

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

L 169

Ediția în limba română

Legislație

Anul 60

30 iunie 2017

Cuprins

I *Acte legislative*

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) 2017/1130 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 de definire a caracteristicilor vaselor de pescuit** 1
- ★ **Regulamentul (UE) 2017/1131 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 iunie 2017 privind fondurile de piață monetară ⁽¹⁾** 8

DIRECTIVE

- ★ **Directiva (UE) 2017/1132 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2017 privind anumite aspecte ale dreptului societăților comerciale ⁽¹⁾** 46

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE.

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) 2017/1130 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 14 iunie 2017****de definire a caracteristicilor vaselor de pescuit****(reformare)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 43 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CEE) nr. 2930/86 al Consiliului ⁽³⁾ a fost modificat în mod substanțial ⁽⁴⁾. Întrucât se impun noi modificări, ar trebui, din motive de claritate, să se procedeze la reformarea respectivului regulament.
- (2) În cadrul politicii comune în domeniul pescuitului, sunt menționate caracteristicile vaselor de pescuit, cum ar fi lungimea, lățimea, tonajul, data intrării în exploatare și puterea motorului.
- (3) Se impune utilizarea unor norme identice de stabilire a caracteristicilor vaselor de pescuit în scopul unificării condițiilor de desfășurare a acestei activități la nivelul Uniunii. Respectivele norme ar trebui să respecte standardele politicii comune în domeniul pescuitului.
- (4) Definițiile prevăzute în prezentul regulament ar trebui să se bazeze pe inițiativele luate deja de organizațiile internaționale specializate.
- (5) De aceea, ar trebui să se țină seama de Convenția Organizației Națiunilor Unite privind pescuitul și conservarea resurselor vii din marea liberă, semnată la Geneva la 29 aprilie 1958, de Convenția internațională asupra măsurării tonajului navelor, semnată la Londra la 23 iunie 1969 („Convenția din 1969”), și de Convenția internațională privind siguranța vaselor de pescuit, semnată la Torremolinos la 2 aprilie 1977.
- (6) În cazul navelor de pescuit care au o lungime totală mai mică de 15 metri, metodologia stabilită în anexa I la Convenția din 1969 este în anumite cazuri nepotrivită. De aceea, în cazul acelor nave, este de dorit o definiție mai simplă a conceptului de tonaj brut.

⁽¹⁾ JO C 34, 2.2.2017, p. 140.⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 4 aprilie 2017 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 16 mai 2017.⁽³⁾ Regulamentul (CEE) nr. 2930/86 al Consiliului din 22 septembrie 1986 de definire a caracteristicilor vaselor de pescuit (JO L 274, 25.9.1986, p. 1).⁽⁴⁾ A se vedea anexa II.

- (7) Organizația Internațională de Standardizare (ISO) a elaborat standarde privind motoarele cu combustie internă, care sunt aplicate, pe scară largă, în statele membre.
- (8) În vederea adaptării trimiterii la standardele internaționale relevante ale ISO de stabilire a cerințelor privind stabilirea puterii continue a motorului la progresul tehnic, ar trebui să fie delegată Comisiei competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în ceea ce privește adoptarea modificărilor necesare ale trimiterii la standardele internaționale relevante ale ISO. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽¹⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Dispoziții generale

Definițiile caracteristicilor vaselor de pescuit, prevăzute în prezentul regulament, se aplică tuturor normelor Uniunii privind pescuitul.

Articolul 2

Lungimea

(1) Lungimea unui vas trebuie să fie lungimea totală, definită ca distanța în linie dreaptă dintre punctul cel mai din față al prorei și punctul cel mai din spate al pupei.

În sensul prezentei definiții:

- (a) prora este considerată ca incluzând structura etanșă a carenei, teuga, etrava și parapetul din față, în cazul în care vasul este prevăzut cu aceste elemente, excluzându-se însă bompresurile și contrașinele;
- (b) pupa este considerată ca incluzând structura etanșă a carenei, cadrul pupei, puntea, rampa pentru traul și parapetul, excluzându-se însă contrașinele, ghiurile, mecanismul de propulsie, cârmele și transmisia cârmei, cât și scările și platformele pentru scafandri.

Lungimea totală este măsurată în metri, cu o precizie de două zecimale.

(2) Dacă este menționată în legislația Uniunii, lungimea dintre perpendiculare este definită ca distanța măsurată între perpendicularele anterioare și cele posterioare, conform definiției Convenției internaționale privind siguranța vaselor de pescuit.

Lungimea dintre perpendiculare este măsurată în metri, cu o precizie de două zecimale.

Articolul 3

Lățimea

Lățimea unei nave este lățimea maximă, definită în anexa I la Convenția internațională asupra măsurării tonajului navelor („Convenția din 1969”).

Lățimea totală este măsurată în metri, cu o precizie de două zecimale.

⁽¹⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

*Articolul 4***Tonajul**

- (1) Tonajul brut al navelor de pescuit, care au o lungime totală egală sau mai mare de 15 metri, este măsurat în conformitate cu anexa I la Convenția din 1969.
- (2) Tonajul brut al navelor de pescuit, care au o lungime totală mai mică de 15 metri, este măsurat în conformitate cu formula prezentată în anexa I la prezentul regulament.
- (3) Dacă tonajul net este menționat în normele Uniunii, acesta este definit după cum se precizează în anexa I la Convenția din 1969.

*Articolul 5***Puterea motorului**

- (1) Puterea motorului reprezintă totalul puterii continue maxime care poate fi obținută la volantul fiecărui motor și care poate fi aplicată propulsiei vasului, prin mijloace mecanice, electrice, hidraulice sau alte mijloace. Totuși, dacă în motor se încorporează o cutie de viteze, puterea este măsurată la flanșa de ieșire a cutiei de viteze.

Nu se face nicio reducere pentru mașinile auxiliare acționate de către motor.

Unitatea de exprimare a puterii motorului este kilowattul (kW).

- (2) Puterea continuă a motorului este stabilită în conformitate cu cerințele adoptate de Organizația Internațională de Standardizare în standardul său internațional recomandat ISO 3046/1, ediția a doua, octombrie 1981.
- (3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 7 în ceea ce privește modificarea alineatului (2) din prezentul articol pentru a adapta trimiterea la standardele internaționale relevante ale ISO.

*Articolul 6***Data intrării în exploatare**

Data intrării în exploatare este data primei emiteri a unui certificat oficial de siguranță.

Fără a aduce atingere primului paragraf, data intrării în exploatare este data primei intrări într-un registru oficial al vaselor de pescuit:

- (a) dacă nu se emite un certificat oficial de siguranță; sau
- (b) în cazul vaselor de pescuit care au intrat în exploatare înainte de 1 decembrie 1986.

*Articolul 7***Exercitarea delegării de competențe**

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 5 alineatul (3) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la din 20 iulie 2017. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe, cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opun prelungirii respective cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 5 alineatul (3) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia îi consultă pe experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 5 alineatul (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 8

Abrogare

Regulamentul (CEE) nr. 2930/86 se abrogă.

Trimiterile la regulamentul abrogat se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență prevăzut în anexa III.

Articolul 9

Dispoziții finale

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 14 iunie 2017.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

H. DALLI

ANEXA I

NAVE NOI CU LUNGIMEA TOTALĂ MAI MICĂ DE 15 METRI

Tonajul brut al navelor de pescuit noi cu o lungime totală mai mică de 15 metri este definit astfel:

$$GT = K_1 \cdot V$$

unde: $K_1 = 0,2 + 0,02 \log_{10} V$

și V este volumul, dat de:

$$V = a_1 (L_{oa} \cdot B_1 \cdot T_1)$$

unde:

L_{oa} = lungimea totală (articolul 2 din prezentul regulament)

B_1 = lățimea în metri conform Convenției din 1969

T_1 = adâncimea în metri conform Convenției din 1969

a_1 = funcție a L_{oa}

NAVE CU LUNGIMEA TOTALĂ MAI MICĂ DE 15 METRI EXISTENTE LA 1 IANUARIE 1995

Tonajul brut al navelor de pescuit existente la 1 ianuarie 1995, cu o lungime totală mai mică de 15 metri, este definit astfel:

$$GT = K_1 \cdot V$$

unde V este volumul, dat de:

$$V = a_2 (L_{oa} \cdot B_1 \cdot T_1)$$

unde:

L_{oa} = lungimea totală (articolul 2 din prezentul regulament)

B_1 = lățimea în metri conform Convenției din 1969

T_1 = adâncimea în metri conform Convenției din 1969

a_2 = funcție a L_{oa}

Funcțiile a_1 și a_2 se stabilesc pe baza analizelor statistice prin metoda reunitii eșantioanelor reprezentative ale flotelor statelor membre. Acestea sunt specificate, împreună cu definițiile dimensiunilor B_1 și T_1 și cu norme detaliate de aplicare a formulelor, într-o decizie a Comisiei.

ANEXA II

REGULAMENTUL ABROGAT CU MODIFICAREA ACESTUIA

Regulamentul (CEE) nr. 2930/86 al Consiliului	(JO L 274, 25.9.1986, p. 1)
Regulamentul (CE) nr. 3259/94 al Consiliului	(JO L 339, 29.12.1994, p. 11)

ANEXA III

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Regulamentul (CEE) nr. 2930/86	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2	Articolul 2
Articolul 3	Articolul 3
Articolul 4 alineatul (1) litera (a)	—
Articolul 4 alineatul (1) litera (b)	Articolul 4 alineatul (1)
Articolul 4 alineatul (1) litera (c)	Articolul 4 alineatul (2)
Articolul 4 alineatul (1) litera (d)	—
Articolul 4 alineatul (1) litera (e)	—
Articolul 4 alineatul (2)	Articolul 4 alineatul (3)
Articolul 5	Articolul 5
Articolul 6	Articolul 6
—	Articolul 7
—	Articolul 8
Articolul 7 alineatul (1)	Articolul 9
Articolul 7 alineatul (2)	—
Anexa	Anexa I
—	Anexa II
—	Anexa III

REGULAMENTUL (UE) 2017/1131 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 14 iunie 2017****privind fondurile de piață monetară****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

- (1) Fondurile de piață monetară (FPM) oferă finanțare pe termen scurt instituțiilor financiare, corporațiilor și guvernelor. Prin finanțarea pusă la dispoziția acestor entități, FPM contribuie la finanțarea economiei Uniunii. În loc să se bazeze exclusiv pe depozite bancare, aceste entități recurg la investiții în FPM ca o modalitate eficientă de a-și repartiza riscul de credit și expunerea.
- (2) Din punctul de vedere al cererii, FPM reprezintă instrumente de gestionare pe termen scurt a trezoreriei, care oferă un grad ridicat de lichiditate, de diversificare și de stabilitate a valorii capitalului investit, combinat cu un randament bazat pe piață. FPM sunt folosite în principal de către corporațiile care doresc să își investească excedentul de numerar pentru un interval scurt de timp. Prin urmare, FPM reprezintă o legătură esențială între cererea și oferta de finanțare pe termen scurt.
- (3) Evenimentele care au avut loc în timpul crizei financiare au scos în evidență o serie de caracteristici ale FPM care le fac vulnerabile atunci când există dificultăți pe piețele financiare, caz în care FPM ar putea răspândi sau amplifica riscurile în întregul sistem financiar. Atunci când prețurile activelor în care a investit un FPM încep să scadă, mai ales în timpul situațiilor de tensiuni pe piață, FPM nu își pot ține întotdeauna promisiunea de a răscumpăra imediat și de a conserva valoarea principală a unei unități sau a unei acțiuni emise de FPM investitorilor. Această situație, care, potrivit Consiliului pentru Stabilitate Financiară (CSF) și Organizației Internaționale a Comisiilor de Valori Mobiliare (IOSCO), poate fi deosebit de gravă pentru FPM cu valoarea netă a activelor constantă sau stabilă, ar putea declanșa cereri de răscumpărare substanțiale și bruște ce ar putea avea consecințe macroeconomice mai ample.
- (4) Cererile de răscumpărare considerabile ar putea forța FPM să își vândă o parte din activele de investiții pe o piață în scădere, ceea ce ar putea să alimenteze o criză de lichidități. În aceste condiții, emitenții de pe piața monetară se pot confrunta cu dificultăți de finanțare grave dacă piața efectelor de comerț și a altor instrumente ale pieței monetare se confruntă cu o epuizare a lichidităților. Acest lucru ar putea avea la rândul său un efect de contagiune pe piața finanțării pe termen scurt și ar putea conduce la dificultăți directe și majore pentru finanțarea instituțiilor financiare, a corporațiilor și a guvernelor și, așadar, a economiei.
- (5) Administratorii de active, susținuți de sponsori, pot decide să ofere sprijin discreționar pentru a menține lichiditatea și stabilitatea FPM. Sponsorii sunt adesea forțați să sprijine FPM pe care le sponsorizează și care își pierd din valoare, din cauza riscului reputațional și a temerii că panica s-ar putea extinde asupra celorlalte afaceri ale sponsorilor. În funcție de mărimea FPM și de presiunea exercitată de răscumpărări, sprijinul din partea sponsorului poate atinge proporții care depășesc rezervele disponibile imediat. Prin urmare, un FPM nu ar trebui să primească sprijin extern.

⁽¹⁾ JO C 255, 6.8.2014, p. 3.

⁽²⁾ JO C 170, 5.6.2014, p. 50.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 5 aprilie 2017 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 16 mai 2017.

- (6) Pentru a menține integritatea și stabilitatea pieței interne, este necesar să se stabilească norme privind funcționarea FPM, în special cu privire la componența portofoliului FPM. Aceste norme vor face ca FPM să fie mai rezistente și vor limita canalele de contagiune. Sunt necesare norme uniforme în întreaga Uniune pentru a garanta că FPM sunt în măsură să onoreze cererile de răscumpărare ale investitorilor, în special în situații de criză a pieței. De asemenea, sunt necesare norme uniforme privind portofoliul unui FPM pentru a asigura că aceste fonduri sunt în măsură să facă față cererilor de răscumpărare substanțiale și bruște ale unui grup mare de investitori.
- (7) De asemenea, sunt necesare norme uniforme privind FPM pentru a asigura buna funcționare a pieței de finanțare pe termen scurt pentru instituțiile financiare, pentru corporațiile care emit instrumente de datorie pe termen scurt și pentru guverne. Acestea sunt necesare, de asemenea, pentru a asigura egalitatea de tratament aplicat investitorilor în FPM și pentru a evita ca investitorii care solicită răscumpărarea târziu să fie dezavantajați dacă răscumpărările sunt temporar suspendate sau dacă un FPM este lichidat.
- (8) Este necesar să se prevadă armonizarea cerințelor prudențiale referitoare la FPM prin stabilirea unor norme clare care impun obligații directe asupra FPM și a administratorilor acestora în întreaga Uniune. S-ar consolida astfel stabilitatea FPM ca sursă de finanțare pe termen scurt pentru guverne și pentru sectorul întreprinderilor din Uniune. Acest lucru ar asigura, de asemenea, că FPM rămân un instrument de încredere pentru satisfacerea nevoilor industriei din Uniune în materie de gestionare a trezoreriei.
- (9) După un an de la intrarea lor în vigoare, Orientările privind o definiție comună a fondurilor de piață monetară europene adoptate la 19 mai 2010 de Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare pentru a crea un nivel minim de condiții de concurență echitabile pentru FPM din Uniune au fost puse în aplicare numai de 12 state membre, ceea ce demonstrează faptul că persistă norme naționale divergente. Diferitele abordări naționale nu reușesc să elimine vulnerabilitățile de pe piețele monetare ale Uniunii și să reducă riscurile de contagiune, punând astfel în pericol funcționarea și stabilitatea pieței interne, așa cum s-a demonstrat în timpul crizei financiare. Prin urmare, normele comune privind FPM prevăzute în prezentul regulament ar trebui să prevadă un nivel ridicat de protecție a investitorilor, precum și să prevină și să reducă orice riscuri potențiale de contagiune care rezultă din eventualele retrageri masive ale investitorilor din FPM.
- (10) În absența unui regulament care stabilește normele aplicabile FPM, este posibil să se adopte în continuare măsuri divergente la nivel național. Aceste măsuri ar putea provoca denaturări semnificative ale concurenței ca urmare a diferențelor semnificative între normele esențiale de protecție a investițiilor. Cerințele divergente privind componența portofoliului, activele eligibile și scadența, lichiditatea și diversificarea acestora, precum și calitatea creditului emitenților și a instrumentelor de piață monetară conduc la niveluri diferite de protecție a investitorilor din cauza nivelurilor diferite de risc aferente propunerilor de investiții legate de un FPM. Prin urmare, este esențial să se adopte un set uniform de norme, pentru a se evita contagiunea pieței de finanțare pe termen scurt, ceea ce ar pune în pericol stabilitatea pieței financiare a Uniunii. În vederea reducerii riscului sistemic, FPM cu valoarea activului net constantă (FPM cu VAN constantă) ar trebui să funcționeze în Uniune doar sub formă de FPM cu VAN constantă pentru datoria publică.
- (11) Noile norme privind FPM se bazează pe Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, care constituie cadrul juridic ce reglementează instituirea, administrarea și comercializarea organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) în Uniune, precum și pe Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, care constituie cadrul juridic ce reglementează instituirea, administrarea și comercializarea fondurilor de investiții alternative (FIA) în Uniune.
- (12) În cadrul Uniunii, organismele de plasament colectiv pot funcționa ca OPCVM, gestionate de societăți de administrare OPCVM sau ca întreprinderi de investiții OPCVM autorizate în temeiul Directivei 2009/65/CE sau ca FIA gestionate de administratori de fonduri de investiții alternative (AFIA) autorizați sau înregistrați în temeiul Directivei 2011/61/UE. Noile norme aplicabile FPM se bazează pe cadrul juridic existent instituit de directivele respective, inclusiv pe actele adoptate pentru punerea în aplicare a acestora și ar trebui să se aplice în plus față de directivele respective. Mai mult, normele de gestionare și de comercializare stabilite în cadrul juridic existent ar trebui să se aplice FPM, ținând seama de faptul că acestea sunt fie OPCVM, fie FIA. În egală măsură, normele privind furnizarea transfrontalieră de servicii și libertatea de stabilire prevăzute în Directiva 2009/65/CE și în Directiva 2011/61/UE ar trebui să se aplice în mod corespunzător activităților transfrontaliere ale FPM. În același

⁽¹⁾ Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (JO L 302, 17.11.2009, p. 32).

⁽²⁾ Directiva 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative și de modificare a Directivelor 2003/41/CE și 2009/65/CE și a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009 și (UE) nr. 1095/2010 (JO L 174, 1.7.2011, p. 1).

timp, ar trebui să se prevadă în mod explicit neaplicarea mai multor norme privind politicile de investiții ale OPCVM, prevăzute la capitolul VII din Directiva 2009/65/CE.

- (13) Normele armonizate ar trebui să se aplice organismelor de plasament colectiv ale căror caracteristici corespund caracteristicilor FPM. Pentru OPCVM și FIA al căror obiectiv este să ofere un randament ce corespunde ratelor de pe piața monetară sau să conserve valoarea investiției și care încearcă să realizeze aceste obiective prin investiții în active pe termen scurt, cum ar fi instrumente sau depozite de pe piața monetară, sau care semnează acorduri reverse repo sau anumite contracte derivate cu singurul scop de a acoperi riscurile inerente ale altor investiții ale fondului, respectarea noilor norme privind FPM ar trebui să fie obligatorie.
- (14) Specificitatea FPM rezultă din combinarea activelor în care investesc și a obiectivelor pe care le urmăresc. Obiectivul de a oferi randament în conformitate cu ratele pieței monetare și obiectivul de a conserva valoarea unei investiții nu se exclud reciproc. Un FPM poate urmări oricare dintre aceste obiective sau ambele obiective în același timp.
- (15) Obiectivul de a oferi un randament în conformitate cu ratele pieței monetare ar trebui să fie înțeles în sens larg. Nu este necesar ca randamentul preconizat să fie perfect aliniat la EONIA, Libor, Euribor sau la orice altă rată relevantă a pieței monetare. Nu ar trebui să se considere că un obiectiv prin care se încearcă depășirea ratei pieței monetare cu o mică marjă ar scoate un OPCVM sau un FIA în afara domeniului de aplicare al noilor norme uniforme prevăzute în prezentul regulament.
- (16) Obiectivul de conservare a valorii investiției nu ar trebui înțeles ca o garantare a capitalului promisă de un FPM. Acest obiectiv ar trebui înțeles ca un scop pe care un OPCVM sau un FIA își propune să îl atingă. O scădere a valorii investițiilor nu înseamnă că organismul de plasament colectiv și-a schimbat obiectivul de a conserva valoarea investiției.
- (17) Este important ca OPCVM și FIA care au caracteristici de FPM să fie identificate ca FPM și să se verifice în mod explicit capacitatea acestora de a respecta în permanență noile norme uniforme privind FPM. În acest scop, autoritățile competente ar trebui să autorizeze FPM. Pentru OPCVM, autorizarea ca FPM ar trebui să facă parte din autorizarea ca OPCVM, în conformitate cu procedurile armonizate în temeiul Directivei 2009/65/CE. Pentru FIA, dat fiind că acestea nu sunt supuse autorizării armonizate și procedurilor de supraveghere în conformitate cu Directiva 2011/61/UE, este necesar să se prevadă norme de bază comune privind autorizarea care reflectă normele armonizate aplicabile OPCVM. Aceste proceduri ar trebui să asigure că administratorul unui FIA autorizat ca FPM este un AFIA autorizat în temeiul Directivei 2011/61/UE.
- (18) Pentru a se asigura că toate organismele de plasament colectiv care prezintă caracteristicile proprii FPM fac obiectul noilor norme comune aplicabile FPM, ar trebui să se interzică utilizarea denumirii de „FPM” sau a oricărui alt termen care sugerează că un organism de plasament colectiv are aceleași caracteristici ca un FPM dacă organismul respectiv nu este autorizat ca un FPM în temeiul prezentului regulament. Pentru a evita eludarea normelor din prezentul regulament, autoritățile competente ar trebui să monitorizeze practicile de piață ale organismelor de plasament colectiv stabilite sau comercializate în jurisdicția acestora pentru a verifica dacă acestea nu folosesc în mod abuziv denumirea de FPM sau nu sugerează că sunt un FPM fără a respecta noul cadru juridic.
- (19) Având în vedere că OPCVM și FIA pot lua forme juridice diferite care nu le conferă neapărat personalitate juridică, dispozițiile din prezentul regulament care impun unui FPM să ia măsuri urmează să fie interpretate ca aplicându-se administratorului FPM în cazul în care FPM respectiv este constituit ca un OPCVM sau ca un FIA care nu este în măsură să acționeze singur deoarece nu are personalitate juridică proprie.
- (20) Normele privind portofoliul FPM ar trebui să identifice clar categoriile de active eligibile în care pot investi FPM, precum și condițiile în care aceste active sunt eligibile. Pentru a asigura integritatea FPM, acestora ar trebui, de asemenea, să li se interzică să efectueze anumite tranzacții financiare care ar putea pune în pericol strategia și obiectivele lor de investiții.
- (21) Instrumentele de piață monetară sunt instrumente transferabile tranzacționate în mod normal pe piața monetară, și includ bonuri de trezorerie și certificate emise de autoritățile locale, certificate de depozit, efecte de comerț, acceptate bancare și titluri pe termen scurt sau mediu. Instrumentele de piață monetară ar trebui să fie eligibile pentru investiții efectuate de FPM numai dacă respectă termenele de scadență și dacă FPM consideră că acestea prezintă o calitate ridicată a creditului.

- (22) Pe lângă cazul în care un FPM investește în depozite bancare în conformitate cu regulamentul fondului sau cu documentele sale constitutive, ar trebui să se prevadă posibilitatea pentru FPM de a deține alte active lichide, cum ar fi numerar în conturi bancare accesibil în orice moment. Deținerea acestor alte active lichide poate fi justificată, de exemplu, pentru a face față cheltuielilor curente sau excepționale, în caz de vânzare, pentru o perioadă de timp necesară reinvestirii fondurilor în noi active eligibile.
- (23) Securitizările și efectele de comerț garantate cu active (*asset-backed commercial paper* – ABCP), ar trebui să fie considerate eligibile în măsura în care respectă anumite cerințe. Dat fiind că, în timpul crizei financiare, anumite securitizări erau deosebit de instabile, ar trebui să se impună anumite criterii de calitate pentru securitizări și ABCP, pentru ca doar acele securitizări și ABCP cu rezultate bune să fie eligibile. În sensul prezentului regulament, până la adoptarea și aplicarea propunerii de Regulament al Parlamentului European și al Consiliului pentru o securitizare simplă, transparentă și standardizată (STS) (propunerea de Regulament privind securitizarea STS), FPM-urilor ar trebui să li se permită să investească în securitizări și în ABCP în limita a 15 % din activele lor. Comisia ar trebui să adopte un act delegat pentru a se asigura că criteriile pe baza cărora se identifică securitizările STS se aplică în sensul prezentului regulament. De îndată ce actul delegat respectiv devine aplicabil, FPM-urilor ar trebui să li se permită să investească în securitizări și ABCP în limita a 20 % din activele lor, prin care o cotă maximă de 15 % ar trebui să poată fi investită în securitizări și în ABCP care nu sunt STS.
- (24) Un FPM ar trebui să aibă dreptul să investească în depozite în măsura în care poate să își retragă banii în orice moment. Posibilitatea efectivă de retragere ar fi afectată dacă sancțiunile pentru retragerea anticipată ar fi atât de mari încât să depășească dobânzile acumulate înainte de retragere. Din acest motiv, FPM ar trebui să aibă în vedere să nu facă depozite pe lângă o instituție de credit care impune sancțiuni mai mari decât media și nici depozite cu termene prea lungi care presupun sancțiuni prea mari.
- (25) Pentru a se ține seama de diferențele existente între structurile bancare din Uniune, mai ales în statele membre mici sau în statele membre în care sectorul bancar este puternic concentrat, și când recurgerea de către FPM la serviciile unei instituții de credit dintr-un alt stat membru nu ar fi o măsură eficientă, cum ar fi cazul în care acest lucru ar impune un schimb valutar cu toate costurile și riscurile conexe, ar trebui autorizat un anumit grad de flexibilitate privind cerința de diversificare mai mare pentru depozitele efectuate pe lângă aceeași instituție de credit.
- (26) Instrumentele financiare derivate eligibile în care pot investi FPM ar trebui să îndeplinească numai rolul de a acoperi riscul ratei dobânzii și riscul valutar și să aibă ca instrument-suport doar rate ale dobânzilor, cursuri de schimb valutar sau indici care reprezintă aceste categorii. Orice utilizare a instrumentelor derivate în alt scop sau cu alte active suport ar trebui să fie interzisă. Instrumentele financiare derivate ar trebui să fie utilizate doar ca o completare a strategiei FPM, nu ca instrument principal pentru atingerea obiectivelor FPM. Dacă un FPM investește în active denominate în altă monedă decât moneda FPM în cauză, se așteaptă de la administratorul FPM să acopere integral expunerea la riscul valutar, inclusiv prin intermediul instrumentelor derivate. FPM ar trebui să aibă dreptul de a investi în instrumente financiare derivate dacă acestea sunt tranzacționate pe o piață reglementată astfel cum se menționează la articolul 50 alineatul (1) litera (a), (b) sau (c) din Directiva 2009/65/CE sau sunt tranzacționate în regim extrabursier (OTC), cu condiția să fie îndeplinite anumite cerințe.
- (27) Acordurile reverse repo ar trebui să poată fi utilizate de către FPM ca mijloc de a investi excedentul de numerar pe termen foarte scurt, cu condiția ca poziția să fie pe deplin garantată. Pentru a proteja investitorii, este necesar să se asigure că garanțiile oferite în cadrul acordurilor reverse repo sunt de bună calitate și nu manifestă o corelare puternică cu performanța contrapărții, pentru a se evita un impact negativ în cazul incapacității de plată a contrapărții. De asemenea, un FPM ar trebui să aibă dreptul să investească în acorduri repo în limita a 10 % din activele sale. FPM ar trebui să nu utilizeze alte tehnici de administrare eficientă a portofoliului, inclusiv operațiuni de dare sau luare cu împrumut a unor titluri de valoare, deoarece acestea pot afecta realizarea obiectivelor de investiții ale FPM.
- (28) Pentru a limita asumarea de riscuri de către FPM, este esențial să se reducă riscul de contraparte prin impunerea unor cerințe clare de diversificare a portofoliului FPM. Pentru aceasta, acordurile reverse repo ar trebui să fie pe deplin acoperite de garanții și, pentru a limita riscul operațional, orice contraparte din cadrul unui acord reverse repo nu ar trebui să reprezinte mai mult de 15 % din activele FPM. Toate instrumentele financiare derivate OTC ar trebui să intre sub incidența Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului (⁽¹⁾).

(¹) Regulamentul (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 4 iulie 2012 privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapărțile centrale și registrele centrale de tranzacții (JO L 201, 27.7.2012, p. 1).

- (29) Din motive prudențiale și pentru a evita exercitarea unei influențe semnificative de către FPM asupra gestionării unui organism emitent, este necesar să se evite concentrarea excesivă în cadrul unui FPM a investițiilor emise de același organism emitent.
- (30) FPM care funcționează exclusiv ca sisteme de economii ale angajaților ar trebui să aibă dreptul de a se abate de la anumite cerințe aplicabile investițiilor în alte FPM, în măsura în care participanților la astfel de sisteme, care sunt persoane fizice, li se impun condiții stricte de răscumpărare ce nu sunt legate de evoluția pieței, ci de evenimente concrete din cursul unei vieți, determinate din timp, cum ar fi pensionarea, și de alte circumstanțe deosebite, printre care și achiziția locuinței principale, divorțul, apariția unei boli sau șomajul. Este important ca angajații să aibă dreptul să investească în FPM, acestea fiind incluse printre cele mai sigure investiții pe termen scurt. O asemenea derogare nu pune în pericol obiectivul prezentului regulament de a asigura stabilitatea financiară, deoarece angajații care investesc în FPM-uri prin intermediul sistemelor lor de economii nu își pot recupera investiția la cerere. Răscumpărarea poate avea loc numai atunci când se produc anumite evenimente din cursul vieții, care sunt determinate din timp. Prin urmare, chiar și în situații de criză pe piață, angajații nu și-ar putea recupera investiția în FPM.
- (31) FPM ar trebui să aibă responsabilitatea de a investi în active eligibile de înaltă calitate. Prin urmare, un FPM ar trebui să dispună de o procedură prudentă de evaluare internă a calității creditului pentru determinarea calității creditului a instrumentelor pieței monetare, securitizărilor și ABCP în care intenționează să investească. În conformitate cu dreptul Uniunii privind limitarea dependenței excesive de ratingurile de credit, este important ca FPM să evite dependența automată și excesivă de ratingurile publicate de agenții de rating. FPM ar trebui să aibă dreptul să utilizeze ratingurile ca element suplimentar în evaluările pe care le efectuează pentru a determina calitatea activelor eligibile. Administratorii de FPM ar trebui să întreprindă o nouă evaluare a instrumentelor pieței monetare, securitizărilor și ABCP de fiecare dată când are loc o schimbare substanțială, mai ales atunci când administratorul unui FPM constată că un instrument al pieței monetare, o securitizare sau un ABCP este retrogradat sub nivelul primelor două cele mai înalte ratinguri de credit acordate de orice agenție de rating de credit reglementată și certificată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾. Pentru aceasta, administratorii de FPM ar trebui să aibă dreptul să instituie o procedură internă pentru selectarea agențiilor de rating de credit care corespund portofoliului de investiții specific al FPM și pentru determinarea frecvenței cu care FPM ar trebui să monitorizeze ratingurile acordate de aceste agenții. Selecția agențiilor de rating de credit ar trebui să rămână consecventă în timp.
- (32) Având în vedere eforturile de a reduce încrederea excesivă acordată de investitori ratingurilor de credit ale organismelor internaționale, cum ar fi IOSCO și CSF, și având în vedere dreptul Uniunii, inclusiv Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 și Directiva 2013/14/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, nu este oportun ca un produs, inclusiv FPM, să facă obiectul unei interdicții de a solicita sau a finanța un rating de credit extern.
- (33) Pentru a evita folosirea de către administratorii FPM a unor criterii de evaluare diferite pentru evaluarea calității creditului unui instrument al pieței monetare, a unei securitizări sau a unui ABCP și atribuirea, astfel, a unor caracteristici de risc diferite aceluiași instrument, este esențial ca administratorii de FPM să se bazeze pe aceleași criterii. Pentru aceasta, ar trebui armonizate criteriile minime pentru evaluarea unui instrument al pieței monetare, a unei securitizări sau a unui ABCP. Printre exemplele de criterii pentru evaluarea internă a calității creditului se numără măsuri cantitative privind emitentul instrumentului, cum ar fi indicatorii financiari, dinamica bilanțului și orientările de profitabilitate, fiecare criteriu fiind evaluat și comparat cu cele ale altor întreprinderi și grupuri din sector, precum și măsuri calitative cu privire la emitentul instrumentului, cum ar fi eficiența administrării și strategia corporativă, fiecare criteriu fiind analizat pentru a stabili că strategia globală a emitentului nu afectează calitatea creditului în viitor. Un rezultat pozitiv al evaluării interne a calității creditului ar trebui să ateste o bonitate suficientă a emitentului instrumentelor și un nivel suficient al calității creditului instrumentelor.
- (34) Pentru a elabora o procedură transparentă și coerentă de evaluare internă a calității creditului, administratorul unui FPM ar trebui să documenteze procedura și evaluările calității creditului. Această cerință ar trebui să asigure faptul că procedura urmează un set clar de reguli care pot fi monitorizate și că metodologiile utilizate sunt comunicate, la cerere, investitorilor și autorităților competente, în conformitate cu prezentul regulament.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind agențiile de rating de credit (JO L 302, 17.11.2009, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2013/14/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 mai 2013 de modificare a Directivei 2003/41/CE privind activitățile și supravegherea instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale, a Directivei 2009/65/CE de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) și a Directivei 2011/61/UE privind administratorii fondurilor de investiții alternative în ceea ce privește încrederea excesivă acordată ratingurilor de credit (JO L 145, 31.5.2013, p. 1).

- (35) Pentru a reduce riscul de portofoliu al FPM, este important să se stabilească limite de scadență, oferind o limită maximă admisibilă pentru scadența medie ponderată (WAM) și pentru durata de viață medie ponderată (WAL).
- (36) WAM se utilizează pentru a determina sensibilitatea unui FPM la variațiile ratelor dobânzilor de pe piața monetară. La stabilirea WAM, administratorii FPM ar trebui să ia în considerare impactul instrumentelor financiare derivate, al depozitelor, al acordurilor repo și al acordurilor reverse repo și să reflecte efectul acestora asupra riscului de rată a dobânzii suportat de FPM. Efectuarea de către FPM a unei tranzacții swap pentru a obține expunere la un instrument cu rată fixă în loc de o rată variabilă ar trebui să fie luată în considerare pentru stabilirea scadenței medii ponderate.
- (37) WAL se utilizează pentru a măsura riscul de credit al portofoliului unui FPM, acesta fiind cu atât mai ridicat cu cât este amânată mai mult rambursarea principalului. WAL se utilizează, de asemenea, pentru a limita riscul de lichiditate al portofoliului unui FPM. Spre deosebire de calcularea WAM, calcularea WAL pentru titlurile de valoare cu rată variabilă și instrumentele financiare structurate nu permite utilizarea datei de revizuire a ratei dobânzii, folosind în schimb doar scadența finală declarată a unui instrument financiar. Scadența utilizată pentru calcularea WAL este scadența reziduală până la data de răscumpărare legală, deoarece aceasta este singura dată la care societatea de administrare poate avea așteptări rezonabile privind faptul că instrumentul va fi rambursat. Având în vedere caracterul deosebit al activelor suport pentru anumite securitizări și ABCP, în cazul instrumentelor de amortizare, WAL ar trebui să se bazeze pe calculul scadenței aplicat instrumentelor de amortizare, fie în funcție de profilul de amortizare inclus în contractul aferent acestor instrumente, fie în funcție de profilul de amortizare al activelor suport care generează fluxul de trezorerie necesar pentru răscumpărarea acestor instrumente.
- (38) Pentru a consolida capacitatea FPM de a face față răscumpărărilor și pentru a preveni lichidarea activelor FPM la prețuri foarte reduse, FPM ar trebui să dețină în permanență o cantitate minimă de active lichide cu scadență zilnică sau săptămânală. Printre activele cu scadență zilnică ar trebui să se afle active precum numerar, valori mobiliare care ajung la scadență în cursul unei zile lucrătoare și acorduri reverse repo. Printre activele cu scadență săptămânală ar trebui să se afle active precum numerar, valori mobiliare care ajung la scadență în cursul unei săptămâni și acorduri reverse repo. În cazul FPM cu VAN constantă pentru datoria publică și al FPM cu valoarea activului net cu volatilitate scăzută (FPM cu VAN cu volatilitate scăzută), ar trebui să poată fi utilizate pentru satisfacerea cerințelor de lichiditate săptămânală și un procent limitat de titluri de stat cu o scadență reziduală de 190 de zile, care pot fi lichidate în cursul unei zile lucrătoare. În cazul FPM cu valoarea activului net variabilă (FPM cu VAN variabilă), ar trebui să poată fi utilizate pentru satisfacerea cerințelor de lichiditate săptămânală și un procent limitat de instrumentele de piață monetară sau unități ori de acțiuni ale FPM eligibile, cu condiția să poată fi lichidate în cursul a cinci zile lucrătoare. Pentru a calcula procentul de active cu scadență zilnică și săptămânală, ar trebui să se utilizeze data de răscumpărare legală a activului. Se poate lua în considerare posibilitatea ca administratorul unui FPM să rezilieze un contract pe termen scurt. De exemplu, dacă un acord reverse repo poate fi reziliat cu un preaviz de o zi, acesta ar trebui luat în calcul ca activ cu scadență zilnică. Dacă administratorul are posibilitatea să retragă bani dintr-un cont de depozit cu preaviz de o zi lucrătoare, depozitul respectiv ar trebui să fie luat în calcul ca activ cu scadență zilnică. Dacă într-un instrument financiar este integrată o opțiune put, care poate fi exercitată liber zilnic sau în termen de cinci zile lucrătoare, iar prețul de exercitare al opțiunii put rămâne apropiat de valoarea preconizată a instrumentului, acest instrument ar trebui luat în calcul ca activ cu scadență zilnică sau, respectiv, săptămânală.
- (39) Având în vedere că FPM pot investi în active cu scadențe diferite, este important ca investitorii să poată face o deosebire între diferitele categorii de FPM. Prin urmare, FPM ar trebui clasificate fie în categoria FPM pe termen scurt, fie în cea a FPM standard. Obiectivul FPM pe termen scurt este de a oferi randamente la ratele pieței monetare, asigurând în același timp cel mai înalt nivel de siguranță posibil pentru investitori. Având în vedere WAM și WAL reduse, riscul de durată și riscul de credit al FPM pe termen scurt sunt menținute la niveluri scăzute.
- (40) Obiectivul FPM standard este de a oferi randamente puțin mai mari decât cele ale pieței monetare, investind astfel în active care au scadențe mai îndepărtate. Pentru a realiza această performanță mai bună, ar trebui să se permită FPM standard să utilizeze limite extinse pentru riscul de portofoliu, cum ar fi WAM și WAL.

- (41) În conformitate cu articolul 84 din Directiva 2009/65/CE, administratorii de FPM care sunt OPCVM au posibilitatea de a suspenda temporar răscumpărările în cazuri excepționale, atunci când circumstanțele impun acest lucru. În conformitate cu articolul 16 din Directiva 2011/61/UE și cu articolul 47 din Regulamentul delegat (UE) nr. 231/2013 al Comisiei ⁽¹⁾, administratorii de FPM care sunt FIA pot utiliza măsuri speciale pentru a face față unei eventuale nelichidități a activelor fondurilor.
- (42) Pentru a se asigura gestionarea adecvată a lichidităților, este necesar ca FPM să stabilească politici și proceduri solide pentru a-și cunoaște investitorii. Politicile pe care administratorul unui FPM trebuie să le pună în aplicare ar trebui să contribuie la înțelegerea bazei de investitori ai FPM, în măsura în care pot fi anticipate răscumpărările importante. Pentru a evita situația în care FPM se confruntă cu răscumpărări masive bruște, ar trebui acordată o atenție deosebită investitorilor mari care reprezintă o parte substanțială din activele FPM, cum ar fi un investitor care reprezintă o pondere mai mare decât cea a activelor cu scadență zilnică. Ori de câte ori este posibil, administratorul unui FPM ar trebui să ia în considerare identitatea investitorilor săi, chiar dacă aceștia sunt reprezentați de conturi ale mandatarilor, portaluri sau orice alt cumpărător indirect.
- (43) În cadrul unei gestionări prudente a riscului, FPM ar trebui să efectueze cel puțin de două ori pe an o simulare a situațiilor de criză. Administratorii FPM ar trebui să ia măsuri pentru a consolida robustețea FPM ori de câte ori rezultatele simulării situațiilor de criză indică vulnerabilități.
- (44) Pentru a reflecta valoarea reală a activelor, ar trebui utilizată în mod prioritar metoda de evaluare prin raportarea la piață. Atunci când evaluarea prin raportarea la piață oferă o valoare fiabilă a activului, nu ar trebui să i se permită administratorului unui FPM să folosească metoda de evaluare bazată pe raportarea la model, deoarece aceasta are tendința de a oferi o evaluare mai puțin precisă. În cazul activelor precum bonuri de trezorerie și certificate emise de autoritățile locale și certificatele pe termen scurt sau mediu se așteaptă ca valoarea obținută în urma raportării la piață să fie fiabilă. Pentru evaluarea efectelor de comerț sau a certificatelor de depozit, administratorul unui FPM ar trebui să verifice dacă o piață secundară oferă o evaluare precisă a prețurilor. Prețul de răscumpărare oferit de emitent ar trebui să fie, de asemenea, considerat ca reprezentând o bună estimare a valorii efectelor de comerț. În cazul anumitor active, evaluarea pe baza prețurilor de pe piață poate fi inerent dificilă, de exemplu în cazul unor instrumente derivate OTC care sunt tranzacționate în cantități reduse. În acest caz și atunci când raportarea la piață nu permite determinarea fiabilă a valorii activelor, administratorul unui FPM ar trebui să confere activului în cauză o valoare corectă aplicând raportarea la model, de exemplu, administratorul unui FPM ar trebui să utilizeze date de piață, precum randamentele pentru emisiuni și emitenți comparabili, sau fluxurile de numerar actualizate aferente activului. Raportarea la model se bazează pe modele financiare pentru a conferi unui activ o valoare corectă. Astfel de modele pot fi elaborate, de exemplu, de FPM însuși sau, în caz contrar, FPM poate recurge la modele existente elaborate de părți externe, cum ar fi furnizorii de date.
- (45) FPM cu VAN constantă pentru datoria publică au ca obiectiv conservarea capitalului investit, asigurând în același timp un grad ridicat de lichiditate. Majoritatea FPM cu VAN constantă pentru datoria publică au o valoare a activului net (VAN) pe unitate sau pe acțiune stabilă, de exemplu, la 1 EUR, 1 USD sau 1 GBP atunci când distribuie venitul investitorilor. Celelalte FPM cu VAN constantă pentru datoria publică acumulează venituri în valoarea activului net al fondului, menținând în același timp valoarea intrinsecă a activului la o valoare constantă.
- (46) Pentru a lua în considerare caracteristicile specifice ale FPM cu VAN constantă pentru datoria publică și ale FPM cu VAN cu volatilitate scăzută, este necesar să li se permită, de asemenea, să utilizeze metoda costului amortizat, recunoscută la nivel internațional, astfel cum este prevăzută în standardele de contabilitate internaționale adoptate de Uniune pentru anumite active. Cu toate acestea, pentru a asigura în orice moment monitorizarea diferenței dintre VAN constantă pe unitate sau pe acțiune și VAN pe unitate sau pe acțiune, FPM cu VAN constantă pentru datoria publică și FPM cu VAN cu volatilitate scăzută ar trebui să calculeze, de asemenea, valoarea activelor lor pe baza raportării la piață sau a raportării la model.
- (47) Dat fiind că un FPM ar trebui să publice o VAN care reflectă evoluția valorii activelor sale, VAN publicată ar trebui să fie rotunjită cel mult la cel mai apropiat punct de bază sau echivalentul acestuia. Prin urmare, atunci când VAN este publicată într-o anumită monedă, de exemplu 1 EUR, modificarea progresivă a valorii ar trebui indicată la fiecare palier de 0,0001 EUR. În cazul unei VAN de 100 EUR, modificarea progresivă a valorii ar trebui indicată la fiecare palier de 0,01 EUR. De asemenea, dacă FPM este un FPM cu VAN constantă pentru datoria publică sau un FPM cu VAN cu volatilitate scăzută, FPM în cauză ar trebui să poată să publice VAN constantă și diferența dintre VAN constantă și VAN. În acest caz, VAN constantă se calculează prin rotunjirea VAN la cel mai apropiat cent pentru o VAN de 1 EUR (palieri de 0,01 EUR).

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) nr. 231/2013 al Comisiei din 19 decembrie 2012 de completare a Directivei 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește derogările, condițiile generale de operare, depozitarii, efectul de levier, transparența și supravegherea (JO L 83, 22.3.2013, p. 1).

- (48) Pentru a putea tempera posibilele răscumpărări ale investitorilor în perioade de tensiuni majore pe piață, FPM cu VAN constantă pentru datoria publică și FPM cu VAN cu volatilitate scăzută ar trebui să dispună de norme privind comisioanele de lichiditate și limitele de răscumpărare, pentru a asigura protecția investitorilor și a evita „avantajul primului venit”. Comisionul de lichiditate ar trebui să reflecte în mod adecvat costul suportat de FPM pentru a asigura lichiditatea și nu ar trebui să reprezinte o sancțiune care să compenseze pierderile suferite de alți investitori ca urmare a răscumpărării.
- (49) Sprijinul extern oferit unui FPM în vederea menținerii fie a lichidității, fie a stabilității sau care are acest efect de facto crește riscul de contagiune între sectorul FPM și restul sectorului financiar. Terții, inclusiv instituțiile de credit, alte instituții financiare sau persoane juridice din același grup din care face parte FPM în cauză, care oferă un astfel de sprijin ar putea să aibă un interes în acest sens fie pentru că au un interes economic în societatea de administrare care gestionează FPM, fie pentru că vor să evite orice prejudiciu reputațional care ar putea apărea dacă numele lor ar fi asociat cu eșecul unui FPM. Întrucât terții nu se angajează întotdeauna în mod explicit să ofere sau să garanteze sprijinul, există incertitudini cu privire la acordarea unui astfel de sprijin atunci când FPM va avea nevoie de el. În aceste condiții, caracterul discreționar al sprijinului oferit de sponsor contribuie la nesiguranța din rândul participanților la piață cu privire la cine va suporta pierderile FPM atunci când acestea vor apărea. Această incertitudine ar putea spori vulnerabilitatea FPM la retrageri masive în perioadele de instabilitate financiară, când riscurile financiare globale sunt cel mai pronunțate și când apar îndoeli cu privire la soliditatea financiară a sponsorilor și la capacitatea acestora de a oferi sprijin FPM afiliate. Din aceste motive, sprijinul extern pentru FPM ar trebui interzis.
- (50) Investitorii ar trebui să fie clar informați, înainte de a investi într-un FPM, dacă FPM respectiv este un FPM pe termen scurt sau standard și dacă este un FPM cu VAN constantă pentru datoria publică, un FPM cu VAN cu volatilitate scăzută sau un FPM cu VAN variabilă. Pentru a evita crearea unor așteptări greșite din partea investitorilor, ar trebui, de asemenea, ca în orice document de comercializare să fie specificat în mod clar că un FPM nu reprezintă un vehicul de investiții garantat. FPM ar trebui de asemenea să pună la dispoziția investitorilor în fiecare săptămână și anumite alte informații, inclusiv structura de scadențe a portofoliului, profilul de credit și detalii cu privire la primele 10 cele mai mari participații deținute în cadrul FPM.
- (51) În plus față de rapoartele solicitate deja în temeiul Directivei 2009/65/CE sau al Directivei 2011/61/UE, și pentru a asigura capacitatea autorităților competente de a depista, monitoriza și reacționa la riscurile de pe piața FPM, FPM ar trebui să prezinte autorităților competente respective rapoarte cu o listă detaliată de informații cu privire la FPM, inclusiv la tipul și la caracteristicile FPM în cauză, indicatorii portofoliului și informații cu privire la activele deținute în portofoliu. Autoritățile competente ar trebui să colecteze aceste date în mod consecvent pe întreg teritoriul Uniunii pentru a dobândi o cunoaștere de fond a principalelor evoluții ale pieței FPM. Pentru a facilita realizarea unei analize colective a impactului potențial al pieței FPM în Uniune, aceste date ar trebui transmise autorității europene de supraveghere (Autorității Europene pentru Valori Mobiliare și Piețe) (ESMA), instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾, care ar trebui să creeze o bază de date centrală a FPM.
- (52) Autoritatea competentă a unui FPM ar trebui să verifice în mod regulat dacă FPM în cauză este în măsură să respecte prezentul regulament. Așadar, autorităților competente ar trebui să li se confere toate competențele de supraveghere și de anchetă necesare pentru executarea atribuțiilor lor în sensul prezentului regulament, inclusiv posibilitatea de a aplica anumite sancțiuni și măsuri. Respectivă competențe nu ar trebui să aducă atingere competențelor conferite în temeiul Directivei 2009/65/CE și al Directivei 2011/61/UE. Autoritățile competente pentru OPCVM sau pentru FIA ar trebui să verifice, de asemenea, conformitatea tuturor organismelor de plasament colectiv care prezintă caracteristici de FPM și care există la momentul intrării în vigoare a prezentului regulament.
- (53) În vederea specificării altor elemente tehnice din prezentul regulament, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește introducerea unei referințe încrucișate la criteriile pentru securizări STS și ABCP, în ceea ce privește specificarea cerințelor cantitative și calitative de lichiditate și de calitate a creditului aplicabile activelor și în ceea ce privește specificarea criteriilor pentru evaluarea calității creditului. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ⁽¹⁾. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

- (54) Comisia ar trebui să fie împuternicită, de asemenea, să adopte standarde tehnice de punere în aplicare prin intermediul actelor de punere în aplicare, în conformitate cu articolul 291 din TFUE și cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010. ESMA ar trebui să fie responsabilă de elaborarea standardelor tehnice de punere în aplicare care să fie transmise Comisiei cu privire la un model de raportare care să conțină informații privind FPM destinate autorităților competente.
- (55) ESMA ar trebui să își poată exercita toate atribuțiile care i-au fost conferite în temeiul Directivei 2009/65/CE și al Directivei 2011/61/UE cu privire la prezentul regulament. De asemenea, aceasta are sarcina de a elabora proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare.
- (56) Până la 21 iulie 2022, serviciile Comisiei ar trebui să efectueze o analiză a prezentului regulament. Această analiză ar trebui să examineze experiența acumulată în cursul aplicării prezentului regulament, precum și să studieze impactul asupra diferitelor aspecte economice legate de FPM. Analiza ar trebui să examineze, de asemenea, impactul asupra investitorilor, asupra FPM și asupra administratorilor FPM din Uniune. În plus, ar trebui să evalueze rolul FPM-urilor în achiziția instrumentelor de datorie emise sau garantate de statele membre, ținând seama totodată de caracteristicile specifice ale acestui tip de datorie, deoarece aceasta joacă un rol vital în finanțarea statelor membre. De asemenea, această analiză ar trebui să țină seama de raportul menționat la articolul 509 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾, de impactul prezentului regulament asupra piețelor de finanțare pe termen scurt și de evoluțiile normative de la nivel internațional. În sfârșit, până la 21 iulie 2022, Comisia ar trebui să prezinte un raport cu privire la fezabilitatea instituirii unei cote a datoriei publice a UE de 80 %, deoarece emiterea de către UE a instrumentelor de datorie publică pe termen scurt este reglementată în dreptul Uniunii, fapt ce justifică, așadar, din punctul de vedere al supravegherii prudențiale, aplicarea unui tratament preferențial față de datoria publică din afara UE. Având în vedere insuficiența în prezent a instrumentelor de datorie publică pe termen scurt ale UE și incertitudinea legată de modul în care vor evolua noile FPM cu VAN cu volatilitate scăzută, Comisia ar trebui să analizeze oportunitatea instituirii unei cote a datoriei publice a UE de 80 % până la 21 iulie 2022, incluzând și o evaluare prin care să se determine dacă modelul FPM cu VAN cu volatilitate scăzută a devenit sau nu o alternativă potrivită la FPM cu VAN constantă pentru datoria publică din afara UE.
- (57) Noile norme uniforme privind FPM prevăzute în prezentul regulament ar trebui să fie conforme cu Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾ și cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾.
- (58) Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume de a asigura cerințe prudențiale, de guvernanță și de transparență uniforme aplicabile FPM din întreaga Uniune, ținând seama pe deplin de necesitatea de a asigura un echilibru între siguranța și fiabilitatea FPM, pe de o parte, și funcționarea eficientă a piețelor monetare și costul pentru diferitele părți interesate, pe de altă parte, nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, dar pot fi mai bine realizate la nivelul Uniunii, având în vedere amploarea și efectele acesteia, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (59) Noile norme uniforme privind FPM, prevăzute în prezentul regulament, respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, mai ales protecția consumatorilor, libertatea de a desfășura o activitate comercială și protecția datelor cu caracter personal. Noile norme uniforme privind FPM ar trebui să fie aplicate în conformitate cu aceste drepturi și principii,

⁽¹⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și firmele de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

⁽³⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

⁽⁴⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Articolul 1

Obiect și domeniu de aplicare

(1) Prezentul regulament instituie norme privind instrumentele financiare eligibile în care pot investi fondurile de piață monetară (FPM) stabilite, gestionate sau comercializate în Uniune, portofoliul și evaluarea activelor FPM, precum și cerințele în materie de raportare aplicabile FPM.

Prezentul regulament se aplică organismelor de plasament colectiv care:

- (a) necesită autorizare în calitate de OPCVM sau sunt autorizate ca OPCVM în temeiul Directivei 2009/65/CE sau care sunt considerate FIA în temeiul Directivei 2011/61/UE;
 - (b) investesc în active pe termen scurt; și
 - (c) au obiective distincte sau cumulate de a oferi randamente la ratele pieței monetare sau conservarea valorii investiției.
- (2) Statele membre nu impun cerințe suplimentare în domeniul reglementat de prezentul regulament.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „active pe termen scurt” înseamnă active financiare cu o scadență reziduală care nu depășește doi ani;
2. „instrumente ale pieței monetare” înseamnă instrumente ale pieței monetare, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) litera (o) din Directiva 2009/65/CE, și instrumentele menționate la articolul 3 din Directiva 2007/16/CE a Comisiei ⁽¹⁾;
3. „valori mobiliare” înseamnă valori mobiliare, astfel cum sunt definite la articolul 2 alineatul (1) litera (n) din Directiva 2009/65/CE, și instrumentele menționate la articolul 2 alineatul (1) din Directiva 2007/16/CE;
4. „acord repo” înseamnă orice acord în care una dintre părți transferă unei contrapărți titluri de valoare sau orice drepturi legate de astfel de titluri, angajându-se să le răscumpere la un preț specificat și la o dată ulterioară specificată sau care urmează să fie specificată;
5. „acord reverse repo” înseamnă orice acord în care una dintre părți primește de la o contraparte titluri de valoare sau orice drepturi legate de un titlu sau de o valoare mobilă, angajându-se să le revândă acesteia la un preț specificat și la o dată ulterioară specificată sau care urmează să fie specificată;
6. „dare cu împrumut de titluri de valoare” și „luare cu împrumut de titluri de valoare” înseamnă orice tranzacție prin care o instituție sau contrapartea acesteia transferă titluri de valoare, debitorul angajându-se să restituie titluri de valoare echivalente la o dată ulterioară sau la cererea entității care efectuează transferul; tranzacția respectivă este cunoscută ca o tranzacție de „dare cu împrumut” de titluri de valoare pentru instituția care transferă valorile mobiliare și este cunoscută ca o tranzacție de „luare cu împrumut” de titluri de valoare pentru instituția căreia îi sunt transferate acestea;
7. „securitizare” înseamnă securitizare astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 61 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
8. „raportare la piață” înseamnă evaluarea pozițiilor la prețuri de închidere direct disponibile, care provin din surse independente, inclusiv cotații bursiere, cotații electronice sau cotații provenite de la mai mulți brokeri independenți de renume;

⁽¹⁾ Directiva 2007/16/CE a Comisiei din 19 martie 2007 privind punerea în aplicare a Directivei 85/611/CEE a Consiliului privind coordonarea actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind anumite organisme de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), în ceea ce privește clarificarea anumitor definiții (JO L 79, 20.3.2007, p. 11).

9. „raportare la model” înseamnă orice evaluare care trebuie să fie analizată comparativ cu date de referință, extrapolată sau calculată în alt mod pe baza uneia sau a mai multor date de piață;
10. „metoda costului amortizat” înseamnă o metodă de evaluare care ia în calcul costul de achiziție al unui activ și ajustează valoarea respectivă pentru amortizarea primelor (sau a sconturilor) până la scadență;
11. „FPM cu valoare constantă a activului net pentru datoria publică” sau „FPM cu VAN constantă pentru datoria publică” înseamnă un FPM:
 - (a) care are ca obiectiv menținerea unei valori constante a activului net (VAN) pe unitate sau pe acțiune;
 - (b) în care venitul din fond este acumulat zilnic și poate fi plătit investitorului sau poate fi utilizat pentru a cumpăra noi unități sau acțiuni în fond;
 - (c) în care activele sunt, în general, evaluate conform metodei costului amortizat și în care VAN este rotunjită la cel mai apropiat punct procentual sau echivalentul acestuia într-o anumită monedă; și
 - (d) care investește cel puțin 99,5 % din activele sale în instrumentele menționate la articolul 17 alineatul (7), în acorduri reverse repo garantate cu datorie de stat menționate la articolul 17 alineatul (7) și în numerar;
12. „FPM cu valoarea activului net cu volatilitate scăzută” sau „FPM cu VAN cu volatilitate scăzută” înseamnă un FPM care respectă cerințele specifice stabilite la articolele 29, 30 și 32 și la articolul 33 alineatul (2) litera (b);
13. „FPM cu valoarea activului net variabilă” sau „FPM cu VAN variabilă” înseamnă un FPM care respectă cerințele specifice stabilite la articolele 29 și 30 și la articolul 33 alineatul (1);
14. „FPM pe termen scurt” înseamnă un FPM care investește în instrumentele pieței monetare eligibile menționate la articolul 10 alineatul (1) și respectă normele privind portofoliul stabilite la articolul 24;
15. „FPM standard” înseamnă un FPM care investește în instrumentele pieței monetare eligibile menționate la articolul 10 alineatele (1) și (2) și respectă normele privind portofoliul stabilite la articolul 25;
16. „instituție de credit” înseamnă instituție de credit, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 1 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
17. „autoritate competentă a FPM” înseamnă:
 - (a) pentru un OPCVM, autoritatea competentă a statului membru de origine al OPCVM, desemnată în conformitate cu articolul 97 din Directiva 2009/65/CE;
 - (b) pentru FIA din UE, autoritatea competentă a statului membru de origine al FIA, astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) litera (p) din Directiva 2011/61/UE;
 - (c) pentru FIA din afara UE, oricare din următoarele:
 - (i) autoritatea competentă a statului membru în care FIA din afara UE este comercializat în Uniune fără un pașaport;
 - (ii) autoritatea competentă a AFIA din UE care administrează FIA din afara UE, în cazul în care FIA din afara UE este comercializat în Uniune pe baza unui pașaport sau nu este comercializat în Uniune;
 - (iii) autoritatea competentă a statului membru de referință în cazul în care FIA din afara UE nu este administrat de un AFIA din UE și este comercializat în Uniune pe baza unui pașaport;
18. „scadență legală” înseamnă data la care principalul unui titlu de valoare trebuie rambursat integral, fără ca această rambursare să fie condiționată de nicio opțiune;
19. „scadența medie ponderată” sau „WAM” înseamnă durata medie de timp până la scadența legală sau, dacă este mai scurtă, durata până la următoarea revizuire a ratei dobânzii la o rată a pieței monetare aplicată tuturor activelor suport ale FPM, ținând seama de ponderea relativă a fiecărui activ deținut;
20. „durata de viață medie ponderată” sau „WAL” înseamnă durata medie de timp până la scadența legală a tuturor activelor suport ale FPM, ținând seama de ponderea relativă a fiecărui activ deținut;
21. „scadență reziduală” înseamnă durata de timp care rămâne până la scadența legală a unui titlu de valoare;

22. „vânzare în lipsă” înseamnă orice vânzare de către un FPM a unui instrument pe care FPM nu îl deține în momentul încheierii acordului de vânzare, inclusiv o vânzare în cadrul căreia, în momentul încheierii acordului de vânzare, FPM a împrumutat sau a convenit să împrumute instrumentul în vederea livrării acestuia la decontarea tranzacției, cu excepția:
- (a) unei vânzări de către oricare dintre părți printr-un acord repo în cadrul căruia o parte a acceptat să îi vândă celeilalte părți un titlu de valoare la un preț determinat, aceasta din urmă angajându-se să îi revândă titlul de valoare la o dată ulterioară la un alt preț determinat; sau
 - (b) a unei angajări într-un contract futures sau într-un alt contract derivat prin care se convine asupra vânzării unor titluri de valoare la un preț determinat la o dată ulterioară;
23. „administrator al unui FPM” înseamnă, în cazul unui FPM care este un OPCVM, societatea de administrare a OPCVM sau, în cazul unui OPCVM cu autoadministrare, întreprinderea de investiții a OPCVM, iar în cazul unui FPM care este considerat un FIA, un AFIA sau un FIA administrat intern.

Articolul 3

Tipuri de FPM

- (1) FPM se constituie în unul dintre următoarele tipuri:
 - (a) FPM cu VAN variabilă;
 - (b) FPM cu VAN constantă pentru datoria publică;
 - (c) FPM cu VAN cu volatilitate scăzută.
- (2) În autorizația pentru un FPM se menționează explicit tipul de FPM, ales dintre cele stabilite la alineatul (1).

Articolul 4

Autorizarea FPM

- (1) Niciun organism de plasament colectiv nu poate fi stabilit, comercializat sau gestionat în Uniune ca FPM dacă nu a fost autorizat în conformitate cu prezentul regulament.

O astfel de autorizație este valabilă în toate statele membre.

- (2) Un organism de plasament colectiv care solicită pentru prima dată o autorizare ca OPCVM în temeiul Directivei 2009/65/CE și ca FPM în temeiul prezentului regulament este autorizat ca FPM în cadrul procedurii de autorizare OPCVM în temeiul Directivei 2009/65/CE.

Dacă un organism de plasament colectiv a fost deja autorizat în temeiul Directivei 2009/65/CE, acesta poate solicita autorizarea ca FPM în conformitate cu procedura prevăzută la alineatele (4) și (5) din prezentul articol.

- (3) Un organism de plasament colectiv care este un FIA și care solicită autorizația ca FPM în temeiul prezentului regulament este autorizat ca FPM în conformitate cu procedura de autorizare prevăzută la articolul 5.

- (4) Niciun organism de plasament colectiv nu este autorizat ca FPM dacă autoritatea competentă a FPM nu este convinsă că FPM este în măsură să îndeplinească integral cerințele din prezentul regulament.

- (5) În scopul autorizării ca FPM, un organism de plasament colectiv prezintă autorității sale competente următoarele documente:

- (a) regulamentul sau actele constitutive ale fondului, inclusiv mențiunea cărui tip de FPM ales dintre cele prevăzute la articolul 3 alineatul (1) îi aparține;
- (b) identificarea administratorului FPM;

- (c) identificarea depozitarului;
 - (d) o descriere a FPM sau orice informații cu privire la acesta puse la dispoziția investitorilor;
 - (e) o descriere a măsurilor și a procedurilor necesare pentru conformarea cu cerințele menționate în capitolele II-VII sau orice informații cu privire la acestea;
 - (f) orice alte informații sau documente solicitate de autoritatea competentă a FPM pentru a verifica dacă acesta respectă cerințele din prezentul regulament.
- (6) Autoritățile competente informează trimestrial ESMA cu privire la autorizațiile acordate sau retrase în temeiul prezentului regulament.
- (7) ESMA ține un registru public central în care este identificat fiecare FPM autorizat în temeiul prezentului regulament și în care este precizat tipul acestuia în conformitate cu articolul 3 alineatul (1), dacă este un FPM pe termen scurt sau standard, administratorul și autoritatea competentă a FPM. Registrul este pus la dispoziție în format electronic.

Articolul 5

Procedura de autorizare a FPM care sunt FIA

(1) Un FIA este autorizat ca FPM numai în cazul în care autoritatea competentă a FPM aprobă atât cererea unui AFIA, care a fost deja autorizat în conformitate cu Directiva 2011/61/UE, să gestioneze un FPM care este un FIA, cât și regulamentul fondului și depozitarul ales.

(2) La depunerea cererii pentru administrarea unui FPM care este un FIA, AFIA autorizat pune la dispoziția autorității competente a FPM:

- (a) acordul scris încheiat cu depozitarul;
- (b) informații privind modalitățile de delegare cu privire la gestionarea și administrarea portofoliului și a riscurilor legate de FIA;
- (c) informații privind strategiile de investiții, profilul de risc și alte caracteristici ale FPM care sunt FIA pe care AFIA le gestionează sau intenționează să le gestioneze.

Autoritatea competentă a FPM poate solicita autorității competente a AFIA clarificări și informații în ceea ce privește documentația menționată la primul paragraf sau o atestare care să certifice dacă FPM se încadrează în domeniul de aplicare a autorizației de administrare de care dispune AFIA. Autoritatea competentă a AFIA trebuie să răspundă în termen de 10 zile lucrătoare de la depunerea unei astfel de cereri.

(3) Orice modificare ulterioară a documentelor menționate la alineatul (2) este notificată imediat de către AFIA autorității competente a FPM.

(4) Autoritatea competentă a FPM refuză cererea AFIA numai în cazul în care are loc oricare din următoarele situații:

- (a) AFIA nu respectă prezentul regulament;
- (b) AFIA nu respectă Directiva 2011/61/UE;
- (c) AFIA nu este autorizat de autoritatea sa competentă pentru a gestiona FPM;
- (d) AFIA nu a transmis documentația menționată la alineatul (2).

Înainte de a respinge o cerere, autoritatea competentă a FPM consultă autoritatea competentă a AFIA.

(5) Autorizarea FIA ca FPM nu este condiționată de cerința ca FIA să fie administrat de un AFIA autorizat în statul membru de origine al FIA sau ca AFIA să desfășoare sau să delege vreo activitate în statul membru de origine al FIA.

(6) În termen de două luni de la depunerea unei cereri complete, AFIA este informat dacă autorizarea FIA ca FPM a fost acordată sau nu.

(7) Autoritatea competentă a FPM nu acordă autorizația unui FIA ca FPM dacă FIA nu are dreptul legal să își comercializeze unitățile sau acțiunile în statul membru de origine.

Articolul 6

Utilizarea denumirii de FPM

(1) Un OPCVM sau un FIA utilizează denumirea de „fond de piață monetară” sau „FPM” în nume propriu sau pentru unitățile sau acțiunile pe care le emite numai în cazul în care acestea au fost autorizate în conformitate cu prezentul regulament.

Un OPCVM sau un FIA nu utilizează o denumire care poate induce în eroare sau care este inexactă și care ar sugera că acesta este un FPM, cu excepția cazului în care a fost autorizat ca FPM în conformitate cu prezentul regulament.

Un OPCVM sau un FIA nu adoptă caracteristici care sunt similare în fond cu cele menționate la articolul 1 alineatul (1), cu excepția cazului în care a fost autorizat ca FPM în conformitate cu prezentul regulament.

(2) Utilizarea denumirii de „fond de piață monetară”, „FPM” sau a unei alte denumiri care sugerează că un OPCVM sau un FIA este un FPM înseamnă utilizarea acestora în orice documente externe, prospecte, rapoarte, declarații, reclame, comunicări, scrisori sau orice alte materiale adresate sau destinate distribuirii către potențiali investitori, deținători de unități, acționari sau autorități competente în scris, oral, electronic sau în orice altă formă.

Articolul 7

Norme aplicabile

(1) Un FPM și administratorul acestuia trebuie să respecte în orice moment prezentul regulament.

(2) Un FPM care este un OPCVM și administratorul acestuia respectă în orice moment dispozițiile Directivei 2009/65/CE, dacă prezentul regulament nu dispune altfel.

(3) Un FPM care este un FIA și administratorul acestuia respectă în orice moment dispozițiile Directivei 2011/61/UE, dacă prezentul regulament nu dispune altfel.

(4) Administratorul unui FPM este responsabil de asigurarea conformității cu prezentul regulament și este răspunzător pentru orice pierderi sau prejudicii rezultate în urma nerespectării prezentului regulament.

(5) Prezentul regulament nu împiedică FPM să aplice limite de investiții care sunt mai stricte decât cele prevăzute în regulament.

CAPITOLUL II

Obligații referitoare la politicile de investiții ale FPM

Secțiunea I

Norme generale și active eligibile

Articolul 8

Principiile generale

(1) În cazul în care un FPM este format din mai multe compartimente de investiții, fiecare compartiment este considerat un FPM separat în sensul capitolelor II-VII.

(2) FPM autorizată ca OPCVM nu se supune obligațiilor privind politicile de investiții ale OPCVM prevăzute la articolele 49-50a, la articolul 51 alineatul (2) și la articolele 52-57 din Directiva 2009/65/CE, dacă prezentul regulament nu dispune altfel în mod expres.

Articolul 9

Active eligibile

(1) Un FPM investește numai în una sau mai multe dintre următoarele categorii de active financiare și numai în condițiile specificate în prezentul regulament:

- (a) instrumente ale pieței monetare, inclusiv instrumente financiare emise sau garantate separat sau în comun de către Uniune, de administrațiile naționale, regionale și locale ale statelor membre sau de băncile lor centrale, de Banca Centrală Europeană, de Banca Europeană de Investiții, de Fondul european de investiții, de Mecanismul european de stabilitate, de Fondul european pentru stabilitate financiară, de o autoritate centrală sau o bancă centrală dintr-o țară terță, de Fondul Monetar Internațional, de Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, de Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei, de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, de Banca Reglementelor Internaționale sau de orice altă instituție sau organizație financiară internațională competentă din care fac parte unul sau mai multe state membre;
- (b) securitizări eligibile și efecte de comerț garantate cu active (ABCP);
- (c) depozite pe lângă instituții de credit;
- (d) instrumente financiare derivate;
- (e) acorduri repo care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 14;
- (f) acorduri reverse repo care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 15;
- (g) unități sau acțiuni ale altor FPM.

(2) Un FPM nu desfășoară niciuna dintre următoarele activități:

- (a) investiții în alte active decât cele menționate la alineatul (1);
- (b) vânzarea în lipsă a oricăruia dintre instrumentele următoare: instrumente ale pieței monetare, securitizări, ABCP și unități sau acțiuni ale altor FPM;
- (c) expunerea directă sau indirectă la acțiuni sau mărfuri, inclusiv prin instrumente financiare derivate, certificate care le reprezintă, indici bazați pe acestea, sau orice alt mijloc sau instrument care ar putea constitui o expunere la acestea;
- (d) încheierea unor contracte de dare sau de luare cu împrumut de valori mobiliare sau a oricărui alt contract care ar greva activele FPM;
- (e) luarea și darea cu împrumut de lichidități.

(3) Un FPM poate să dețină alte active lichide în conformitate cu articolul 50 alineatul (2) din Directiva 2009/65/CE.

Articolul 10

Instrumente eligibile ale pieței monetare

(1) Un instrument al pieței monetare este eligibil pentru investiții efectuate de un FPM cu condiția ca acesta să îndeplinească următoarele cerințe cumulative:

- (a) să se încadreze într-una din categoriile de instrumente ale pieței monetare prevăzute la articolul 50 alineatul (1) litera (a), (b), (c) sau (h) din Directiva 2009/65/CE;

- (b) să prezinte una dintre următoarele caracteristici alternative:
 - (i) o scadență legală la emitere de 397 de zile sau mai puțin;
 - (ii) o scadență reziduală de 397 de zile sau mai puțin;
 - (c) emitentul instrumentului pieței monetare și calitatea instrumentului pieței monetare să fi obținut o evaluare favorabilă în conformitate cu articolele 19-22;
 - (d) în cazul în care un FPM investește într-o securitizare sau ABCP, să respecte cerințele prevăzute la articolul 11.
- (2) Fără a aduce atingere alineatului (1) litera (b), FPM standard sunt autorizate, de asemenea, să investească în instrumente ale pieței monetare cu o scadență reziduală până la data de răscumpărare legală de cel mult doi ani, cu condiția ca perioada rămasă până la următoarea dată de revizuire a ratei dobânzii să nu fie mai mare de 397 de zile. Pentru aceasta, în cazul instrumentelor pieței monetare cu dobândă variabilă și al instrumentelor pieței monetare cu dobândă fixă acoperite de un mecanism swap, noua rată a dobânzii se bazează pe o rată sau pe un indice de pe piața monetară.
- (3) Alineatul (1) litera (c) nu se aplică instrumentelor pieței monetare emise sau garantate de Uniune, de o autoritate centrală sau de o bancă centrală dintr-un stat membru, de Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiții, de Mecanismul european de stabilitate sau de Fondul european de stabilitate financiară.

Articolul 11

Securitizări și ABCP eligibile

- (1) Atât o securitizare, cât și un ABCP sunt considerate eligibile pentru investițiile unui FPM în cazul în care securitizarea sau ABCP respectiv are un grad suficient de lichiditate, a primit o evaluare favorabilă în conformitate cu articolele 19-22 și reprezintă unul dintre următoarele instrumente:
- (a) o securitizare menționată la articolul 13 din Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei ⁽¹⁾;
 - (b) un ABCP emis de un program ABCP care:
 - (i) este pe deplin sprijinit de o instituție de credit reglementată care acoperă toate riscurile de lichiditate, de credit și de diluare semnificativă, precum și costurile aferente tranzacțiilor în curs și cele de la nivelul programului în curs legate de ABCP, dacă este necesar ca investitorului să i se garanteze plata integrală a oricărei sume din cadrul ABCP;
 - (ii) nu reprezintă o rescuritizare, iar expunerile care se află la baza securitizării la nivelul fiecărei tranzacții ABCP nu includ nicio poziție de securitizare;
 - (iii) nu conține o securitizare sintetică astfel cum este definită la articolul 242 punctul 11 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
 - (c) o securitizare simplă, transparentă și standardizată („STS”) sau un ABCP.
- (2) Un FPM pe termen scurt are dreptul să investească în securitizările sau ABCP menționate la alineatul (1), dacă este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții, după caz:
- (a) scadența legală în momentul emiterii securitizărilor menționate la alineatul (1) litera (a) este de cel mult doi ani, iar perioada rămasă până la data următoarei revizuirii a ratei dobânzii este de cel mult 397 de zile;
 - (b) scadența legală în momentul emiterii sau scadența reziduală a securitizărilor sau ABCP menționate la alineatul (1) literele (b) și (c) este de cel mult 397 de zile;
 - (c) securitizările menționate la alineatul (1) literele (a) și (c) sunt instrumente de amortizare care au o durată de viață medie ponderată de cel mult doi ani.

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) 2015/61 al Comisiei din 10 octombrie 2014 de completare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește cerința de acoperire a necesarului de lichiditate pentru instituțiile de credit (JO L 11, 17.1.2015, p. 1).

(3) Un FPM standard are dreptul să investească în securitizările sau ABCP menționate la alineatul (1), dacă este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții, după caz:

- (a) scadența legală în momentul emiterii sau scadența reziduală a securitizărilor și ABCP menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) este de cel mult doi ani, iar perioada rămasă până la data următoarei revizuirii a ratei dobânzii este de cel mult 397 de zile;
- (b) securitizările menționate la alineatul (1) literele (a) și (c) sunt instrumente de amortizare care au o durată de viață medie ponderată de cel mult doi ani.

(4) În termen de șase luni de la data intrării în vigoare a propunerii de regulament privind securitizarea STS, Comisia adoptă un act delegat în temeiul articolului 45 în vederea modificării prezentului articol prin introducerea unei trimeri la criteriile prin care se identifică securitizările STS și ABCP conținute în dispozițiile corespunzătoare din regulamentul respectiv. Această modificare produce efecte cel târziu la șase luni de la data intrării în vigoare a actului delegat respectiv sau de la data de aplicare a dispozițiilor corespunzătoare din propunerea de regulament privind securitizarea STS, având prioritate data cea mai îndepărtată.

În sensul primului paragraf, printre criteriile de identificare a securitizărilor STS sau ABCP se află cel puțin următoarele:

- (a) cerințe legate de asigurarea unui caracter simplu al securitizărilor, inclusiv deținerea unei caracteristici de „vânzare reală” și respectarea standardelor legate de asigurarea expunerilor;
- (b) cerințe legate de standardizarea securitizării, inclusiv cerințe de reținere a riscurilor;
- (c) cerințe legate de transparența securitizării, inclusiv informarea investitorilor potențiali;
- (d) pentru ABCP, pe lângă literele (a), (b) și (c), cerințe legate de sponsor și de sprijinul acordat de sponsor programului ABCP.

Articolul 12

Depozite eligibile pe lângă instituții de credit

Un depozit pe lângă o instituție de credit este eligibil pentru investiții efectuate de un FPM cu condiția ca acesta să îndeplinească următoarele condiții cumulative:

- (a) depozitul este rambursabil la cerere sau poate fi retras în orice moment;
- (b) depozitul este scadent în cel mult 12 luni;
- (c) instituția de credit își are sediul social într-un stat membru sau, în cazul în care aceasta își are sediul social într-o țară terță, face obiectul unor norme prudențiale considerate echivalente cu cele prevăzute de dreptul Uniunii, în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 107 alineatul (4) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Articolul 13

Instrumente financiare derivate eligibile

Un instrument financiar derivat este eligibil pentru investiții efectuate de un FPM dacă este tranzacționat pe o piață reglementată astfel cum se menționează la articolul 50 alineatul (1) litera (a), (b) sau (c) din Directiva 2009/65/CE sau pe piața OTC și dacă îndeplinește următoarele condiții cumulative:

- (a) activul suport al instrumentului derivat constă în rate ale dobânzilor, cursuri de schimb valutar, valute sau indici care reprezintă una dintre aceste categorii;
- (b) instrumentul derivat îndeplinește numai rolul de a acoperi riscurile de rată a dobânzii sau de curs de schimb valutar inerente altor investiții ale FPM;

- (c) contrapărțile din cadrul tranzacțiilor cu OTC sunt instituții care fac obiectul reglementării și al supravegherii prudențiale și aparțin categoriilor autorizate de autoritatea competentă a FPM respectiv;
- (d) instrumentele derivate OTC sunt supuse zilnic unei evaluări de încredere, care poate fi verificată, și pot fi vândute, lichidate sau închise printr-o tranzacție simetrică în orice moment, la justa lor valoare, la inițiativa FPM.

Articolul 14

Acorduri repo eligibile

Un acord repo este eligibil să fie încheiat de un FPM dacă sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative:

- (a) este emis cu titlu temporar, pentru cel mult șapte zile lucrătoare, numai în scopul gestionării lichidităților, nu în scopul unei investiții, cu excepțiile menționate la litera (c);
- (b) contrapartea care primește activele transferate de FPM în cadrul acordului repo drept garanție nu are dreptul să vândă, să investească, să angajeze sau să transfere în alt mod aceste active fără acordul prealabil al FPM;
- (c) numerarul primit de FPM în cadrul acordului repo poate fi:
 - (i) plasat ca depozit în conformitate cu articolul 50 alineatul (1) litera (f) din Directiva 2009/65/CE; sau
 - (ii) investit în activele menționate la articolul 15 alineatul (6), dar, în afară de acest caz, nu poate fi investit în activele eligibile menționate la articolul 9 și nu poate fi transferat sau reutilizat în alt mod;
- (d) numerarul primit de FPM ca parte a acordului repo nu depășește 10 % din activele sale;
- (e) FPM are dreptul de a rezilia acordul în orice moment, în urma unei notificări prealabile de maximum două zile lucrătoare.

Articolul 15

Acorduri reverse repo eligibile

- (1) Un acord reverse repo este eligibil să fie încheiat de un FPM dacă se îndeplinesc cumulativ condițiile următoare:
 - (a) FPM are dreptul de a rezilia acordul în orice moment, transmițând o notificare prealabilă de maximum două zile lucrătoare;
 - (b) valoarea de piață a activelor primite ca parte a acordului reverse repo este în orice moment cel puțin egală cu valoarea numerarului plătit.
- (2) Activele primite de FPM ca parte a acordului reverse repo sunt instrumente ale pieței monetare care respectă cerințele prevăzute la articolul 10.

Activele primite de FPM ca parte a unui acord reverse repo nu sunt vândute, reinvestite, gajate sau transferate în alt mod.

- (3) Securizările și ABCP nu sunt primite de FPM ca parte a unui acord reverse repo.
- (4) Activele primite de FPM ca parte a unui acord reverse repo sunt suficient de diversificate, cu o expunere maximă la un emitent dat de 15 % din VAN a FPM, cu excepția situației în care respectivele active iau formă de instrumente ale pieței monetare care îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 17 alineatul (7). În plus, activele primite de un FPM ca parte a unui acord reverse repo sunt emise de o entitate independentă de contraparte și se așteaptă să nu prezinte o corelare ridicată cu performanța contrapărții.

(5) Un FPM care încheie un acord reverse repo se asigură că poate retrage, în orice moment, integralitatea numerarului acumulat sau prin marcarea la piață. În cazul în care numerarul poate fi retras în orice moment în sistem de marcă la piață, valoarea de raportare la piață a acordului reverse repo se folosește pentru calcularea VAN al FPM.

(6) Prin derogare de la alineatul (2) din prezentul articol, un FPM poate primi, ca parte a unui acord reverse repo, valori mobiliare lichide sau instrumente ale pieței monetare, altele decât cele care îndeplinesc cerințele prevăzute la articolul 10, cu condiția ca aceste active să îndeplinească una dintre condițiile următoare:

- (a) să fie emise sau garantate de Uniune, de o autoritate centrală sau de o bancă centrală dintr-un stat membru, de Banca Centrală Europeană, de Banca Europeană de Investiții, de Mecanismul european de stabilitate sau de Fondul european de stabilitate financiară, cu condiția să se fi obținut o evaluare favorabilă în temeiul articolelor 19-22;
- (b) să fie emise sau garantate de o autoritate centrală sau de o bancă centrală dintr-o țară terță, cu condiția să se fi obținut o evaluare favorabilă în temeiul articolelor 19-22.

Activele primite în cadrul unui contract reverse repo în conformitate cu primul paragraf din prezentul alineat sunt aduse la cunoștința investitorilor FPM, în conformitate cu articolul 13 din Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.

Activele primite ca parte a unui acord reverse repo în conformitate cu primul paragraf din prezentul alineat respectă normele prevăzute la articolul 17 alineatul (7).

(7) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 45 pentru completarea prezentului regulament, prin care se specifică cerințele cantitative și calitative în materie de lichiditate aplicabile activelor menționate la alineatul (6), precum și cerințele cantitative și calitative în materie de calitate a creditului aplicabile activelor menționate la alineatul (6) litera (a) din prezentul articol.

În acest scop, Comisia ține seama de raportul menționat la articolul 509 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.

Comisia adoptă actele delegate menționate la primul paragraf până la 21 ianuarie 2018.

Articolul 16

Unități sau acțiuni eligibile ale FPM

(1) Un FPM poate achiziționa unități sau acțiuni ale oricăror altor FPM (denumit în continuare „FPM vizat”) dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

- (a) maximum 10 % din activele FPM vizat pot, conform normelor sau actelor sale constitutive, să fie investite în mod agregat în unități sau în acțiuni ale altor FPM;
- (b) FPM vizat nu deține unități sau acțiuni în cadrul FPM care realizează achiziția.

Un FPM ale cărui unități sau acțiuni au fost achiziționate nu investește în FPM care realizează achiziția pe perioada în care FPM care realizează achiziția deține unități sau acțiuni în acesta.

(2) Un FPM poate achiziționa unitățile sau acțiunile altor FPM cu condiția ca proporția activelor sale investite în unități sau acțiuni ale unui FPM individual să nu depășească 5 %.

(3) Un FPM nu poate investi, în total, mai mult de 17,5 % din activele sale în unități sau în acțiuni ale altor FPM.

(4) Unitățile sau acțiunile altor FPM sunt eligibile pentru investiții efectuate de un FPM dacă se îndeplinesc condițiile următoare cumulative:

- (a) FPM vizat este autorizat în temeiul prezentului regulament;

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2015/2365 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind transparența operațiunilor de finanțare prin instrumente financiare și transparența reutilizării și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 337, 23.12.2015, p. 1).

- (b) în cazul în care FPM vizat este gestionat, direct sau prin delegare, de același administrator ca și FPM care realizează achiziția sau de orice altă societate de care administratorul FPM care realizează achiziția este legat prin conducere comună sau prin control comun sau printr-o participație directă sau indirectă substanțială, administratorului FPM-ului vizat sau celeilalte societăți îi este interzis să impună comisioane de subscriere sau de răscumpărare în contul investiției realizate de FPM care realizează achiziția în unitățile sau acțiunile FPM-ului vizat;
- (c) în cazul în care un FPM investește 10 % sau mai mult din activele sale în unități sau acțiuni ale altor FPM:
- (i) în prospectul FPM respectiv se publică nivelul maxim al comisioanelor de administrare care pot fi impuse FPM însuși și altor FPM în care investește; și
- (ii) raportul anual indică nivelul maxim al comisioanelor de administrare care pot fi impuse FPM și altor FPM în care investește.
- (5) Alineatele (2) și (3) din prezentul articol nu se aplică unui FPM care este FIA, autorizat în conformitate cu articolul 5, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:
- (a) FPM este comercializat numai prin intermediul unui sistem de economii pentru angajați, potrivit legislației naționale, și are drept investitori numai persoane fizice;
- (b) sistemul de economii pentru angajați menționat la litera (a) le permite investitorilor să își răscumpere investiția sub rezerva unor condiții de răscumpărare restrictive, care sunt prevăzute în dreptul intern, potrivit cărora răscumpărările pot avea loc numai în anumite circumstanțe care nu sunt legate de evenimentele de pe piață.
- Prin derogare de la alineatele (2) și (3) din prezentul articol, un FPM care este OPCVM, autorizat în conformitate cu articolul 4 alineatul (2), poate achiziționa unități sau acțiuni de la alte FPM, în conformitate cu articolul 55 sau cu articolul 58 din Directiva 2009/65/CE, în următoarele condiții:
- (a) FPM este comercializat numai prin intermediul unui sistem de economii pentru angajați, potrivit legislației naționale, și are drept investitori numai persoane fizice;
- (b) sistemul de economii pentru angajați menționat la litera (a) le permite investitorilor să își răscumpere investiția sub rezerva unor condiții de răscumpărare restrictive, care sunt prevăzute în dreptul intern, potrivit cărora răscumpărările pot avea loc numai în anumite circumstanțe care nu sunt legate de evenimentele de pe piață.
- (6) FPM pe termen scurt pot investi numai în unități sau în acțiuni ale altor FPM pe termen scurt.
- (7) FPM standard pot investi în unități sau în acțiuni ale FPM pe termen scurt sau ale FPM standard.

Secțiunea II

Dispoziții privind politicile de investiții

Articolul 17

Diversificare

- (1) Un FPM nu investește mai mult de:
- (a) 5 % din activele sale în instrumente ale pieței monetare, securitizări și ABCP emise de aceeași entitate;
- (b) 10 % din activele sale în depozite constituite pe lângă aceeași instituție de credit, cu excepția cazului în care structura sectorului bancar din statul membru în care FPM își are sediul este de așa natură încât nu există suficiente instituții de credit viabile pentru a satisface respectiva cerință de diversificare și nu este fezabil din punct de vedere economic ca FPM să efectueze depozite în alt stat membru, caz în care până la 15 % din activele sale pot fi depozitate la aceeași instituție de credit.
- (2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (a), un FPM cu VAN variabilă poate investi până la 10 % din activele sale în instrumente ale pieței monetare, în securitizări și în ABCP emise de același organism, cu condiția ca valoarea totală a acestor instrumente ale pieței monetare, securitizări și ABCP deținute de FPM cu VAN variabilă în fiecare organism emitent în care investește peste 5 % din activele sale să nu depășească 40 % din valoarea activelor sale.

(3) Până la data aplicării actului delegat menționat la articolul 11 alineatul (4), valoarea agregată a tuturor expunerilor unui FPM la securitizări și la ABCP nu depășește 15 % din activele FPM respectiv.

Începând de la data aplicării actului delegat menționat la articolul 11 alineatul (4), valoarea agregată a tuturor expunerilor unui FPM la securitizări și la ABCP nu depășește 20 % din activele FPM, dintre care până la 15 % din activele FPM pot fi investite în securitizări și în ABCP care nu respectă criteriile de identificare a securitizărilor STS și ABCP.

(4) Riscul total la care se expune un FPM față de aceeași contraparte în cadrul unei tranzacții cu instrumente derivate extrabursiere care îndeplinesc condițiile prevăzute la articolul 13 nu depășește 5 % din activele sale.

(5) Valoarea agregată a lichidităților furnizate aceleiași contrapărți a unui FPM în cadrul acordurilor reverse repo nu depășește 15 % din activele acestuia.

(6) Fără a aduce atingere limitelor individuale prevăzute la alineatele (1) și (4), un FPM nu combină, în cazul în care acest lucru ar conduce la investiții de peste 15 % din activele sale într-o singură entitate, oricare dintre următoarele:

- (a) investiții în instrumente ale pieței monetare, securitizări și ABCP emise de entitatea respectivă;
- (b) depozite pe lângă entitatea respectivă;
- (c) instrumente financiare derivate extrabursiere care expun entitatea respectivă la un risc de contraparte.

Prin derogare de la cerința de diversificare prevăzută la primul paragraf, în cazul în care structura pieței financiare din statul membru în care FPM își are sediul este de așa natură încât nu există suficiente instituții de credit viabile pentru a satisface cerința de diversificare și nu este fezabil din punct de vedere economic ca FPM să folosească instituții financiare din alt stat membru, FPM poate combina tipurile de investiții menționate la literele (a)-(c), putând să investească maximum 20 % din activele sale în cadrul unui singur organism.

(7) Prin derogare de la alineatul (1) litera (a), o autoritate competentă a FPM poate autoriza un FPM să investească în conformitate cu principiul repartizării riscului până la 100 % din activele sale în instrumente diferite ale pieței monetare emise sau garantate separat sau în comun de către Uniune, de administrațiile naționale, regionale și locale ale statelor membre sau de băncile centrale ale acestora, de Banca Centrală Europeană, de Banca Europeană de Investiții, de Fondul european de investiții, de Mecanismul european de stabilitate, de Fondul european pentru stabilitate financiară, de o autoritate centrală sau o bancă centrală dintr-o țară terță, de Fondul Monetar Internațional, de Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, de Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei, de Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare, de Banca Reglementelor Internaționale sau de orice altă instituție sau organizație financiară internațională competentă din care fac parte unul sau mai multe state membre.

Primul paragraf se aplică dacă sunt îndeplinite următoarele condiții cumulative:

- (a) FPM deține instrumente ale pieței monetare din cel puțin șase emisiuni diferite ale emitentului;
- (b) FPM își limitează investițiile în instrumente ale pieței monetare din aceeași emisiune la maximum 30 % din activele sale;
- (c) FPM menționează în mod expres, în regulamentul sau în documentele constitutive ale fondului, toate administrațiile, instituțiile sau organizațiile menționate la primul paragraf care emit sau garantează în mod individual sau în comun instrumente ale pieței monetare, în care intenționează să investească peste 5 % din activele sale;
- (d) FPM include în prospectul său și în comunicările sale de comercializare o mențiune foarte vizibilă care atrage atenția asupra utilizării acestei derogări și care indică toate administrațiile, instituțiile sau organizațiile menționate la primul paragraf care emit sau garantează în mod individual sau în comun instrumente ale pieței monetare, în care intenționează să investească peste 5 % din activele sale.

(8) Fără a aduce atingere limitelor individuale prevăzute la alineatul (1), un FPM poate investi maximum 10 % din activele sale în obligațiuni emise de o singură instituție de credit care își are sediul social într-un stat membru și care, prin lege, face obiectul unui control public special, în scopul protejării deținătorilor de obligațiuni. În special, sumele

derivate din emisiunea acelor obligațiuni se investesc, conform legii, în active care, pe toată durata de valabilitate a obligațiunilor, pot acoperi creanțele rezultate din obligațiuni și care, în caz de incapacitate de plată a emitentului, ar fi utilizate cu prioritate pentru a rambursa principalul și a plăti dobânzile acumulate.

În cazul în care un FPM investește peste 5 % din activele sale în obligațiunile menționate la primul paragraf și care sunt emise de către un singur emitent, valoarea totală a acestor investiții nu depășește 40 % din valoarea activelor FPM.

(9) Fără a aduce atingere limitelor individuale prevăzute la alineatul (1), un FPM poate investi maximum 20 % din activele sale în obligațiuni emise de o singură instituție de credit dacă se respectă cerințele prevăzute la articolul 10 alineatul (1) litera (f) sau la articolul 11 alineatul (1) litera (c) din Regulamentul delegat (UE) 2015/61, inclusiv orice posibile investiții în activele menționate la alineatul (8) din prezentul articol.

În cazul în care un FPM investește mai mult de 5 % din activele sale în obligațiunile menționate la primul paragraf și care sunt emise de către un singur emitent, valoarea totală a acestor investiții nu depășește 60 % din valoarea activelor FPM, inclusiv orice posibile investiții în activele menționate la alineatul (8), care respectă limitele stabilite la același alineat.

(10) Societățile comerciale care sunt incluse în același grup în scopul consolidării conturilor, în temeiul Directivei 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁽¹⁾ sau în conformitate cu normele contabile internaționale recunoscute, sunt considerate un singur organism în scopul calculării limitelor prevăzute la alineatele (1)-(6) din prezentul articol.

Articolul 18

Concentrare

(1) Un FPM nu deține peste 10 % din instrumentele pieței monetare, securitizările și ABCP emise de un singur organism.

(2) Limita prevăzută la alineatul (1) nu se aplică în cazul deținerilor de instrumente ale pieței monetare emise sau garantate de către Uniune, de administrațiile naționale, regionale și locale ale statelor membre sau de băncile centrale ale acestora, de Banca Centrală Europeană, de Banca Europeană de Investiții, de Fondul european de investiții, de Mecanismul european de stabilitate, de Fondul european pentru stabilitate financiară, de o autoritate centrală sau o bancă centrală dintr-o țară terță, de Fondul Monetar Internațional, de Banca Internațională pentru Reconstrucție și Dezvoltare, de Banca de Dezvoltare a Consiliului Europei, de Banca Reglementelor Internaționale sau de orice altă instituție sau organizație financiară internațională competentă din care fac parte unul sau mai multe state membre.

Secțiunea III

Calitatea creditului instrumentelor pieței monetare, securitizărilor și ABCP

Articolul 19

Procedura de evaluare internă a calității creditului

(1) Administratorul unui FPM stabilește, implementează și aplică în mod consecvent o procedură prudentă de evaluare internă a calității creditului pentru determinarea calității creditului instrumentelor pieței monetare, securitizărilor și ABCP, ținând cont de emitentul instrumentului și de caracteristicile instrumentului în sine.

(2) Administratorul unui FPM se asigură că informațiile utilizate pentru aplicarea procedurii de evaluare internă a calității creditului sunt de o calitate suficientă, sunt actualizate și provin din surse de încredere.

(3) Procedura de evaluare internă se bazează pe metodologii de evaluare prudente, sistematice și continue. Metodologiile utilizate sunt supuse validării de către administratorul unui FPM pe baza experienței trecute și a dovezilor empirice, inclusiv pe testare ex-post.

⁽¹⁾ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

- (4) Administratorul unui FPM se asigură că procedura de evaluare internă a calității creditului respectă următoarele principii generale:
- (a) se instituie un proces eficient de obținere și de actualizare a informațiilor relevante cu privire la caracteristicile emitentului și ale instrumentului;
 - (b) se adoptă și se implementează măsuri adecvate pentru a asigura că evaluarea internă a calității creditului se bazează pe o analiză detaliată a informațiilor care sunt disponibile și pertinente și include toți factorii determinanți relevanți care influențează bonitatea emitentului și calitatea creditului instrumentului;
 - (c) procedura de evaluare internă a calității creditului este monitorizată în mod continuu și toate evaluările interne ale calității creditului sunt revizuite cel puțin o dată pe an;
 - (d) administratorul unui FPM realizează o nouă evaluare internă a calității creditului pentru un instrument al pieței monetare, pentru securitizări și pentru ABCP atunci când există schimbări semnificative care ar putea avea impact asupra evaluării existente a instrumentului, totodată fără a se baza excesiv și automat pe ratingurile externe, în conformitate cu articolul 5a din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009;
 - (e) metodologiile de evaluare a calității creditului sunt reexamineate cel puțin o dată pe an de către administratorul unui FPM pentru a stabili dacă acestea rămân adecvate din perspectiva portofoliului curent și a condițiilor externe, iar reexaminarea este transmisă autorității competente a administratorului FPM. În cazul în care administratorul FPM constată erori în metodologia de evaluare a calității creditului sau în aplicarea acesteia, corectează imediat erorile respective;
 - (f) atunci când sunt modificate metodologiile, modelele sau ipotezele principale utilizate în procedura de evaluare internă a calității creditului, administratorul unui FPM reexaminează toate evaluările interne ale calității creditului afectate, cât mai curând posibil.

Articolul 20

Evaluarea internă a calității creditului

- (1) Administratorul unui FPM aplică procedura prevăzută la articolul 19 pentru a stabili dacă calitatea creditului unui instrument al pieței monetare, securitizărilor sau ABCP primește o evaluare favorabilă. În cazul în care o agenție de rating de credit înregistrată și certificată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 a furnizat un rating privind respectivul instrument al pieței monetare, administratorul FPM poate ține seama, în cadrul evaluării sale interne a calității creditului, de aceste ratinguri și de informațiile și analizele suplimentare, fără a se baza exclusiv sau automat pe aceste ratinguri, în conformitate cu articolul 5a din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009.
- (2) Evaluarea calității creditului ține seama de cel puțin următorii factori și următoarele principii generale:
- (a) cuantificarea riscului de credit al emitentului și a riscului relativ de nerespectare a obligațiilor de plată din partea emitentului sau instrumentului;
 - (b) indicatori calitativi privind emitentul instrumentului, inclusiv având în vedere situația macroeconomică și situația pieței financiare;
 - (c) natura pe termen scurt a instrumentelor pieței monetare;
 - (d) clasa de active a instrumentului;
 - (e) tipul de emitent, cu distingerea cel puțin a următoarelor tipuri de emitenți: administrații naționale, regionale sau locale, corporații financiare și corporații nefinanciare;
 - (f) pentru instrumentele financiare structurate, riscul operațional și de contraparte inerent în cadrul tranzacției financiare structurate și, în cazul expunerii la securitizări, riscul de credit al emitentului, structura securitizării și riscul de credit al activelor suport;
 - (g) profilul de lichiditate al instrumentului.

Pe lângă factorii și principiile generale menționate la prezentul alineat, administratorul unui FPM poate ține seama de avertismente și de indicatori atunci când stabilește calitatea creditului unui instrument al pieței monetare menționat la articolul 17 alineatul (7).

*Articolul 21***Documentație**

(1) Administratorul unui FPM documentează procedura de evaluare internă a calității creditului și evaluările calității creditului. Documentația cuprinde:

- (a) detalii privind elaborarea și funcționarea procedurii de evaluare internă a calității creditului într-un mod care să permită autorităților competente să înțeleagă și să stabilească dacă evaluarea calității de creditului este adecvată;
- (b) justificarea și analiza care sprijină evaluarea calității creditului, precum și modul în care administratorul FPM a ales criteriile și frecvența revizuirii evaluării calității creditului;
- (c) toate schimbările majore în procedura de evaluare internă a calității creditului, inclusiv identificarea factorilor care declanșează aceste schimbări;
- (d) organizarea procedurii de evaluare internă a calității creditului, inclusiv structura controlului intern;
- (e) istoricul complet al evaluării interne a calității creditului instrumentelor, emitenților și, dacă este cazul, a garanțiilor recunoscuți;
- (f) persoana sau persoanele responsabile cu procedura de evaluare internă a calității creditului.

(2) Administratorul unui FPM păstrează întreaga documentație menționată la alineatul (1) timp de cel puțin trei perioade contabile anuale complete.

(3) Procedura de evaluare internă a calității creditului este detaliată în regulamentul fondului sau în actele de constituire ale FPM și toate documentele prevăzute la alineatul (1) sunt puse la dispoziție, la cerere, autorităților competente ale FPM și autorităților competente ale administratorului FPM.

*Articolul 22***Actele delegate privind evaluarea calității creditului**

Comisia adoptă acte delegate în conformitate cu articolul 45 cu scopul de a completa prezentul regulament, specificând următoarele aspecte:

- (a) criterii de validare a metodologiei de evaluare a calității creditului, astfel cum se prevede la articolul 19 alineatul (3);
- (b) criterii de cuantificare a riscului de credit și a riscului relativ de nerespectare a obligațiilor de plată din partea unui emitent sau a instrumentului, astfel cum se prevede la articolul 20 alineatul (2) litera (a);
- (c) criterii de stabilire a indicatorilor calitativi privind emitentul instrumentului, prevăzute la articolul 20 alineatul (2) litera (b);
- (d) înțelesul conceptului de „schimbare semnificativă” menționat la articolul 19 alineatul (4) litera (d).

*Articolul 23***Guvernanța evaluării calității creditului**

(1) Procedurile de evaluare internă a calității creditului sunt aprobate de conducerea superioară, de organismul de conducere și de funcția de supraveghere a administratorului FPM, dacă aceasta există.

Părțile respective trebuie să înțeleagă bine procedura de evaluare internă a calității creditului și metodologiile aplicate de administratorul FPM și să înțeleagă în detaliu rapoartele aferente acestora.

(2) Administratorul FPM raportează părților menționate la alineatul (1) cu privire la profilul de risc de credit al FPM, pe baza unei analize a evaluărilor interne ale calității creditului FPM. Frecvența rapoartelor depinde de tipul de informații și de importanța acestora, dar este cel puțin anuală.

(3) Conducerea se asigură în mod continuu că procedura de evaluare internă a calității creditului funcționează în mod corespunzător.

Conducerea este informată în mod regulat în ceea ce privește performanța procedurilor de evaluare internă a calității creditului, domeniile în care au fost identificate deficiențe, precum și evoluția eforturilor și a acțiunilor întreprinse pentru combaterea deficiențelor identificate anterior.

(4) Evaluările interne ale calității creditului și revizuirile periodice ale acestora de către administratorul unui FPM nu se realizează de către persoane care efectuează sau sunt responsabile de gestionarea portofoliului unui FPM.

CAPITOLUL III

Obligații privind gestionarea riscurilor FPM

Articolul 24

Reguli de portofoliu pentru FPM pe termen scurt

(1) Un FPM pe termen scurt îndeplinește în mod continuu următoarele cerințe de portofoliu cumulative:

- (a) portofoliul său să aibă o scadență medie ponderată (WAM) de cel mult 60 de zile;
- (b) portofoliul său să aibă o durată de viață medie ponderată (WAL) de cel mult 120 de zile, sub rezerva celui de-al doilea și al treilea paragraf;
- (c) în cazul FPM cu VAN cu volatilitate scăzută și al FPM cu VAN constantă pentru datoria publică cel puțin 10 % din activele lor să fie alcătuite din active cu scadență zilnică, din acorduri reverse repo care pot fi reziliate cu o notificare prealabilă de o zi lucrătoare sau din numerar care poate fi retras cu o notificare prealabilă de o zi lucrătoare. Un FPM cu VAN cu volatilitate scăzută sau FPM cu VAN constantă pentru datoria publică să nu achiziționeze niciun alt tip de active în afară de active cu scadență zilnică dacă o astfel de achiziție ar face ca ponderea investițiilor respectivului FPM în active cu scadență zilnică să fie sub 10 % din portofoliul său;
- (d) în cazul unui FPM pe termen scurt cu VAN variabilă cel puțin 7,5 % din activele sale să fie alcătuite din active cu scadență zilnică, din acorduri reverse repo care pot fi reziliate cu o notificare prealabilă de o zi lucrătoare sau din numerar care poate fi retras, cu o notificare prealabilă de o zi lucrătoare. Un FPM pe termen scurt cu VAN variabilă să nu achiziționeze niciun alt tip de active în afară de active cu scadență zilnică dacă o astfel de achiziție ar face ca ponderea investițiilor respectivului FPM în active cu scadență zilnică să fie sub 7,5 % din portofoliul său;
- (e) în cazul FPM cu VAN cu volatilitate scăzută și al FPM cu VAN constantă pentru datoria publică cel puțin 30 % din activele lor să fie alcătuite din active cu scadență săptămânală, din acorduri reverse repo care pot fi reziliate cu o notificare prealabilă de cinci zile lucrătoare sau din numerar care poate fi retras cu o notificare prealabilă de cinci zile lucrătoare. Un FPM cu VAN cu volatilitate scăzută sau un FPM cu VAN constantă pentru datoria publică să nu achiziționeze niciun alt tip de active în afară de active cu scadență săptămânală dacă o astfel de achiziție ar face ca ponderea investițiilor respectivului FPM în active cu scadență săptămânală să fie sub 30 % din portofoliul său;
- (f) în cazul unui FPM pe termen scurt cu VAN variabilă cel puțin 15 % din activele sale să fie alcătuite din active cu scadență săptămânală, acorduri reverse repo care pot fi reziliate cu o notificare prealabilă de cinci zile lucrătoare sau numerar care poate fi retras cu o notificare prealabilă de cinci zile lucrătoare. Un FPM pe termen scurt cu VAN variabilă să nu achiziționeze niciun alt tip de active în afară de active cu scadență săptămânală dacă o astfel de achiziție ar face ca ponderea investițiilor respectivului FPM în active cu scadență săptămânală să fie sub 15 % din portofoliul său;
- (g) pentru efectuarea calculului menționat la litera (e), activele menționate la articolul 17 alineatul (7) care au un grad ridicat de lichiditate și care pot fi răscumpărate și decontate în termen de o zi lucrătoare și care au o scadență reziduală de până la 190 de zile pot fi incluse, de asemenea, printre activele cu scadență săptămânală ale unui FPM cu VAN cu volatilitate scăzută și ale unui FPM cu VAN constantă pentru datoria publică, până la 17,5 % din activele acestora;

- (h) pentru efectuarea calculului menționat la litera (f), instrumentele de piață monetară sau unitățile sau acțiunile altor FPM pot fi incluse printre activele cu scadență săptămânală până la 7,5 % din activele FPM, cu condiția ca acestea să poată fi răscumpărate și decontate în termen de cinci zile lucrătoare.

La calcularea WAL menționate la litera (b) pentru titluri de valoare, inclusiv pentru instrumente financiare structurate, un FPM pe termen scurt își calculează scadența pe baza scadenței reziduale până la răscumpărarea legală a instrumentelor. Cu toate acestea, în cazul în care un instrument financiar include o opțiune put, un FPM pe termen scurt își poate calcula scadența pe baza datei de exercitare a opțiunii put în locul scadenței reziduale, dar numai dacă următoarele condiții cumulative sunt îndeplinite permanent:

- (i) opțiunea put poate fi exercitată în mod liber de către FPM pe termen scurt la data de exercitare a acesteia;
- (ii) prețul de exercitare al opțiunii put rămâne apropiat de valoarea preconizată a instrumentului la data de exercitare;
- (iii) strategia de investiții a FPM pe termen scurt implică existența unei probabilități ridicate ca opțiunea să fie exercitată la data de exercitare.

Prin derogare de la al doilea paragraf, la calcularea WAL pentru securizări și ABCP, un FPM pe termen scurt poate, alternativ, în cazul instrumentelor de amortizare, să își calculeze scadența:

- (i) fie pe baza profilului de amortizare prevăzut în contractul aferent acestor instrumente;
- (ii) fie pe baza profilului de amortizare al activelor suport care generează fluxul de trezorerie necesar pentru răscumpărarea acestor instrumente.

(2) În cazul în care limitele prevăzute la prezentul articol sunt depășite din motive independente de voința FPM sau ca rezultat al exercitării drepturilor de subscriere sau de răscumpărare, respectivul FPM își stabilește ca obiectiv prioritar remedierea acestei situații, luând în considerare interesele deținătorilor unităților sale sau cele ale acționarilor.

(3) Toate FPM menționate la articolul 3 alineatul (1) din prezentul regulament pot fi constituite sub forma unui FPM pe termen scurt.

Articolul 25

Reguli de portofoliu pentru FPM standard

- (1) Un FPM standard îndeplinește în mod continuu următoarele cerințe de portofoliu cumulative:
 - (a) portofoliul său să aibă în orice moment o scadență medie ponderată (WAM) de cel mult 6 luni;
 - (b) portofoliul său să aibă în orice moment o durată de viață medie ponderată (WAL) de cel mult 12 luni, sub rezerva celui de al doilea și al treilea paragraf;
 - (c) cel puțin 7,5 % din activele sale să fie alcătuite din active cu scadență zilnică, din acorduri reverse repo care pot fi reziliate cu o notificare prealabilă de o zi lucrătoare sau din numerar care poate fi retras cu o notificare prealabilă de o zi lucrătoare. Un FPM standard nu achiziționează niciun alt tip de active în afară de active cu scadență zilnică dacă o astfel de achiziție ar face ca ponderea investițiilor respectivului FPM standard în active cu scadență zilnică să fie sub 7,5 % din portofoliul său;
 - (d) cel puțin 15 % din activele sale să fie alcătuite din active cu scadență săptămânală, din acorduri reverse repo care pot fi reziliate cu o notificare prealabilă de cinci zile lucrătoare sau din numerar care poate fi retras cu o notificare prealabilă de cinci zile lucrătoare. Un FPM standard nu achiziționează niciun alt tip de active în afară de active cu scadență săptămânală dacă o astfel de achiziție ar face ca ponderea investițiilor respectivului FPM standard în active cu scadență săptămânală să fie sub 15 % din portofoliul său;
 - (e) pentru efectuarea calculului menționat la litera (d), instrumentele de piață monetară sau unitățile sau acțiunile altor FPM pot fi incluse printre activele cu scadență săptămânală până la 7,5 % din activele FPM, cu condiția ca acestea să poată fi răscumpărate și decontate în termen de cinci zile lucrătoare.

La calcularea WAL menționate la litera (b) de la primul paragraf, pentru titluri de valoare, inclusiv pentru instrumentele financiare structurate, un FPM standard calculează scadența pe baza scadenței reziduale până la răscumpărarea legală a instrumentelor. Cu toate acestea, în cazul în care un instrument financiar include o opțiune put, un FPM standard poate calcula scadența pe baza datei de exercitare a opțiunii put în locul scadenței reziduale, dar numai dacă următoarele condiții cumulative sunt îndeplinite permanent:

- (i) opțiunea put poate fi exercitată în mod liber de către FPM standard la data sa de exercitare;
- (ii) prețul de exercitare al opțiunii put rămâne apropiat de valoarea preconizată a instrumentului la data de exercitare;
- (iii) strategia de investiții a FPM standard implică existența unei probabilități ridicate ca opțiunea să fie exercitată la data de exercitare;

Prin derogare de la al doilea paragraf, la calcularea WAL pentru securitizări și ABCP, un FPM standard poate, alternativ, în cazul instrumentelor de amortizare, să își calculeze scadența:

- (i) fie pe baza profilului de amortizare prevăzut în contractul aferent acestor instrumente;
- (ii) fie pe baza profilului de amortizare al activelor suport care generează fluxul de trezorerie necesar pentru răscumpărarea acestor instrumente.

(2) În cazul în care limitele prevăzute la prezentul articol sunt depășite din motive independente de voința unui FPM standard sau ca rezultat al exercitării drepturilor de subscriere sau de răscumpărare, respectivul FPM își stabilește ca obiectiv prioritar remedierea acestei situații, luând în considerare interesele deținătorilor unităților sale sau cele ale acționarilor.

(3) Un FPM standard nu este constituit sub forma unui FPM cu VAN constantă pentru datoria publică sau a unui FPM cu VAN cu volatilitate scăzută.

Articolul 26

Ratinguri de credit ale FPM

Un FPM care solicită sau finanțează un rating de credit extern procedează în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1060/2009. FPM sau administratorul FPM menționează clar în prospectul FPM și în toate comunicările cu investitorii în care este menționat ratingul de credit extern faptul că ratingul a fost solicitat sau finanțat de FPM sau de administratorul FPM.

Articolul 27

Politica „cunoaște-ți clientul”

(1) Fără a aduce atingere oricăror cerințe mai stricte prevăzute în Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, administratorul unui FPM stabilește, implementează și aplică procedurile și întreprinde toate procesele de diligență pentru a anticipa efectul unor răscumpărări concomitente solicitate de mai mulți investitori, luând în considerare cel puțin tipul de investitori, numărul de unități sau acțiuni deținute în cadrul fondului de un singur investitor și evoluția intrărilor și ieșirilor.

(2) Dacă valoarea unităților sau a acțiunilor deținute de un investitor unic depășește suma lichidităților zilnice prevăzute corespunzătoare unui FPM, administratorul FPM are în vedere, pe lângă factorii menționați la alineatul (1), toate aspectele de mai jos:

- (a) tendințele identificabile în ceea ce privește necesarul de numerar al investitorilor, inclusiv evoluția ciclică a numărului de acțiuni deținute în FPM;

⁽¹⁾ Directiva (UE) 2015/849 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 mai 2015 privind prevenirea utilizării sistemului financiar în scopul spălării banilor sau finanțării terorismului, de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 al Parlamentului European și al Consiliului și de abrogare a Directivei 2005/60/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivei 2006/70/CE a Comisiei (JO L 141, 5.6.2015, p. 73).

- (b) aversiunea față de risc a diferiților investitori;
 - (c) gradul de corelare sau legăturile strânse între diferiții investitori ai FPM.
- (3) În cazul în care investitorii își direcționează investițiile printr-un intermediar, administratorul unui FPM solicită intermediarului informații privind respectarea alineatelor (1) și (2), cu scopul de a gestiona în mod corespunzător lichiditățile și concentrarea investitorilor FPM.
- (4) Administratorul unui FPM se asigură că valoarea unităților sau a acțiunilor deținute de un singur investitor nu afectează semnificativ profilul de lichiditate al FPM atunci când acesta reprezintă o parte substanțială a VAN totale a FPM.

Articolul 28

Simularea situațiilor de criză

(1) Pentru fiecare FPM se elaborează procese solide de simulare a situațiilor de criză prin care să se identifice evenimentele posibile sau schimbările viitoare ale condițiilor economice care ar putea avea efecte nefavorabile asupra FPM. FPM sau administratorul unui FPM evaluează posibilul impact al respectivelor evenimente sau schimbări asupra FPM. FPM sau administratorul unui FPM efectuează în mod regulat simulări ale situațiilor de criză pentru diferitele scenarii posibile.

Simulările situațiilor de criză se bazează pe criterii obiective și iau în considerare efectele unor scenarii plauzibile de crize grave. Scenariile simulărilor situațiilor de criză iau în considerare parametri de referință, care includ următorii factori:

- (a) modificări ipotetice ale nivelului de lichiditate al activelor deținute în portofoliul FPM;
 - (b) modificări ipotetice ale nivelului de risc de credit al activelor deținute în portofoliul FPM, inclusiv evenimente de credit și evenimente de rating;
 - (c) evoluții ipotetice ale ratelor dobânzii și ale cursului de schimb valutar;
 - (d) niveluri ipotetice de răscumpărare;
 - (e) extinderea sau limitarea ipotetică a marjelor între indicii de care sunt legate ratele dobânzii aferente titlurilor de valoare din portofoliu;
 - (f) șocuri macrosistemice ipotetice care afectează economia în ansamblu.
- (2) În plus, în cazul FPM cu VAN constantă pentru datoria publică și al FPM cu VAN cu volatilitate scăzută, simulările situațiilor de criză estimează pentru diferite scenarii diferența dintre VAN constantă pe unitate sau pe acțiune și VAN pe unitate sau pe acțiune.

(3) Simulările situațiilor de criză sunt efectuate cu o frecvență stabilită de consiliul de administrație al FPM, după caz, sau de consiliul de administrație al administratorului unui FPM, după ce se stabilește ce înseamnă un interval adecvat și rezonabil în funcție de condițiile de piață și de orice modificare preconizată în portofoliul FPM. Această frecvență este cel puțin semestrială.

(4) În cazul în care, în urma simulării situațiilor de criză, se constată o vulnerabilitate a unui FPM, administratorul acestuia întocmește un raport detaliat privind rezultatele simulării situațiilor de criză, precum și o propunere de plan de acțiune.

Dacă este cazul, administratorul unui FPM ia măsuri pentru a consolida robustețea FPM, inclusiv acțiuni menite să consolideze lichiditatea sau calitatea activelor FPM, și informează imediat autoritatea competentă a FPM cu privire la măsurile luate.

(5) Raportul detaliat privind rezultatele simulărilor situațiilor de criză și propunerea de plan de acțiune sunt prezentate spre examinare consiliului de administrație al FPM, după caz, sau consiliului de administrație al administratorului unui FPM. Consiliul de administrație modifică planul de acțiune propus, dacă este necesar, și aprobă planul de acțiune final. Raportul detaliat și planul de acțiune sunt păstrate pentru o perioadă de cel puțin cinci ani.

Raportul detaliat și planul de acțiune sunt înaintate autorității competente a FPM spre a fi analizate.

- (6) Autoritatea competentă a FPM transmite raportul detaliat menționat la alineatul (5) către ESMA.

(7) ESMA emite linii directoare în vederea stabilirii unor parametri de referință comuni pentru scenariile de simulare a situațiilor de criză care trebuie incluse în simularea situațiilor de criză luând în considerare factorii prevăzuți la alineatul (1). Liniile directoare sunt actualizate cel puțin anual, ținând seama de cele mai recente evoluții ale pieței.

CAPITOLUL IV

Reguli de evaluare

Articolul 29

Evaluarea FPM

- (1) Activele unui FPM sunt evaluate cel puțin zilnic.
- (2) Activele unui FPM sunt evaluate prin utilizarea raportării la piață ori de câte ori este posibil.
- (3) Atunci când se utilizează raportarea la piață:
 - (a) activele unui FPM se evaluează la cotația de cumpărare/vânzare mai prudentă, cu excepția cazului în care activul poate fi închis la prețul mediu al pieței;
 - (b) se utilizează numai date de piață corespunzătoare; astfel de date se evaluează pe baza următorilor factori cumulativi:
 - (i) numărul și calitatea contrapărților;
 - (ii) volumul și cifra de afaceri pe piață a activului FPM;
 - (iii) valoarea emisiunii și proporția emisiunii pe care FPM intenționează să o cumpere sau să o vândă.
- (4) Atunci când raportarea la piață nu poate fi folosită sau când datele de piață nu au o calitate suficient de bună, un activ al unui FPM este evaluat prudent prin utilizarea raportării la model.

Modelul estimează cu exactitate valoarea intrinsecă a activului unui FPM pe baza următorilor factori-cheie actualizați:

- (a) volumul și cifra de afaceri pe piață a activului respectiv;
- (b) valoarea emisiunii și proporția emisiunii pe care FPM intenționează să o cumpere sau să o vândă;
- (c) riscul de piață, riscul de rată a dobânzii și riscul de credit legate de activul respectiv.

Atunci când se utilizează raportarea la model, nu se folosește metoda costului amortizat.

- (5) Evaluările realizate în conformitate cu alineatele (2), (3), (4), (6) și (7) se comunică autorităților competente.
- (6) Fără a aduce atingere alineatelor (2), (3) și (4), activele unui FPM cu VAN constantă pentru datoria publică pot fi evaluate, de asemenea, folosind metoda costului amortizat.
- (7) Prin derogare de la alineatele (2) și (4), în plus față de raportarea la piață menționată la alineatele (2) și (3) și de raportarea la model menționată la alineatul (4), activele FPM cu VAN cu volatilitate scăzută care au o scadență reziduală de până la 75 de zile pot fi evaluate folosind metoda costului amortizat.

Metoda costului amortizat se folosește numai pentru evaluarea unui activ al unui FPM cu VAN cu volatilitate scăzută în situațiile în care prețul respectivului activ calculat în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4) nu deviază de la prețul respectivului activ calculat în conformitate cu primul paragraf de la prezentul alineat cu mai mult de 10 puncte de bază. În cazul unei astfel de devieri, prețul respectivului activ este calculat în conformitate cu alineatele (2), (3) și (4).

*Articolul 30***Calcularea VAN pe unitate sau pe acțiune**

- (1) Un FPM calculează „valoarea activului net (VAN) pe unitate sau pe acțiune” ca diferența dintre suma tuturor activelor unui FPM și suma tuturor datoriilor acestuia evaluate în conformitate cu raportarea la piață sau raportarea la model sau cu ambele, împărțită la numărul de unități sau de acțiuni restante ale FPM.
- (2) VAN pe unitate sau pe acțiune se rotunțește la cel mai apropiat punct de bază sau echivalentul acestuia atunci când VAN se publică într-o unitate monetară.
- (3) VAN pe unitate sau pe acțiune a unui FPM se calculează și se publică cel puțin zilnic pe secțiunea publică a site-ului de internet al FPM.

*Articolul 31***Calcularea VAN constante pe unitate sau pe acțiune a FPM cu VAN constantă pentru datoria publică**

- (1) Un FPM cu VAN constantă pentru datoria publică calculează VAN constantă pe unitate sau pe acțiune ca diferența dintre suma tuturor activelor sale evaluate în conformitate cu metoda costului amortizat, potrivit articolului 29 alineatul (6), și suma tuturor datoriilor sale, împărțită la numărul de unități sau de acțiuni restante ale FPM.
- (2) VAN constantă pe unitate sau pe acțiune a unui FPM cu VAN constantă pentru datoria publică se rotunțește la cel mai apropiat punct procentual sau echivalentul acestuia atunci când VAN constantă se publică într-o unitate monetară.
- (3) VAN constantă pe unitate sau pe acțiune a unui FPM cu VAN constantă pentru datoria publică se calculează cel puțin zilnic.
- (4) Diferența dintre VAN constantă pe unitate sau pe acțiune și VAN pe unitate sau pe acțiune calculată în conformitate cu articolul 30 se monitorizează și se publică zilnic pe secțiunea publică a site-ului de internet al FPM.

*Articolul 32***Calcularea VAN constante pe unitate sau pe acțiune a FPM cu VAN cu volatilitate scăzută**

- (1) Un FPM cu VAN cu volatilitate scăzută calculează VAN constantă pe unitate sau pe acțiune ca diferența dintre suma tuturor activelor sale evaluate în conformitate cu metoda costului amortizat, potrivit articolului 29 alineatul (7), și suma tuturor datoriilor sale, împărțită la numărul de unități sau de acțiuni restante ale FPM.
- (2) VAN constantă pe unitate sau pe acțiune a unui FPM cu VAN cu volatilitate scăzută se rotunțește la cel mai apropiat punct procentual sau echivalentul acestuia atunci când VAN constantă se publică într-o unitate monetară.
- (3) VAN constantă pe unitate sau pe acțiune a unui FPM cu VAN cu volatilitate scăzută se calculează cel puțin zilnic.
- (4) Diferența dintre VAN constantă pe unitate sau pe acțiune și VAN pe unitate sau pe acțiune calculată în conformitate cu articolul 30 se monitorizează și se publică zilnic pe secțiunea publică a site-ului de internet al FPM.

*Articolul 33***Prețul de emisiune și prețul de răscumpărare**

- (1) Unitățile sau acțiunile unui FPM se emit sau se răscumpără la un preț egal cu valoarea activului net al FPM pe unitate sau pe acțiune, independent de taxele sau costurile autorizate specificate în prospectul FPM.

(2) Prin derogare de la alineatul (1):

- (a) unitățile sau acțiunile unui FPM cu VAN constantă pentru datoria publică pot fi emise sau răscumpărate la un preț egal cu VAN constantă a FPM pe unitate sau pe acțiune;
- (b) unitățile sau acțiunile unui FPM cu VAN cu volatilitate scăzută pot fi emise sau răscumpărate la un preț egal cu cel al VAN constante pe unitate sau pe acțiune a FPM, însă numai dacă VAN constantă pe unitate sau pe acțiune calculată în conformitate cu articolul 32 alineatele (1), (2) și (3) nu deviază de la VAN pe unitate sau pe acțiune calculată în conformitate cu articolul 30 cu mai mult de 20 de puncte de bază.

În ceea ce privește litera (b), atunci când VAN constantă pe unitate sau pe acțiune calculată în conformitate cu articolul 32 alineatele (1), (2) și (3) deviază de la VAN pe unitate sau pe acțiune calculată în conformitate cu articolul 30 cu mai mult de 20 de puncte de bază, răscumpărarea sau subscrierea ce rezultă se realizează la un preț egal cu VAN pe unitate sau pe acțiune calculată în conformitate cu articolul 30.

Înainte de încheierea contractului, potențialii investitori sunt avertizați în mod clar, în scris, de către administratorul unui FPM cu privire la circumstanțele în care FPM cu VAN cu volatilitate scăzută nu va mai răscumpăra sau subscrie la o VAN constantă pe unitate sau pe acțiune.

CAPITOLUL V

Cerințe specifice pentru FPM cu VAN constantă pentru datoria publică și pentru FPM cu VAN cu volatilitate scăzută

Articolul 34

Cerințe specifice pentru FPM cu VAN constantă pentru datoria publică și pentru FPM cu VAN cu volatilitate scăzută

(1) Administratorul unui FPM cu VAN constantă pentru datoria publică sau al unui FPM cu VAN cu volatilitate scăzută stabilește, implementează și aplică în mod consecvent proceduri prudente și riguroase de gestionare a lichidităților pentru a asigura conformitatea cu pragurile săptămânale de lichiditate aplicabile respectivelor fonduri. Procedurile de gestionare a lichidităților sunt descrise clar în regulamentul sau actele constitutive ale fondului, precum și în prospect.

Pentru asigurarea conformității cu pragurile săptămânale de lichiditate se aplică următoarele:

- (a) ori de câte ori proporția activelor cu scadență săptămânală, astfel cum se prevede la articolul 24 alineatul (1) litera (e), se află sub 30 % din totalul activelor FPM cu VAN constantă pentru datoria publică sau ale FPM cu VAN cu volatilitate scăzută, iar răscumpărările nete zilnice dintr-o singură zi lucrătoare depășesc 10 % din totalul activelor, administratorul FPM cu VAN constantă pentru datoria publică sau al FPM cu VAN cu volatilitate scăzută informează imediat consiliul de administrație al FPM, iar consiliul de administrație efectuează o evaluare documentată a situației pentru a stabili măsurile adecvate, luând în considerare interesele investitorilor, și decide dacă să aplice una sau mai multe dintre următoarele măsuri:
 - (i) comisioane de lichiditate pentru răscumpărări, care să reflecte în mod corespunzător costurile suportate de FPM pentru a atinge nivelul de lichiditate și pentru a garanta că investitorii care rămân în fond nu sunt dezavantajați în cazul în care alți investitori își răscumpără unitățile sau acțiunile în perioada respectivă;
 - (ii) limite de răscumpărare, care să limiteze numărul acțiunilor sau al unităților de răscumpărat în orice zi lucrătoare la maximum 10 % din acțiunile sau unitățile din FPM pentru orice perioadă de până la 15 zile lucrătoare;
 - (iii) suspendarea răscumpărărilor pentru orice perioadă de până la 15 zile lucrătoare; sau
 - (iv) nicio acțiune imediată în afara îndeplinirii obligației prevăzute la articolul 24 alineatul (2);
- (b) ori de câte ori proporția activelor cu scadență săptămânală, astfel cum se prevede la articolul 24 alineatul (1) litera (e), se află sub 10 % din totalul activelor sale, administratorul unui FPM cu VAN constantă pentru datoria publică sau al unui FPM cu VAN cu volatilitate scăzută informează imediat consiliul de administrație al FPM, care efectuează o evaluare documentată a situației și, pe baza unei astfel de evaluări și ținând seama de interesele investitorilor, aplică una sau mai multe dintre următoarele măsuri și documentează motivele pentru alegerea sa:
 - (i) comisioane de lichiditate pentru răscumpărări, care să reflecte în mod corespunzător costurile suportate de FPM pentru a atinge nivelul de lichiditate și pentru a garanta că investitorii care rămân în fond nu sunt dezavantajați în cazul în care alți investitori își răscumpără unitățile sau acțiunile în perioada respectivă;
 - (ii) o suspendare a răscumpărărilor pentru o perioadă de până la 15 zile lucrătoare.

(2) Atunci când, într-o perioadă de 90 de zile, durata totală a suspendărilor depășește 15 zile, un FPM cu VAN constantă pentru datoria publică sau un FPM cu VAN cu volatilitate scăzută încetează în mod automat să fie un FPM cu VAN constantă pentru datoria publică sau un FPM cu VAN cu volatilitate scăzută. FPM cu VAN constantă pentru datoria publică sau FPM cu VAN cu volatilitate scăzută informează imediat fiecare investitor despre această situație, în scris, într-un mod clar și ușor de înțeles.

(3) După ce stabilește măsurile pe care le va adopta în ambele cazuri menționate la literele (a) și (b) de la alineatul (1), consiliul de administrație al FPM cu VAN constantă pentru datoria publică sau al FPM cu VAN cu volatilitate scăzută oferă imediat detalii cu privire la decizia sa autorității competente a respectivului FPM.

CAPITOLUL VI

Sprijin extern

Articolul 35

Sprijin extern

(1) Un FPM nu primește sprijin extern.

(2) Sprijinul extern înseamnă sprijin direct sau indirect oferit unui FPM de un terț, inclusiv de un sponsor al FPM, care are scopul sau efectul practic de a garanta lichiditatea FPM sau de a stabili valoarea activului net pe unitate sau pe acțiune a FPM.

Sprijinul extern include:

- (a) injecții de numerar efectuate de un terț;
- (b) achiziționarea de către un terț a activelor FPM la un preț majorat;
- (c) achiziționarea de către un terț de unități sau acțiuni ale FPM pentru a furniza lichidități fondului;
- (d) emiterea de către un terț a oricărui tip de garanție explicită sau implicită, cauțiune sau scrisoare de sprijin în favoarea FPM;
- (e) orice acțiune efectuată de un terț în scopul direct sau indirect de a menține profilul de lichiditate și valoarea activului net pe unitate sau pe acțiune a FPM.

CAPITOLUL VII

Cerințe în materie de transparență

Articolul 36

Transparență

(1) Un FPM indică în mod clar în ce tip de FPM se încadrează în conformitate cu articolul 3 alineatul (1), dacă este un FPM pe termen scurt sau un FPM standard în orice document extern, raport, declarație, reclamă, scrisoare sau orice alte dovezi scrise emise de FPM sau de administratorul acestuia, adresate sau destinate spre distribuire în rândul potențialilor investitori, deținătorilor de unități sau acționarilor.

(2) Cel puțin săptămânal, administratorul unui FPM pune la dispoziția investitorilor FPM toate informațiile următoare:

- (a) structura de scadențe a portofoliului FPM;
- (b) profilul de credit al FPM;
- (c) scadența medie ponderată și durata de viață medie ponderată ale FPM;
- (d) informații detaliate privind cele mai mari participații în cadrul FPM, inclusiv numele, țara, scadența și tipul de active, precum și contrapartea în cazul acordurilor repo și reverse repo;

- (e) valoarea totală a activelor FPM;
 - (f) randamentul net al FPM.
- (3) Orice document al FPM utilizat în scopuri de comercializare include în mod clar fiecare dintre următoarele mențiuni:
- (a) FPM nu este o investiție garantată;
 - (b) faptul că o investiție într-un FPM este diferită de o investiție în depozite, cu referire specială la riscul ca principalul investit într-un FPM să sufere fluctuații;
 - (c) FPM nu se bazează pe sprijin extern pentru a garanta lichiditatea FPM sau pentru a stabiliza VAN pe unitate sau pe acțiune;
 - (d) riscul de pierdere a principalului urmează să fie suportat de către investitor.
- (4) Nicio comunicare realizată de FPM sau de administratorul unui FPM pentru investitori sau potențiali investitori nu sugerează în niciun fel că o investiție în unități sau acțiuni ale FPM este garantată.
- (5) Investitorii într-un FPM sunt clar informați cu privire la metoda sau metodele utilizate de către FPM pentru a evalua activele FPM și pentru a calcula VAN.

FPM cu VAN constantă pentru datoria publică și FPM cu VAN cu volatilitate scăzută explică în mod clar investitorilor și potențialilor investitori utilizarea metodei costului amortizat sau a rotunjirii ori a ambelor.

Articolul 37

Raportare către autoritățile competente

- (1) Pentru fiecare FPM pe care îl gestionează, administratorul FPM prezintă autorității competente a FPM rapoarte de informare cel puțin o dată pe trimestru.

Prin derogare de la primul paragraf, în cazul unui FPM ale cărui active gestionate nu depășesc în total 100 000 000 EUR, administratorul FPM raportează autorității competente a FPM cel puțin o dată pe an.

De asemenea, administratorul unui FPM furnizează informații raportate conform primului și celui de-al doilea paragraf, la cerere, autorității competente a administratorului FPM, dacă aceasta este diferită de autoritatea competentă a FPM.

- (2) Printre informațiile cuprinse în raport în conformitate cu alineatul (1) se numără următoarele elemente:

- (a) tipul și caracteristicile FPM;
- (b) indicatorii de portofoliu, cum ar fi valoarea totală a activelor, VAN, scadența medie ponderată (WAM), durata de viață medie ponderată (WAL), defalcarea scadenței, lichiditate și randament;
- (c) rezultatele simulărilor situațiilor de criză și, dacă este cazul, planul de acțiune propus;
- (d) informații privind activele deținute în portofoliul FPM, inclusiv:
 - (i) caracteristicile fiecărui activ, cum ar fi nume, țară, categoria emitentului, risc sau scadență și rezultatul procedurii interne de evaluare a calității creditului;
 - (ii) tipul activului, inclusiv detalii privind contrapartea în cazul instrumentelor financiare derivate, al acordurilor repo sau al acordurilor reverse repo;
- (e) informații privind pasivele FPM, inclusiv următoarele elemente:
 - (i) țara în care este stabilit investitorul;

- (ii) categoria investitorului;
- (iii) activitatea de subscriere și de răscumpărare.

Dacă este necesar și justificat în mod corespunzător, autoritățile competente pot solicita informații suplimentare.

- (3) În plus față de informațiile menționate la alineatul (2), pentru fiecare FPM cu VAN cu volatilitate scăzută pe care îl gestionează, administratorul unui FPM raportează următoarele:
- (a) fiecare eveniment în care prețul unui activ evaluat folosind metoda costului amortizat, în conformitate cu articolul 29 alineatul (7) primul paragraf, deviază de la prețul respectivului activ calculat în conformitate cu articolul 29 alineatele (2), (3) și (4) cu mai mult de 10 puncte de bază;
 - (b) fiecare eveniment în care VAN constantă pe unitate sau pe acțiune calculată în conformitate cu articolul 32 alineatele (1) și (2) deviază de la VAN pe unitate sau pe acțiune calculată în conformitate cu articolul 30 cu mai mult de 20 de puncte de bază;
 - (c) fiecare eveniment în care apare o situație menționată la articolul 34 alineatul (3) și măsurile luate de consiliu în conformitate cu articolul 34 alineatul (1) literele (a) și (b).
- (4) ESMA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare pentru stabilirea unui model de raportare care să conțină toate informațiile menționate la alineatele (2) și (3).

ESMA prezintă Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare până la 21 ianuarie 2018.

Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

- (5) Autoritățile competente transmit ESMA toate informațiile primite în temeiul prezentului articol. Informațiile se transmit ESMA cel târziu la 30 de zile după sfârșitul trimestrului de raportare.

ESMA colectează informațiile pentru a crea o bază de date centrală a tuturor FPM stabilite, gestionate sau comercializate în Uniune. Banca Centrală Europeană are dreptul să acceseze baza de date numai în scopuri statistice.

CAPITOLUL VIII

Supravegherea

Articolul 38

Supravegherea exercitată de autoritățile competente

- (1) Autoritățile competente supraveghează în mod continuu respectarea prezentului regulament.
- (2) Autoritatea competentă a FPM sau, dacă este cazul, autoritatea competentă a administratorului FPM este responsabilă cu monitorizarea respectării capitolelor II-VII.
- (3) Autoritatea competentă a FPM este responsabilă cu supravegherea respectării obligațiilor prevăzute în regulamentul sau în actele constitutive ale fondului, precum și a obligațiilor prevăzute în prospect, care trebuie să fie conforme cu prezentul regulament.
- (4) Autoritatea competentă a administratorului FPM este responsabilă cu monitorizarea gradului de adecvare a mecanismelor și a organizării administratorului FPM, astfel încât administratorul FPM să fie în măsură să respecte obligațiile și normele referitoare la constituirea și funcționarea tuturor FPM pe care le gestionează.
- (5) Autoritățile competente monitorizează OPCVM și FIA stabilite sau comercializate pe teritoriul acestora pentru a se asigura că acestea nu folosesc denumirea de FPM sau nu sugerează că sunt un FPM decât în cazul în care respectă prezentul regulament.

Articolul 39

Prerogativele autorităților competente

Fără a aduce atingere competențelor acordate autorităților competente în conformitate cu Directiva 2009/65/CE sau cu Directiva 2011/61/UE, după caz, autoritățile competente, în conformitate cu legislația națională, dețin toate competențele de supraveghere și investigare necesare pentru exercitarea funcțiilor ce le revin, potrivit prezentului regulament. Autoritățile competente au, în special, competența de a realiza toate acțiunile următoare:

- (a) să solicite accesul la orice document în orice formă și de a primi sau a efectua o copie a acestuia;
- (b) să solicite unui FPM sau administratorului unui FPM să furnizeze informații fără întârziere;
- (c) să solicite informații de la orice persoană în legătură cu activitățile unui FPM sau ale administratorului unui FPM;
- (d) să efectueze inspecții la fața locului, anunțate sau nu în prealabil;
- (e) să ia măsurile adecvate pentru a se asigura că FPM sau administratorul FPM respectă în continuare cerințele prezentului regulament;
- (f) să emită un ordin pentru a garanta că FPM sau administratorul FPM respectă prezentul regulament și să încetează repetarea oricărei conduite care ar putea încălca prezentul regulament.

Articolul 40

Sancțiuni și alte măsuri

(1) Statele membre stabilesc norme privind sancțiunile și alte măsuri care se aplică în cazurile de încălcare a prezentului regulament și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că aceste măsuri și sancțiuni sunt puse în aplicare. Sancțiunile și alte măsuri prevăzute sunt efective, proporționale și disuasive.

(2) Până la 21 iulie 2018, statele membre informează Comisia și ESMA cu privire la normele menționate la alineatul (1). Statele membre informează fără întârziere Comisia și ESMA cu privire la orice modificare ulterioară a normelor.

Articolul 41

Măsuri specifice

(1) Fără a aduce atingere atribuțiilor acordate autorităților competente în conformitate cu Directiva 2009/65/CE sau 2011/61/UE, după caz, autoritatea competentă a unui FPM sau a administratorului unui FPM, respectând principiul proporționalității, ia măsurile necesare menționate la alineatul (2) în cazul în care un FPM sau administratorul unui FPM:

- (a) nu respectă oricare dintre cerințele privind componența activelor, încălcând articolele 9-16;
- (b) nu respectă oricare dintre cerințele privind portofoliul, încălcând articolul 17, 18, 24 sau 25;
- (c) a obținut autorizare prin intermediul unor declarații false sau al oricăror mijloace neadecvate, încălcând articolul 4 sau 5;
- (d) folosește denumirea de „fond al pieței monetare”, „FPM” sau altă denumire care sugerează că un OPCVM sau un FIA este un FPM, încălcând articolul 6;
- (e) nu respectă oricare dintre cerințele privind evaluarea calității creditului, încălcând articolul 19 sau 20;

- (f) nu respectă oricare dintre cerințele privind guvernanta, documentația sau transparența, încălcând articolul 21, 23, 26, 27, 28 sau 36;
- (g) nu respectă oricare dintre cerințele privind evaluarea, încălcând articolul 29, 30, 31, 32, 33 sau 34.
- (2) În cazurile menționate la alineatul (1), autoritatea competentă a FPM, după caz:
 - (a) ia măsuri pentru a se asigura că FPM sau administratorul FPM în cauză respectă dispozițiile aplicabile;
 - (b) retrage o autorizare acordată în conformitate cu articolul 4 sau 5.

Articolul 42

Prerogativele și competențele ESMA

- (1) ESMA deține competențele necesare pentru a îndeplini atribuțiile care îi sunt conferite de prezentul regulament.
- (2) Competențele ESMA în conformitate cu Directivele 2009/65/CE și 2011/61/UE sunt exercitate, de asemenea, cu privire la prezentul regulament și în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001.
- (3) În sensul Regulamentului (UE) nr. 1095/2010, prezentul regulament este inclus în orice alt viitor act juridic cu caracter obligatoriu al Uniunii, care conferă atribuții autorității menționate la articolul 1 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 43

Cooperarea dintre autorități

- (1) Autoritatea competentă a FPM și autoritatea competentă a administratorului FPM, în cazul în care sunt diferite, cooperează și fac schimb de informații în scopul îndeplinirii sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament.
- (2) Autoritățile competente și ESMA cooperează în scopul îndeplinirii sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.
- (3) Autoritățile competente și ESMA își comunică toate informațiile și documentele necesare pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, în special pentru a constata și remedia cazurile de încălcare a prezentului regulament. Autoritățile competente ale statelor membre responsabile cu autorizarea sau supravegherea FPM în temeiul prezentului regulament comunică informații autorităților competente din alte state membre în cazurile în care aceste informații sunt relevante pentru monitorizarea și reacția la implicațiile potențiale ale activităților FPM luate individual sau colectiv pentru stabilitatea instituțiilor financiare importante din punct de vedere sistemic și pentru funcționarea ordonată a piețelor pe care activează FPM. ESMA și Comitetul european pentru risc sistemic (CERS) sunt, de asemenea, informate și transmit aceste informații autorităților competente ale celorlalte state membre.
- (4) Pe baza informațiilor transmise de autoritățile naționale competente în conformitate cu articolul 37 alineatul (5), ESMA, în conformitate cu competențele care îi sunt conferite în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1095/2010, întocmește un raport pe care îl prezintă Comisiei, în urma reexaminării prevăzute la articolul 46 din prezentul regulament.

CAPITOLUL IX

Dispoziții finale

Articolul 44

Tratamentul aplicat OPCVM și FIA existente

- (1) Până la 21 ianuarie 2019, un OPCVM sau FIA existent, care investește în active pe termen scurt și are ca obiective distincte sau cumulative oferirea unui randament la ratele pieței monetare sau conservarea valorii investiției, înaintea o cerere către autoritatea competentă a FPM, însoțită de toate documentele și dovezile necesare pentru a demonstra conformitatea cu prezentul regulament.

(2) În termen de cel mult două luni de la primirea cererii complete, autoritatea competentă a FPM evaluează dacă OPCVM sau FIA respectă prezentul regulament, în conformitate cu articolele 4 și 5. Autoritatea competentă a FPM emite o decizie și o comunică imediat OPCVM sau FIA în cauză.

Articolul 45

Exercitarea delegării

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolele 11, 15 și 22 este conferită Comisiei pentru o perioadă de timp nedeterminată de la data intrării în vigoare a prezentului regulament.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolele 11, 15 și 22 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia îi consultă pe experți desemnați de fiecare stat membru, în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 11, 15 și 22 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 46

Reexaminare

- (1) Până la 21 iulie 2022, Comisia reexaminează în ce măsură dispozițiile prezentului regulament sunt adecvate dintr-o perspectivă prudențială și economică, în urma unor consultări cu ESMA și, dacă este cazul, cu CERS, inclusiv dacă se impun schimbări la regimul FPM cu VAN constantă pentru datoria publică și al FPM cu VAN cu volatilitate scăzută.
- (2) În cadrul reexaminării, în special:
 - (a) se analizează experiența acumulată cu ocazia aplicării prezentului regulament, impactul asupra investitorilor, asupra FPM și asupra administratorilor FPM din Uniune;
 - (b) evaluează rolul FPM în achiziționarea instrumentelor de datorie emise sau garantate de statele membre;
 - (c) ține seama de caracteristicile specifice ale instrumentelor de datorie emise sau garantate de statele membre și de rolul pe care aceste instrumente îl joacă în finanțarea statelor membre;
 - (d) ține seama de raportul menționat la articolul 509 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;
 - (e) ia în considerare impactul regulamentului asupra piețelor de finanțare pe termen scurt;
 - (f) ține seama de evoluțiile internaționale în materie de reglementare.

Până la 21 iulie 2022, Comisia prezintă un raport privind fezabilitatea instituirii unei cote de 80 % din datoria publică a UE. Raportul respectiv ține seama de disponibilitatea instrumentelor de datorie publică pe termen scurt ale UE și evaluează dacă FPM cu VAN cu volatilitate scăzută pot reprezenta o alternativă adecvată la FPM cu VAN constantă pentru datoria publică din afara UE. În cazul în care concluzionează în raport că nu sunt fezabile introducerea unei cote de 80 % din datoria publică a UE și eliminarea treptată a FPM cu VAN constantă pentru datoria publică care includ o cantitate nelimitată a datoriei publice din afara UE, Comisia ar trebui să prezinte justificări în acest sens. În cazul în care concluzionează în raport că este fezabilă introducerea unei cote de 80 % din datoria publică a UE, Comisia poate prezenta propuneri legislative de introducere a acestei cote, prin care cel puțin 80 % din activele FPM cu VAN constantă pentru datoria publică urmează să fie investite în instrumente de datorie publică a UE. În cazul în care concluzionează că FPM cu VAN cu volatilitate scăzută au devenit o alternativă adecvată la FPM cu VAN constantă pentru datoria publică din afara UE, Comisia poate prezenta propuneri adecvate pentru a elimina complet derogarea privind FPM cu VAN constantă pentru datoria publică.

Rezultatele reexaminării sunt comunicate Parlamentului European și Consiliului, însoțite, dacă este cazul, de propuneri adecvate de modificări.

Articolul 47

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Regulamentul se aplică de la 21 iulie 2018, cu excepția articolului 11 alineatul (4), articolului 15 alineatul (7), articolului 22 și articolului 37 alineatul (4), care se aplică de la 20 iulie 2017.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 14 iunie 2017.

Pentru Parlamentul European

Președintele

A. TAJANI

Pentru Consiliu

Președintele

H. DALLI

DIRECTIVE

DIRECTIVA (UE) 2017/1132 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 14 iunie 2017

privind anumite aspecte ale dreptului societăților comerciale

(codificare)

(Text cu relevanță pentru SEE)

TITLUL I	DISPOZIȚII GENERALE ȘI ÎNFIINȚAREA ȘI FUNCȚIONAREA SOCIETĂȚILOR COMERCIALE	55
Capitolul I	Obiectul	55
Capitolul II	Constituirea și nulitatea societății comerciale și validitatea obligațiilor asumate	56
Secțiunea 1	Constituirea unei societăți comerciale pe acțiuni	56
Secțiunea 2	Nulitatea societăților comerciale pe acțiuni și validitatea obligațiilor	57
Capitolul III	Publicitatea și interconectarea registrelor centrale, comerciale și ale societăților comerciale	59
Secțiunea 1	Dispoziții generale	59
Secțiunea 2	Norme de publicitate aplicabile sucursalelor societăților comerciale din alte state membre	66
Secțiunea 3	Norme de publicitate aplicabile sucursalelor societăților comerciale din țări terțe	68
Secțiunea 4	Aranjamente de aplicare și de punere în aplicare	69
Capitolul IV	Menținerea și modificarea capitalului	70
Secțiunea 1	Cerințele de capital	70
Secțiunea 2	Garanții în ceea ce privește capitalul social	71
Secțiunea 3	Norme privind distribuirea	74
Secțiunea 4	Norme privind achiziționarea propriilor acțiuni	75
Secțiunea 5	Norme privind majorarea sau reducerea de capital	80
Secțiunea 6	Aranjamente de aplicare și de punere în aplicare	85
TITLUL II	FUZIUNILE ȘI DIVIZĂRILE SOCIETĂȚILOR COMERCIALE	86
Capitolul I	Fuziunea societăților comerciale pe acțiuni	86
Secțiunea 1	Dispoziții generale privind fuziunile	86
Secțiunea 2	Fuziunea prin absorbție	87
Secțiunea 3	Fuziunea prin constituirea unei societăți comerciale	93
Secțiunea 4	Absorbția unei societăți comerciale de către o altă societate comercială care deține cel puțin 90 % din acțiunile sale	93
Secțiunea 5	Alte operațiuni asimilate fuziunii	95
Capitolul II	Fuziuni transfrontaliere ale societăților comerciale	95
Capitolul III	Divizarea societăților comerciale pe acțiuni	103
Secțiunea 1	Dispoziții generale	103
Secțiunea 2	Divizarea prin absorbție	103

Secțiunea 3	Divizarea prin constituirea de noi societăți comerciale	110
Secțiunea 4	Divizarea sub controlul unei autorități judecătorești	111
Secțiunea 5	Alte operațiuni asimilate divizărilor	111
Secțiunea 6	Aranjamente de aplicare	112
TITLUL III	DISPOZIȚII FINALE	112

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 50 alineatul (1) și alineatul (2) litera (g),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ parlamentelor naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

- (1) Directivele 82/891/CEE ⁽³⁾ și 89/666/CEE ⁽⁴⁾ ale Consiliului, Directivele 2005/56/CE ⁽⁵⁾, 2009/101/CE ⁽⁶⁾, 2011/35/UE ⁽⁷⁾ și 2012/30/UE ⁽⁸⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului au fost modificate de mai multe ori și în mod substanțial ⁽⁹⁾. Este necesar, din motive de claritate și de raționalizare, să se codifice respectivele directive.
- (2) Coordonarea prevăzută la articolul 50 alineatul (2) litera (g) din tratat și în Programul general de eliminare a restricțiilor la libertatea de stabilire, inițiată prin Prima Directivă 68/151/CEE a Consiliului ⁽¹⁰⁾ este deosebit de importantă în ceea ce privește societățile comerciale pe acțiuni, dată fiind predominanța activităților lor în economiile statelor membre și deoarece acestea se extind frecvent dincolo de frontierele teritoriului național.
- (3) Coordonarea dispozițiilor de drept intern privind constituirea societăților comerciale pe acțiuni și menținerea, majorarea și reducerea capitalului lor este deosebit de importantă pentru a asigura o protecție minimă echivalentă atât pentru acționarii, cât și pentru creditorii societăților comerciale în cauză.

⁽¹⁾ JO C 264, 20.7.2016, p. 82.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 5 aprilie 2017 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 29 mai 2017.

⁽³⁾ A Șasea Directivă 82/891/CEE a Consiliului din 17 decembrie 1982 în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat, privind divizarea societăților comerciale pe acțiuni (JO L 378, 31.12.1982, p. 47).

⁽⁴⁾ A Unsprezecea Directivă 89/666/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind publicitatea sucursalelor înființate într-un stat membru de anumite forme de societăți comerciale care intră sub incidența legislației unui alt stat (JO L 395, 30.12.1989, p. 36).

⁽⁵⁾ Directiva 2005/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2005 privind fuziunile transfrontaliere ale societăților comerciale pe acțiuni (JO L 310, 25.11.2005, p. 1).

⁽⁶⁾ Directiva 2009/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților în statele membre, în înțelesul articolului 48 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților (JO L 258, 1.10.2009, p. 11).

⁽⁷⁾ Directiva 2011/35/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 aprilie 2011 privind fuziunile societăților comerciale pe acțiuni (JO L 110, 29.4.2011, p. 1).

⁽⁸⁾ Directiva 2012/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților comerciale în statele membre, în înțelesul articolului 54 al doilea paragraf din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților, în ceea ce privește constituirea societăților comerciale pe acțiuni și menținerea și modificarea capitalului acestora (JO L 315, 14.11.2012, p. 74).

⁽⁹⁾ A se vedea anexa III, partea A.

⁽¹⁰⁾ Prima Directivă a Consiliului 68/151/CEE din 9 martie 1968 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților în statele membre, în înțelesul articolului 58 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților (JO L 65, 14.3.1968, p. 8).

- (4) În Uniune, statutul sau actul constitutiv al unei societăți comerciale pe acțiuni trebuie să permită oricărei persoane interesate să cunoască principalele informații privind societatea comercială, inclusiv privind compunerea exactă a capitalului.
- (5) Protecția terților ar trebui asigurată prin dispoziții care să limiteze, pe cât posibil, cauzele de nevaliditate a angajamentelor asumate în numele societății comerciale pe acțiuni sau al altei societăți comerciale cu răspundere limitată.
- (6) Pentru a asigura securitatea juridică în raporturile dintre societatea comercială și terți, precum și în raporturile dintre asociați, este necesar să se limiteze cazurile de nulitate și efectul retroactiv al declarației de nulitate și să se stabilească un termen scurt în care terții pot ridica obiecții privind o astfel de declarație.
- (7) Coordonarea dispozițiilor de drept intern privind publicitatea, valabilitatea angajamentelor societăților comerciale pe acțiuni sau ale altor societăți comerciale cu răspundere limitată și nulitatea acestora prezintă o importanță deosebită, în special pentru protejarea intereselor terților.
- (8) Cerințele privind publicitatea ar trebui să permită terților cunoașterea actelor esențiale ale societății comerciale și alte informații privind societatea comercială, în special identitatea persoanelor care au competența să angajeze societatea comercială.
- (9) Fără a aduce atingere condițiilor și formalităților esențiale stabilite de dreptul intern al statelor membre, societățile comerciale ar trebui să poată alege să depună actele și informațiile solicitate pe suport de hârtie sau pe cale electronică.
- (10) Părțile interesate ar trebui să poată obține de la registru o copie a acestor acte și informații pe suport de hârtie sau pe cale electronică.
- (11) Statele membre ar trebui să fie libere să mențină buletinul național desemnat pentru publicarea acestor acte și informații pe suport de hârtie sau în format electronic sau să asigure publicitatea lor prin măsuri cu efect echivalent.
- (12) Este necesară facilitarea accesului transfrontalier la informații privind societățile comerciale, permițându-se, pe lângă publicitatea obligatorie efectuată în una dintre limbile autorizate în statele membre ale societăților comerciale respective, înregistrarea voluntară, în alte limbi, a actelor și informațiilor solicitate. Terții care acționează de bună credință ar trebui să se poată prevala de aceste traduceri.
- (13) Este necesar să se precizeze că menționarea informațiilor obligatorii enumerate în prezenta directivă ar trebui să figureze pe toate scrisorile și notele de comandă ale societăților comerciale, fie pe suport de hârtie, fie pe orice alt suport. Având în vedere evoluția tehnologiei, este, de asemenea, necesar să se prevadă ca aceleași informații obligatorii să figureze pe site-urile internet ale societăților comerciale.
- (14) Înființarea unei sucursale, la fel ca și constituirea unei filiale, este una dintre posibilitățile care sunt în prezent deschise societăților comerciale pentru exercitarea dreptului lor de stabilire într-un alt stat membru.
- (15) În ceea ce privește sucursalele, lipsa de coordonare, în special în domeniul publicității, dă naștere unor disparități în privința protecției asociaților și terților, între societățile comerciale care operează în alte state membre prin înființarea de sucursale și cele care operează acolo prin constituirea de filiale.
- (16) Pentru a asigura protecția persoanelor care stabilesc raporturi cu societatea comercială prin intermediul sucursalelor, sunt necesare măsuri privind publicitatea în statul membru în care este situată sucursala; întrucât, din anumite puncte de vedere, influența economică și socială a unei sucursale poate fi comparabilă cu cea a unei filiale, astfel încât există interes public pentru publicarea informațiilor privind societatea comercială la sucursală. Pentru realizarea publicității, este necesar să se facă uz de procedura deja instituită pentru societățile de capitaluri în cadrul Uniunii.
- (17) O astfel de publicitate vizează o serie de acte și informații importante, precum și modificări ale acestora.
- (18) Publicitatea poate fi limitată, cu excepția competenței de reprezentare, a denumirii și a formei, a dizolvării societății comerciale și a procedurilor insolvenței societății comerciale, la informațiile privind sucursalele în sine și la o trimitere la registrul societății comerciale din care face parte sucursala, deoarece, în conformitate cu normele existente ale Uniunii, toate informațiile privind societatea comercială ca atare sunt disponibile în registrul în cauză.

- (19) Dispozițiile de drept intern care impun publicitatea documentelor contabile privind sucursala nu mai pot fi justificate după coordonarea legislațiilor interne privind întocmirea, auditul și publicitatea documentelor contabile ale societăților comerciale. Este, prin urmare, suficient să se facă publice, în registrul sucursalei, documentele contabile auditate și publicate de societatea comercială.
- (20) Scrisorile și notele de comandă utilizate de sucursală ar trebui să furnizeze cel puțin aceleași informații ca și scrisorile și notele de comandă utilizate de societatea comercială și să precizeze registrul în care este înmatriculată sucursala.
- (21) Pentru a asigura realizarea completă a obiectivelor prezentei directive și pentru a evita orice discriminare în funcție de țara de origine a societății comerciale, prezenta directivă ar trebui, de asemenea, să reglementeze sucursalele înființate de societăți comerciale care intră sub incidența legislației țărilor terțe și organizate în forme juridice comparabile cu cele ale societăților comerciale reglementate de prezenta directivă. Pentru astfel de sucursale, este necesar să se aplice anumite dispoziții diferite de cele aplicabile sucursalelor unor societăți comerciale care intră sub incidența legislației altor state membre, întrucât prezenta directivă nu se aplică societăților comerciale din țări terțe.
- (22) Prezenta directivă nu aduce în nici un fel atingere cerințelor privind publicitatea ale sucursalelor impuse de alte dispoziții din dreptul muncii, de exemplu, privind drepturile lucrătorilor la informare, sau din legislația fiscală sau în scopuri statistice.
- (23) Interconectarea registrelor centrale, comerciale și ale societăților comerciale este o măsură necesară pentru crearea unui mediu juridic și fiscal mai favorabil întreprinderilor. Este de așteptat ca aceasta să contribuie la stimularea competitivității întreprinderilor europene prin reducerea sarcinilor administrative și sporirea certitudinii juridice, conducând astfel la ieșirea din criza economică și financiară globală, ceea ce reprezintă una dintre prioritățile strategiei Europa 2020. Interconectarea ar putea, de asemenea, să îmbunătățească comunicarea transfrontalieră dintre registre prin utilizarea inovațiilor din domeniul tehnologiei informației și comunicațiilor.
- (24) Planul de acțiune multianual privind e-justiția europeană (2009-2013) ⁽¹⁾ a prevăzut elaborarea unui portal european e-Justiție (denumit în continuare „portalul”) ca punct unic electronic la nivel european de acces la informații de natură juridică, la instituții judiciare și administrative, la registre, baze de date și alte servicii și consideră că interconectarea registrelor centrale, comerciale și ale societăților comerciale constituie un element important.
- (25) Accesul transfrontalier la informații comerciale referitoare la societăți comerciale și la sucursalele lor deschise în alte state membre poate fi îmbunătățit numai dacă toate statele membre se angajează să facă posibilă comunicarea electronică între registre și să transmită fiecărui utilizator informații în mod standardizat, prin conținut identic și tehnologii interoperabile, în întreaga Uniune. Această interoperabilitate a registrelor ar trebui asigurată de registrele statelor membre (denumite în continuare „registre naționale”) prin care se furnizează servicii, care ar trebui să constituie interfețe cu platforma centrală europeană (denumită în continuare „platforma”). Platforma ar trebui să fie un set centralizat de instrumente din domeniul tehnologiei informației care integrează servicii și ar trebui să se constituie într-o interfață comună. Interfața respectivă ar trebui utilizată de toate registrele naționale. Platforma ar trebui, de asemenea, să furnizeze servicii care să constituie o interfață cu portalul, care servește drept punct de acces electronic european, și cu punctele de acces opționale instituite de statele membre. Platforma ar trebui concepută numai ca un instrument de interconectare a registrelor, și nu ca o entitate distinctă cu personalitate juridică. Pe baza unor identificatori unici, platforma ar trebui să poată distribui informații din registrele fiecărui stat membru către registrele competente ale altor state membre, în format standard de mesaj (o formă electronică de mesaje transmise între sistemele de tehnologie a informației, cum ar fi, de exemplu, XML) și în versiunea lingvistică relevantă.
- (26) Prezenta directivă nu are ca scop instituirea unei baze de date centralizate a registrelor care să stocheze informații materiale despre societățile comerciale. În etapa punerii în aplicare a sistemului de interconectare a registrelor centrale, ale comerțului și ale societăților comerciale (denumit în continuare „sistemul de interconectare a registrelor”), ar trebui definit numai setul de date necesare pentru funcționarea corectă a platformei. Sfera acestor date ar trebui să includă, în special, date operaționale, dicționare și glosare. Aceasta ar trebui stabilită ținând seama și de necesitatea de a asigura funcționarea eficientă a sistemului de interconectare a registrelor. Datele respective ar trebui utilizate pentru a permite platformei să își execute funcțiile și ar trebui să nu fie niciodată puse la dispoziția publicului într-o formă directă. În plus, platforma nu ar trebui să modifice nici conținutul datelor referitoare la societăți comerciale care sunt stocate în registrele naționale, nici informațiile despre societăți comerciale transmise prin sistemul de interconectare a registrelor.

⁽¹⁾ JO C 75, 31.3.2009, p. 1.

- (27) Întrucât obiectivul Directivei 2012/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ nu este armonizarea sistemelor naționale de registre centrale, ale comerțului și ale societăților comerciale, statele membre nu au obligația de a modifica sistemele lor interne de registre, în special în ceea ce privește gestionarea, stocarea datelor, tarifele, utilizarea informațiilor și divulgarea acestora în scopuri care nu depășesc cadrul național.
- (28) Este de așteptat ca portalul să trateze, prin intermediul platformei, interogările solicitate de utilizatori individuali privind informații referitoare la societățile comerciale și la sucursalele lor deschise în alte state membre care sunt stocate în registrele naționale. Aceasta ar trebui să permită prezentarea rezultatelor căutării pe portal, inclusiv a etichetelor explicative în toate limbile oficiale ale Uniunii, în care sunt enumerate informațiile furnizate. În plus, pentru a îmbunătăți protecția părților terțe din alte state membre, pe portal ar trebui să fie disponibile informații de bază privind valoarea juridică a actelor și a informațiilor publicate în temeiul legilor statelor membre adoptate în conformitate cu prezenta directivă.
- (29) Statele membre ar trebui să poată crea unul sau mai multe puncte de acces opționale, care pot avea un impact asupra utilizării și funcționării platformei. În consecință, Comisiei ar trebui să i se notifice crearea acestora și orice modificare semnificativă adusă funcționării acestora, în special închiderea lor. Această notificare nu ar trebui să limiteze în niciun fel competențele statelor membre în ceea ce privește crearea și funcționarea punctelor de acces opționale.
- (30) Societățile comerciale și sucursalele pe care acestea le deschid în alte state membre ar trebui să aibă un identificator unic, care să permită identificarea lor fără echivoc în Uniune. Acest identificator este menit să fie utilizat în comunicarea dintre registre prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor. Prin urmare, societățile comerciale și sucursalele ar trebui să nu fie obligate să includă identificatorul unic în scrisorile lor sau în notele lor de comandă menționate în prezenta directivă. Societățile comerciale și sucursalele ar trebui să utilizeze în continuare numărul lor național de înmatriculare în scopuri proprii de comunicare.
- (31) Ar trebui să devină posibilă stabilirea unei legături clare între registrul societății comerciale și registrele sucursalelor sale deschise în alte state membre, care constă în schimbul de informații cu privire la deschiderea și încetarea unor eventuale proceduri de dizolvare sau de insolvență a societății comerciale și la radierea societății comerciale din registru, dacă acest lucru implică consecințe juridice în statul membru al registrului societății comerciale. Este necesar ca statele membre să poată decide cu privire la procedurile pe care le urmează în privința sucursalelor înregistrate pe teritoriul lor, însă ar trebui totodată să garanteze cel puțin faptul că sucursalele unei societăți comerciale dizolvate sunt radiate din registru imediat sau, dacă este cazul, după încheierea procedurilor de lichidare a sucursalei în cauză. Această obligație nu ar trebui să se aplice sucursalelor societăților comerciale care au fost radiate din registru, dar care au un succesor legal, după cum este cazul oricărei schimbări a formei juridice a societății comerciale, al unei fuziuni sau divizări sau al unui transfer transfrontalier al sediului social.
- (32) Dispozițiile prezentei Directive privind interconectarea registrelor nu ar trebui să se aplice sucursalelor deschise într-un stat membru de către o societate comercială care nu intră sub incidența legislației statului membru respectiv.
- (33) Statele membre ar trebui să se asigure că, în cazul în care se aduc modificări informațiilor introduse în registre privind societățile comerciale, informațiile sunt actualizate fără întârziere. Informațiile actualizate ar trebui comunicate, în mod normal, în termen de 21 de zile de la primirea documentației complete privind respectivele modificări, inclusiv controlul legalității conform legislației naționale. Termenul respectiv ar trebui interpretat ca o obligație a statelor membre de a depune eforturi rezonabile pentru a respecta termenul stabilit în prezenta directivă. Această dispoziție ar trebui să nu se aplice în privința documentelor contabile pe care societățile comerciale au obligația de a le prezenta pentru fiecare exercițiu financiar. Această excepție este justificată de suprasolicitarea registrelor naționale în cursul perioadelor de raportare. În conformitate cu principiile juridice generale, comune tuturor statelor membre, termenul de 21 de zile ar trebui suspendat în caz de forță majoră.
- (34) În cazul în care Comisia decide să dezvolte și/sau să exploateze platforma prin alegerea unei terțe părți, acest lucru ar trebui realizat în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾. Ar trebui asigurat un nivel adecvat de implicare a statelor membre în acest proces prin stabilirea specificațiilor tehnice pentru procedurile de achiziții publice prin intermediul actelor de punere în aplicare adoptate în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Directiva 2012/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iunie 2012 de modificare a Directivei 89/666/CEE a Consiliului și a Directivelor 2005/56/CE și 2009/101/CE ale Parlamentului European și ale Consiliului în ceea ce privește interconectarea registrelor centrale, ale comerțului și ale societăților (JO L 156, 16.6.2012, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Uniunii de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

⁽³⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

- (35) În cazul în care Comisia decide să exploateze platforma prin intermediul unei terțe părți, ar trebui asigurate continuitatea furnizării de servicii prin sistemul de interconectare a registrelor și o supraveghere publică adecvată a funcționării platformei. Norme detaliate privind gestionarea operațională a platformei ar trebui să fie adoptate prin intermediul unor acte de punere în aplicare adoptate prin procedura de examinare menționată la articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011. În orice caz, implicarea statelor membre în funcționarea întregului sistem ar trebui să fie asigurată prin intermediul unui dialog periodic între Comisie și reprezentanții statelor membre cu privire la aspectele legate de funcționarea sistemului de interconectare a registrelor și de viitoarea dezvoltare a acestuia.
- (36) Interconectarea registrelor centrale, ale comerțului și ale societăților comerciale necesită coordonarea unor sisteme naționale care au caracteristici tehnice diferite. Aceasta implică adoptarea de măsuri și de specificații tehnice care trebuie să țină seama de diferențele dintre registre. Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentei directive, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare pentru a putea aborda respectivele chestiuni tehnice și operaționale. Respectivul competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu procedura de examinare prevăzută la articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.
- (37) Prezenta directivă nu ar trebui să limiteze drepturile statelor membre de a aplica taxe pentru obținerea informațiilor referitoare la societățile comerciale prin sistemul de interconectare a registrelor, dacă astfel de taxe se impun conform legislației naționale. Prin urmare, măsurile și specificațiile tehnice pentru sistemul de interconectare a registrelor ar trebui să permită stabilirea unor modalități de plată. În acest sens, prezenta directivă nu ar trebui să anticipeze nicio soluție tehnică concretă, deoarece modalitățile de plată ar trebui să fie stabilite în etapa adoptării actelor de punere în aplicare, ținându-se seama de mecanismele de plată online disponibile pe scară largă.
- (38) Ar fi de dorit ca țările terțe să poată participa în viitor la sistemul de interconectare a registrelor.
- (39) O soluție echitabilă pentru finanțarea sistemului de interconectare a registrelor presupune participarea atât a Uniunii, cât și a statelor sale membre la finanțarea sistemului menționat. Statele membre ar trebui să suporte finanțarea adaptării registrelor lor naționale la sistemul în cauză, pe când elementele centrale, și anume platforma și portalul ca punct unic de acces la nivel european, ar trebui finanțate de la o linie bugetară corespunzătoare din bugetul general al Uniunii. În vederea completării prezentei directive cu elemente neesențiale, Comisiei ar trebui să îi fie delegată competența de a adopta acte, în conformitate cu articolul 290 din tratat, în ceea ce privește aplicarea unor taxe pentru obținerea de informații privind societățile comerciale. Acest lucru nu afectează posibilitatea ca registrele naționale să aplice taxe, însă ar putea fi vorba despre o taxă suplimentară pentru cofinanțarea întreținerii și a funcționării platformei. Este deosebit de important ca, în cadrul activității sale pregătitoare, Comisia să realizeze consultări corespunzătoare, inclusiv la nivel de experți. Atunci când pregătește și elaborează acte delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea simultană, promptă și corespunzătoare a documentelor pertinente către Parlamentul European și Consiliu.
- (40) Sunt necesare dispozițiile Uniunii pentru menținerea capitalului, care constituie garanția creditorilor, în special prin interzicerea reducerii capitalului prin distribuirea nejustificată către acționari și prin limitarea dreptului societății comerciale pe acțiuni de a-și achiziționa propriile acțiuni.
- (41) Restricțiile impuse cu privire la achiziționarea de către o societate comercială pe acțiuni a acțiunilor proprii ar trebui să se aplice nu numai achizițiilor efectuate de societatea comercială, ci și celor efectuate de orice persoană care acționează în nume propriu, dar în contul societății comerciale.
- (42) Pentru a evita ca o societate comercială pe acțiuni să se servească de o altă societate comercială la care deține majoritatea drepturilor de vot sau asupra căreia poate exercita o influență dominantă pentru a efectua asemenea achiziții fără să respecte restricțiile impuse în această privință, regimul care reglementează achiziționarea de către o societate comercială a acțiunilor proprii ar trebui să acopere cele mai importante și cele mai frecvente cazuri de achiziționare de acțiuni de către alte asemenea societăți comerciale. Acest regim ar trebui extins pentru a include subscrierea de acțiuni ale societăților comerciale pe acțiuni.
- (43) Pentru a evita încălcarea prezentei directive ar trebui să fie incluse în regimul menționat în considerentul 42 societățile comerciale pe acțiuni sau alte societăți comerciale cu răspundere limitată aflate sub incidența prezentei Directive, precum și cele aflate sub incidența legislației unei țări terțe și care au o formă juridică comparabilă.
- (44) Atunci când raporturile dintre o societate comercială pe acțiuni și o altă societate comercială cum sunt cele menționate la considerentul 42 sunt indirecte, este oportună relaxarea dispozițiilor aplicabile atunci când acele raporturi sunt directe, prin suspendarea drepturilor de vot ca o măsură minimă pentru a realiza obiectivele prezentei directive.

- (45) În plus, se justifică exceptarea cazurilor în care natura specifică a activității profesionale elimină posibilitatea ca realizarea obiectivelor prezentei directive să fie pusă în pericol.
- (46) Având în vedere obiectivele articolului 50 alineatul (2) litera (g) din tratat, este necesar ca, în cazul majorării și reducerii capitalului, legislațiile statelor membre să asigure respectarea și armonizarea punerii în aplicare a principiilor care garantează egalitatea de tratament a acționarilor aflați în condiții identice și protecția titularilor de creanțe anterioare deciziei de reducere a capitalului.
- (47) În vederea sporirii protecției standardizate a creditorilor în toate statele membre, creditorii ar trebui să poată declanșa, în anumite condiții, proceduri judiciare și administrative atunci când creanțele lor sunt în pericol ca urmare a reducerii capitalului unei societăți comerciale pe acțiuni.
- (48) Pentru a preveni abuzul de piață, statele membre ar trebui să ia în considerare, în vederea punerii în aplicare a prezentei directive, dispozițiile Regulamentului (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽¹⁾.
- (49) Protejarea intereselor asociaților și terților impune coordonarea legislațiilor statelor membre privind fuziunile societăților comerciale pe acțiuni și introducerea în dreptul tuturor statelor membre a unor dispoziții privind fuziunile.
- (50) În contextul acestei coordonări, este deosebit de important ca acționarii societăților comerciale care fuzionează să fie informați în mod corespunzător și cât mai obiectiv posibil și ca drepturile acestora să fie protejate în mod adecvat. Cu toate acestea, nu este nevoie să se impună o examinare a proiectului de fuziune de către un expert independent pentru acționari dacă toți acționarii convin că o astfel de examinare nu este necesară.
- (51) Creditorii, inclusiv deținătorii de obligațiuni, precum și titularii care invocă alte drepturi asupra societăților comerciale care fuzionează ar trebui protejați astfel încât fuziunea să nu aducă atingere intereselor lor.
- (52) Cerințele privind publicitatea pentru protejarea intereselor asociaților sau terților ar trebui să includă fuziunile, astfel încât terții să fie informați corespunzător.
- (53) Garanțiile oferite asociaților și terților în legătură cu fuziunile societăților comerciale pe acțiuni ar trebui să acopere anumite practici juridice care, în punctele esențiale, sunt similare cu fuziunile, astfel încât obligația de a asigura această protecție să nu poată fi eludată.
- (54) Pentru a asigura securitatea juridică în raporturile dintre societățile comerciale vizate, între acestea și terți și între acționari, este necesar să se limiteze cazurile de nulitate prin prevederea posibilității de a acoperi neregulile ori de câte ori este posibil și prin restrângerea termenului în care poate fi invocată nulitatea.
- (55) De asemenea, prezenta directivă facilitează fuziunea transfrontalieră a societăților comerciale pe acțiuni. Legislațiile statelor membre ar trebui să permită fuziunea transfrontalieră a unei societăți comerciale pe acțiuni de drept intern cu o societate comercială pe acțiuni dintr-un alt stat membru, în cazul în care dreptul intern al statelor membre respective permite fuziuni între aceste forme de societăți comerciale.
- (56) În scopul facilitării operațiunilor de fuziune transfrontalieră, ar trebui să se prevadă că, cu excepția existenței unor dispoziții contrare ale prezentei directive, fiecare societate comercială participantă la o fuziune transfrontalieră, precum și fiecare țară terță interesată face obiectul dispozițiilor și formalităților dreptului intern care s-ar aplica unei fuziuni de drept intern. Nici una dintre dispozițiile și formalitățile dreptului intern la care face trimitere prezenta directivă nu ar trebui să introducă restricții privind libertatea de stabilire sau libera circulație a capitalurilor, cu excepția cazurilor în care acestea pot fi justificate în conformitate cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene, în special de cerințele de interes general, și atunci când sunt atât necesare, cât și proporționale cu realizarea unor asemenea cerințe majore.
- (57) Proiectul comun de fuziune transfrontalieră ar trebui să cuprindă aceleași condiții pentru fiecare dintre societățile comerciale în cauză din diferitele state membre. Este necesar să se precizeze conținutul minim al acestui proiect comun, societățile comerciale fiind libere să cadă de acord asupra altor condiții.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 596/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014 privind abuzul de piață (regulamentul privind abuzul de piață) și de abrogare a Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului și a Directivelor 2003/124/CE, 2003/125/CE și 2004/72/CE ale Comisiei (JO L 173, 12.6.2014, p. 1).

- (58) În scopul protecției intereselor asociațiilor și ale terților, atât proiectul comun de fuziune transfrontalieră, precum și realizarea fuziunii transfrontaliere ar trebui să facă obiectul unei publicități, prin intermediul unei înscrisuri în registrul public corespunzător.
- (59) Legislațiile tuturor statelor membre ar trebui să prevadă elaborarea, la nivel național, a unui raport asupra proiectului comun de fuziune transfrontalieră de către unul sau mai mulți experți, în numele fiecăreia dintre societățile comerciale care fuzionează. Pentru limitarea costurilor experților în cadrul unei fuziuni transfrontaliere, ar trebui să se prevadă posibilitatea redactării unui singur raport destinat tuturor asociațiilor societăților comerciale participante la o operațiune de fuziune transfrontalieră. Proiectul comun de fuziune transfrontalieră ar trebui se aprobe de către adunarea generală a fiecăreia dintre aceste societăți comerciale.
- (60) În scopul facilitării operațiunilor de fuziune transfrontalieră, ar trebui să se prevadă ca monitorizarea realizării și legalității procesului decizional din fiecare societate comercială care fuzionează să fie efectuată de autoritatea națională competentă pentru fiecare dintre aceste societăți comerciale în timp ce monitorizarea realizării și legalității fuziunii transfrontaliere să fie efectuată de autoritatea națională competentă pentru societatea comercială care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere. Autoritatea națională în cauză poate fi o instanță judecătorească, un notar sau o altă autoritate competentă numită de statul membru respectiv. De asemenea, ar trebui să fie precizat dreptul intern în temeiul căreia se stabilește data de la care fuziunea transfrontalieră produce efecte, acesta fiind dreptul sub incidența căruia se află societatea comercială rezultată din fuziunea transfrontalieră.
- (61) În scopul protejării intereselor asociațiilor și ale terților, ar trebui să fie precizate efectele juridice ale fuziunii transfrontaliere, făcându-se o distincție între cazul în care societatea comercială care rezultă din fuziunea transfrontalieră este o societate comercială absorbantă sau o societate comercială nouă. În scopul securității juridice, ar trebui ca după data intrării în vigoare a unei fuziuni transfrontaliere să nu mai fie posibilă declararea acesteia ca fiind nulă.
- (62) Prezenta directivă nu aduce atingere aplicării legislației privind controlul concentrărilor între întreprinderi, atât la nivelul Uniunii, prin Regulamentul (CE) nr. 139/2004 a Consiliului ⁽¹⁾, cât și la nivelul statelor membre.
- (63) Prezenta directivă nu afectează legislația Uniunii Europene care reglementează intermediarii de credite și alte întreprinderi financiare și nici normele interne elaborate sau instituite în temeiul legislației Uniunii Europene în cauză.
- (64) Prezenta directivă nu aduce atingere legislației statului membru care solicită informații referitoare la sediul administrației centrale sau la sediul principal propus pentru societatea comercială care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere.
- (65) Drepturile salariaților, altele decât drepturile de participare, ar trebui să rămână sub incidența dispozițiilor de drept intern menționate de Directivele 98/59/CE ⁽²⁾ și 2001/23/CE ⁽³⁾ ale Consiliului și, Directivele 2002/14/CE ⁽⁴⁾ și 2009/38/CE ⁽⁵⁾ ale Parlamentului European și ale Consiliului.
- (66) În cazul în care salariații au drepturi de participare la una dintre societățile comerciale care fuzionează în condițiile stabilite de prezenta directivă și în cazul în care dreptul intern al statului membru în care își are sediul social societatea comercială care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere nu prevede același nivel de participare ca cel aplicat în societățile comerciale respective care fuzionează, inclusiv în comitetele consiliului de supraveghere care au putere de decizie, sau nu prevede posibilitatea de a exercita aceleași drepturi pentru salariații unităților care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere, ar trebui să fie reglementate participarea salariaților la societatea comercială care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere și implicarea acestora în stabilirea drepturilor

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului din 20 ianuarie 2004 privind controlul concentrărilor economice între întreprinderi [Regulamentul (CE) privind concentrările economice] (JO L 24, 29.1.2004, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 98/59/CE a Consiliului din 20 iulie 1998 privind concedierile colective (JO L 225, 12.8.1998, p. 16).

⁽³⁾ Directiva 2001/23/CE a Consiliului din 12 martie 2001 privind menținerea drepturilor lucrătorilor în cazul transferului de întreprinderi, unități sau părți de unități (JO L 82, 22.3.2001, p. 16).

⁽⁴⁾ Directiva 2002/14/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 martie 2002 de stabilire a unui cadru general de informare și consultare a lucrătorilor din Comunitatea Europeană (JO L 80, 23.3.2002, p. 29).

⁽⁵⁾ Directiva 2009/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 6 mai 2009 privind instituirea unui comitet european de întreprindere sau a unei proceduri de informare și consultare a lucrătorilor în întreprinderile și grupurile de întreprinderi de dimensiune comunitară (JO L 122, 16.5.2009, p. 28).

respective. În acest scop, principiile și procedurile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 2157/2001 al Consiliului ⁽¹⁾ și de Directiva 2001/86/CE a Consiliului ⁽²⁾ ar trebui să servească drept bază, însă sub rezerva modificărilor considerate necesare, deoarece societatea comercială care rezultă în urma fuziunii va face obiectul dreptului intern al statului membru în care își are sediul social. În conformitate cu articolul 3 alineatul (2) litera (b) din Directiva 2001/86/CE, statele membre pot deschide rapid negocieri, în temeiul articolului 133 din prezenta directivă, în scopul evitării unei întârzieri inutile a fuziunilor.

- (67) În scopul stabilirii nivelului de participare a salariaților la societățile comerciale respective care fuzionează, ar trebui să se țină seama și de proporția reprezentanților salariaților în cadrul membrilor grupului de conducere care gestionează unitățile, având ca sarcină atingerea obiectivelor de profit ale societăților comerciale, cu condiția existenței unei reprezentări a salariaților.
- (68) Protejarea intereselor asociaților și terților impune coordonarea legislațiilor statelor membre privind divizarea societăților comerciale pe acțiuni, dacă statele membre permit astfel de operațiuni.
- (69) În contextul acestei coordonări, este deosebit de important ca acționarii societăților comerciale implicate într-o divizare să fie informați în mod corespunzător și cât mai obiectiv posibil și ca drepturile acestora să fie protejate în mod adecvat.
- (70) Creditorii, inclusiv deținătorii de obligațiuni, precum și titularii altor drepturi asupra societăților comerciale implicate într-o divizare a unei societăți comerciale pe acțiuni ar trebui protejați astfel încât divizarea să nu le afecteze negativ interesele.
- (71) Cerințele privind publicitatea prevăzută la titlul I capitolul III secțiunea 1 din prezenta directivă ar trebui să includă divizările, astfel încât terții să fie informați corespunzător.
- (72) Garanțiile oferite asociaților și terților în legătură cu divizările ar trebui să acopere anumite practici juridice care, în punctele esențiale, sunt similare cu divizările, astfel încât obligația de a asigura această protecție să nu poată fi eludată.
- (73) Pentru a asigura securitatea juridică în raporturile dintre societățile comerciale pe acțiuni implicate într-o divizare, între acestea și terți și între asociați, ar trebui limitate cazurile de nulitate prin prevederea posibilității de a acoperi neregulile ori de câte ori este posibil și prin restrângerea termenului în care poate fi invocată nulitatea.
- (74) În anumite cazuri, paginile de internet ale societăților comerciale sau alte pagini de internet oferă o alternativă la publicarea efectuată prin intermediul registrelor societăților comerciale. Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a desemna celelalte pagini de internet care pot fi utilizate cu titlu gratuit de societățile comerciale în vederea publicării, precum paginile de internet ale asociațiilor antreprenoriale sau ale camerelor de comerț sau platforma centrală electronică menționată în prezenta directivă. În cazul în care există posibilitatea de a utiliza paginile de internet ale societăților comerciale sau alte pagini de internet pentru publicarea proiectelor de fuziune sau divizare și a altor documente care trebuie să fie puse la dispoziția acționarilor și a creditorilor cu ocazia acestor operațiuni, ar trebui să fie respectate o serie de garanții referitoare la securitatea paginii de internet și la autenticitatea documentelor.
- (75) Statele membre ar trebui să fie în măsură să decidă că nu este necesară respectarea obligațiilor de raportare detaliată și de informare în legătură cu fuziunile sau cu divizările societăților comerciale, prevăzute în titlul II capitolele I și III, dacă toți acționarii societăților comerciale implicate în fuziune sau divizare au convenit că acestea pot fi scutite de respectarea obligațiilor respective.
- (76) Orice modificare adusă titlului II capitolele I și III în vederea autorizării unor astfel de acorduri între acționari nu ar trebui să aducă atingere sistemelor de protecție a intereselor creditorilor societăților comerciale implicate și nici normelor care vizează să asigure comunicarea informațiilor necesare angajaților societăților comerciale respective și autorităților publice, cum ar fi autoritățile fiscale, care controlează fuziunea sau divizarea în conformitate cu dreptul în vigoare al Uniunii.
- (77) Nu este necesară impunerea unei obligații de a întocmi o situație contabilă în cazul în care emitentul unor valori mobiliare admise la tranzacționare pe o piață reglementată publică situații financiare semestriale, în conformitate cu Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 2157/2001 al Consiliului din 8 octombrie 2001 privind statutul societății europene (SE) (JO L 294, 10.11.2001, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2001/86/CE a Consiliului din 8 octombrie 2001 de completare a statutului societății europene în ceea ce privește implicarea lucrătorilor (JO L 294, 10.11.2001, p. 22).

⁽³⁾ Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată care modifică Directive 2001/34/CE (JO L 390, 31.12.2004, p. 38).

- (78) Raportul unui expert independent privind alte aporturi decât cele în numerar este rareori necesar în cazurile în care trebuie întocmit și un raport al unui expert independent care apără interesele acționarilor sau ale creditorilor în cadrul fuziunii sau al divizării. Prin urmare, în aceste cazuri, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a exonera societățile comerciale de obligația de raportare privind alte aporturi decât cele în numerar sau de a permite ca ambele rapoarte să fie întocmite de același expert.
- (79) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾ reglementează prelucrarea datelor cu caracter personal, inclusiv transmiterea electronică a datelor cu caracter personal în interiorul statelor membre. Orice procesare a datelor cu caracter personal de către registrele statelor membre, de către Comisie și, dacă este cazul, de către orice parte terță implicată în exploatarea platformei ar trebui să aibă loc în conformitate cu actele respective. Actele de punere în aplicare care urmează să fie adoptate în legătură cu sistemul de interconectare a registrelor ar trebui, după caz, să asigure această conformitate, în special prin stabilirea sarcinilor și responsabilităților corespunzătoare pentru toți participanții interesați și a normelor organizaționale și tehnice aplicabile acestora.
- (80) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile consacrate în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, în special articolul 8, care prevede că orice persoană are dreptul la protecția datelor cu caracter personal care o privesc.
- (81) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul intern și de aplicare a directivelor menționate în anexa III, partea B,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

TITLUL I

DISPOZIȚII GENERALE ȘI ÎNFIINȚAREA ȘI FUNCȚIONAREA SOCIETĂȚILOR COMERCIALE

CAPITOLUL I

Obiectul

Articolul 1

Obiectul

Prezenta directivă prevede măsuri referitoare la:

- coordonarea, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților comerciale în statele membre, în înțelesul articolului 54 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților, în ceea ce privește constituirea societăților comerciale pe acțiuni și menținerea și modificarea capitalului acestora;
- coordonarea, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților comerciale în statele membre, în înțelesul articolului 54 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților, privind publicitatea, validitatea obligațiilor și nulitatea societăților comerciale pe acțiuni sau ale altor societăți comerciale cu răspundere limitată;
- cerințele privind publicitatea sucursalelor înființate într-un stat membru de anumite forme de societăți comerciale care intră sub incidența legislației unui alt stat;
- fuziunile societăților comerciale pe acțiuni;
- fuziunile transfrontaliere ale societăților comerciale pe acțiuni;
- divizarea societăților comerciale pe acțiuni.

⁽¹⁾ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

⁽²⁾ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

CAPITOLUL II

Constituirea și nulitatea societății comerciale și validitatea obligațiilor asumate

Secțiunea 1

Constituirea unei societăți comerciale pe acțiuni

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Măsurile de coordonare prevăzute prin prezenta secțiune se aplică actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre privind formele de societăți comerciale enumerate în anexa I. Denumirea oricărei societăți comerciale având una dintre formele juridice enumerate în anexa I conține sau este însoțită de o descriere distinctă de descrierea impusă pentru alte forme de societăți comerciale.

(2) Statele membre pot hotărî să nu aplice prezenta secțiune societăților de investiții cu capital variabil și cooperativelor înregistrate sub una din formele juridice de societăți comerciale enumerate în anexa I. Dacă folosesc această opțiune, legislațiile statelor membre impun societăților în cauză să includă cuvintele „societate de investiții cu capital variabil” sau „cooperativă” în toate documentele menționate la articolul 26.

„Societate de investiții cu capital variabil” înseamnă, în înțelesul prezentei directive, doar societățile comerciale:

- al căror obiect exclusiv de activitate este investirea fondurilor lor în diverse titluri și acțiuni, terenuri sau alte active, cu singurul scop de a repartiza riscurile de investiții și de a le acorda acționarilor lor beneficiile rezultate din gestionarea activelor lor;
- care oferă acțiunile proprii spre subscripție publică; și
- al căror statut prevede că, în limitele unui capital minim și maxim, acestea pot în orice moment să emită, să răscumpere sau să revândă acțiunile proprii.

Articolul 3

Informații obligatorii prevăzute în statut sau în actul constitutiv

Statutul sau actul constitutiv al societății comerciale menționează întotdeauna cel puțin următoarele informații:

- (a) forma și denumirea societății comerciale;
- (b) obiectul de activitate al societății comerciale;
- (c) dacă societatea comercială nu are capital autorizat, cuantumul capitalului subscris;
- (d) dacă societatea comercială are capital autorizat, cuantumul acestuia, precum și cuantumul capitalului subscris la înființarea societății comerciale sau la autorizarea societății comerciale pentru începerea activității și în momentul oricărei modificări a capitalului autorizat, fără a aduce atingere articolului 14 litera (e);
- (e) în măsura în care nu sunt determinate prin lege, normele care reglementează numărul și procedura de numire a membrilor organelor care reprezintă societatea comercială în relațiile cu terții, răspund de administrarea, conducerea, supravegherea și controlul societății comerciale, precum și repartizarea competențelor între aceste organe;
- (f) durata societății comerciale, cu excepția cazurilor în care este nedeterminată.

Articolul 4

Informații obligatorii prevăzute în statut sau în actul constitutiv sau într-un document separat

În statut, în actul constitutiv sau într-un document separat publicat în conformitate cu procedura prevăzută de fiecare stat membru în conformitate cu articolul 16, trebuie menționate cel puțin următoarele informații:

- (a) sediul social;
- (b) valoarea nominală a acțiunilor subscrise și, cel puțin o dată pe an, numărul acestora;

- (c) numărul acțiunilor subscrise, fără precizarea valorii nominale, dacă astfel de acțiuni pot fi emise conform legislației interne;
- (d) condițiile speciale care limitează transferul acțiunilor, dacă există;
- (e) dacă există mai multe categorii de acțiuni, informațiile menționate la literele (b), (c) și (d) pentru fiecare dintre aceste categorii și drepturile aferente acțiunilor din fiecare categorie;
- (f) tipul acțiunilor, nominative sau la purtător, dacă legislația internă prevede ambele tipuri, precum și orice dispoziții privind conversia acestor acțiuni, cu excepția cazului în care procedura în cauză este prevăzută prin lege;
- (g) cuantumul capitalului subscris și vărsat la înființarea societății comerciale sau în momentul în care societatea comercială este autorizată să își înceapă activitatea;
- (h) valoarea nominală a acțiunilor sau, dacă acestea nu au valoarea nominală, numărul de acțiuni emise pentru orice aport la capital, altul decât aporturile în numerar, precum și natura aportului și numele persoanei care face aportul în cauză;
- (i) identitatea persoanelor fizice sau juridice sau a societăților comerciale care au semnat sau în numele cărora s-a semnat statutul sau actul constitutiv al societății comerciale sau, în cazul în care constituirea societății comerciale nu este simultană, proiectul de statut sau de act constitutiv;
- (j) cuantumul total sau cel puțin o estimare a tuturor costurilor pe care societatea comercială trebuie să le suporte sau care îi pot fi imputate pentru constituire și, dacă este cazul, înainte ca societatea comercială să fie autorizată să își înceapă activitatea;
- (k) orice avantaj special acordat, în momentul constituirii societății comerciale sau până în momentul în care societatea comercială este autorizată să își înceapă activitatea, oricărei persoane care a participat la constituirea societății comerciale sau la tranzacții conducând la acordarea autorizației în cauză.

Articolul 5

Autorizarea pentru începerea activității

- (1) Dacă legislația statului membru dispune că o societate comercială nu își poate începe activitatea fără a fi autorizată în acest sens, aceasta prevede, de asemenea, responsabilitatea pentru angajamentele asumate de societatea comercială sau în numele acesteia în perioada de dinainte de acordarea sau refuzul autorizației în cauză.
- (2) Alineatul (1) nu se aplică angajamentelor rezultate din contracte încheiate de societatea comercială sub rezerva primirii autorizației de a-și începe activitatea.

Articolul 6

Societăți comerciale cu mai mulți acționari

- (1) Dacă legislația unui stat membru impune ca o societate comercială să fie formată din mai mult de un acționar, deținerea tuturor acțiunilor de către o singură persoană sau scăderea numărului de acționari sub numărul minim legal, după constituirea societății comerciale, nu atrage încetarea automată a societății comerciale.
- (2) Dacă în cazurile menționate în alineatul (1), legislația unui stat membru permite dizolvarea societății comerciale prin hotărâre judecătorească, judecătorul competent are posibilitatea de a acorda societății comerciale timpul necesar pentru a-și regulariza situația.
- (3) Dacă se pronunță o hotărâre de dizolvare dintre cele menționate la alineatul (2), societatea comercială intră în lichidare.

Secțiunea 2

Nulitatea societăților comerciale pe acțiuni și validitatea obligațiilor

Articolul 7

Dispoziții generale și răspunderea solidară și individuală

- (1) Măsurile de coordonare prevăzute de prezenta secțiune se aplică actelor cu putere de lege, regulamentelor și actelor administrative ale statelor membre cu privire la formele de societăți comerciale enumerate în anexa II.

(2) Dacă sunt îndeplinite anumite acte în numele unei societăți comerciale în curs de înființare, înainte ca aceasta să fi dobândit personalitate juridică și dacă societatea comercială nu își asumă obligațiile ce rezultă din actele în cauză, persoanele care le-au îndeplinit sunt responsabile solidar și nelimitat pentru acțiunile în cauză, în absența unei clauze contractuale contrare.

Articolul 8

Opozabilitatea față de terți

Îndeplinirea cerințelor de publicitate cu privire la persoanele care, în calitate de organ al societății comerciale, au competența de a angaja societatea comercială face inopozabilă terților orice neregulă cu privire la numirea acestora, cu excepția cazului în care societatea comercială poate dovedi că terții în cauză aveau cunoștință despre acest lucru.

Articolul 9

Acte îndeplinite de organele societății comerciale și de reprezentanți

(1) Actele îndeplinite de organele societății comerciale angajează societatea, chiar dacă nu se încadrează în obiectul de activitate al societății comerciale, cu excepția cazului în care astfel de acte depășesc limitele competențelor pe care legea le atribuie sau permite a fi atribuite organelor în cauză.

Cu toate acestea, statele membre pot să prevadă că societatea comercială nu este angajată în cazul în care acțiunile respective nu se încadrează în obiectul de activitate al societății comerciale, dacă societatea comercială dovedește că terții cunoșteau sau, având în vedere circumstanțele, nu puteau să nu cunoască faptul că actul nu se încadrează în obiectul de activitate. Publicarea statutului nu constituie, în sine, o dovadă suficientă în acest sens.

(2) Limitele competențelor conferite organelor societății comerciale conform statutului sau prin decizie a organelor competente nu sunt opozabile terților, chiar dacă au fost publicate.

(3) Dacă dreptul intern dispune că competența de a reprezenta societatea comercială poate fi conferită prin statut, prin derogare de la normele juridice în materie, unei singure persoane sau mai multor persoane care acționează împreună, legislația în cauză poate prevedea, de asemenea, că o astfel de dispoziție din statut este opozabilă terților, cu condiția să vizeze competența generală de reprezentare; opozabilitatea față de terți a unei astfel de dispoziții din statut este reglementată de articolul 16.

Articolul 10

Elaborarea și certificarea actului constitutiv și a statutului societății comerciale în formă autentică

În toate statele membre a căror legislație nu prevede un control preventiv administrativ sau judiciar, în momentul constituirii societății comerciale, actul constitutiv, statutul societății comerciale și orice modificări ale acestor acte se întocmesc în formă autentică.

Articolul 11

Condiții privind nulitatea unei societăți comerciale

Legislațiile statelor membre pot să prevadă nulitatea societăților comerciale doar în următoarele condiții:

- (a) nulitatea trebuie pronunțată prin hotărâre judecătorească;
- (b) nulitatea poate fi pronunțată exclusiv în cazurile menționate la punctele (i)-(vi):
 - (i) absența actului constitutiv sau nerespectarea formalităților de control preventiv sau a formei autentice,
 - (ii) obiectul de activitate al societății comerciale este ilicit sau contrar ordinii publice,

- (iii) actul constitutiv sau statutul nu menționează denumirea societății comerciale, aporturile, capitalul total subscris sau obiectul de activitate al societății comerciale,
- (iv) nerespectarea dispozițiilor din dreptul intern privind cuantumul minim al capitalului vărsat,
- (v) incapacitatea tuturor asociaților fondatori,
- (vi) numărul asociaților fondatori este mai mic de doi, contrar legislației interne care reglementează societatea comercială.

Societatea comercială nu face obiectul vreunei cauze de inexistență, nulitate absolută, nulitate relativă sau anulabilitate, altele decât temeiurile de nulitate menționate la primul paragraf.

Articolul 12

Efectele nulității

- (1) Opozabilitatea față de terți a unei hotărâri judecătorești prin care se pronunță nulitatea este reglementată de articolul 16. Opoziția terților, dacă este prevăzută de dreptul intern, nu poate fi primită decât în termen de șase luni de la publicarea hotărârii judecătorești.
- (2) Nulitatea determină dizolvarea societății comerciale, la fel ca și încetarea.
- (3) Nulitatea în sine nu aduce atingere valabilității angajamentelor asumate de sau față de societatea comercială, fără ca acest fapt să influențeze consecințele dizolvării societății comerciale.
- (4) Legislația fiecărui stat membru poate reglementa efectele nulității între asociați.
- (5) Deținătorii de părți sociale sau de acțiuni în societatea comercială rămân cu obligația de a vărsa capitalul nevărsat până la concurența capitalului subscris, în măsura impusă de angajamentele încheiate cu creditorii.

CAPITOLUL III

Publicitatea și interconectarea registrelor centrale, comerciale și ale societăților comerciale

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 13

Domeniul de aplicare

Măsurile de coordonare prevăzute de prezenta secțiune se aplică actelor cu putere de lege, regulamentelor și actelor administrative ale statelor membre cu privire la formele de societăți comerciale enumerate în anexa II.

Articolul 14

Publicitatea actelor și informațiilor de către societăți comerciale

Statele membre adoptă măsurile necesare pentru ca publicitatea obligatorie privind societățile comerciale să vizeze cel puțin următoarele acte și informații:

- (a) actul constitutiv, precum și statutul, dacă face obiectul unui act separat;
- (b) orice modificări ale documentelor menționate la litera (a), inclusiv extinderea duratei societății comerciale;
- (c) după orice modificare a actului constitutiv sau a statutului, textul integral actualizat al actului modificat;

- (d) numirea, încetarea funcției, precum și identitatea persoanelor care, în calitate de organ constituit în temeiul legii sau ca membri ai unui astfel de organ:
 - (i) au competența de a angaja societatea comercială față de terți și de a o reprezenta în justiție; măsurile de publicitate trebuie să precizeze dacă persoanele care au competența de a angaja societatea comercială pot face acest lucru individual sau trebuie să acționeze împreună;
 - (ii) participă la administrarea, supravegherea sau controlul societății comerciale;
- (e) cel puțin o dată pe an, valoarea capitalului subscris, dacă actul constitutiv sau statutul menționează un capital autorizat, cu excepția cazului în care orice majorare a capitalului subscris impune modificarea statutului;
- (f) documentele contabile ale fiecărui exercițiu, a căror publicare este obligatorie în temeiul Directivelor 86/635/CEE ⁽¹⁾ și 91/674/CEE ⁽²⁾ ale Consiliului și Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽³⁾;
- (g) orice mutare a sediului social al societății comerciale;
- (h) dizolvarea societății comerciale;
- (i) hotărârea judecătorească prin care se pronunță nulitatea societății comerciale;
- (j) numirea și identitatea lichidatorilor, precum și competențele acestora, cu excepția cazului în care competențele în cauză rezultă expres și exclusiv din lege și din statutul societății comerciale;
- (k) orice finalizare a procedurii de lichidare și radierea din registru în statele membre în care radierea generează efecte juridice.

Articolul 15

Modificarea actelor și informațiilor

(1) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta că orice modificare survenită în documentele și informațiile menționate la articolul 14 este înregistrată în registrul competent menționat la articolul 16 alineatul (1) primul paragraf și se face publică, în conformitate cu articolul 16 alineatele (3) și (5), în mod normal în termen de 21 de zile de la primirea documentației complete privind aceste modificări, inclusiv, dacă este cazul, controlul legalității, conform dreptului intern pentru transcrierea în dosar.

(2) Alineatul (1) nu se aplică documentelor contabile menționate la articolul 14 litera (f).

Articolul 16

Publicarea în registru

(1) În fiecare stat membru, fie la registrul central, fie la registrul comercial sau al societăților comerciale (denumit în continuare „registru”), se deschide un dosar pentru fiecare dintre societățile comerciale înregistrate în registrul în cauză.

Statele membre se asigură că societățile comerciale au un identificator unic, care permite identificarea lor fără echivoc în comunicarea dintre registre prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor centrale, ale comerțului și ale societăților comerciale prevăzut în conformitate cu articolul 22 alineatul (2) (denumit în continuare „sistemul de interconectare a registrelor”). Acest identificator unic include cel puțin elemente care să permită identificarea statului membru al registrului, a registrul național de origine, a numărul societății comerciale din registrul respectiv și, dacă este cazul, elemente pentru a evita erorile de identificare.

⁽¹⁾ Directiva 86/635/CEE a Consiliului din 8 decembrie 1986 privind conturile anuale și conturile consolidate ale băncilor și ale altor instituții financiare (JO L 372, 31.12.1986, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 91/674/CEE a Consiliului din 19 decembrie 1991 privind situațiile financiare anuale și situațiile financiare consolidate ale întreprinderilor de asigurare (JO L 374, 31.12.1991, p. 7).

⁽³⁾ Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind situațiile financiare anuale, situațiile financiare consolidate și rapoartele conexe ale anumitor tipuri de întreprinderi, de modificare a Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului (JO L 182, 29.6.2013, p. 19).

(2) În sensul prezentului articol, prin „pe cale electronică” se înțelege că informația este trimisă la origine și primită la destinație prin intermediul echipamentelor electronice de prelucrare (inclusiv compresia numerică) și de stocare a datelor și integral transmisă, direcționată și recepționată prin fir, prin radio, prin mijloace optice sau prin alte mijloace electro-magnetice în conformitate cu modalitățile definite de statele membre.

(3) Toate actele și informațiile care trebuie publicate în temeiul articolului 14 trebuie păstrate în dosar sau înregistrate în registru; obiectul transcrierilor în registru trebuie să apară în orice caz în dosar.

Statele membre se asigură că va fi posibilă depunerea pe cale electronică, de către societăți comerciale, precum și de alte persoane și organisme care trebuie să notifice sau să participe la notificare, a tuturor actelor și informațiilor care trebuie publicate în temeiul articolului 14. În plus, statele membre pot obliga toate societățile comerciale sau anumite categorii de societăți comerciale să depună toate actele și informațiile respective sau o parte dintre acestea pe cale electronică.

Toate actele și informațiile prevăzute la articolul 14, care sunt depuse, indiferent dacă sunt pe suport de hârtie sau pe cale electronică, se păstrează în dosar sau se transcriu în registru, în format electronic. În acest scop, statele membre se asigură că toate actele și informațiile respective care sunt depuse pe suport de hârtie sunt transformate de registru în format electronic.

Actele și informațiile prevăzute la articolul 14, care sunt depuse pe suport de hârtie până la 31 decembrie 2006, nu trebuie transformate din oficiu în format electronic de registru. Statele membre se asigură, cu toate acestea, că sunt transformate în format electronic de registru la primirea unei cereri de publicare pe cale electronică, depusă în conformitate cu măsurile adoptate pentru punerea în aplicare a alineatului (4) din prezentul articol.

(4) Trebuie să fie posibilă obținerea unei copii a tuturor sau a unei părți a actelor și informațiilor prevăzute la articolul 14, la cerere. Cererile se pot depune la registru, pe suport de hârtie sau pe cale electronică, la alegerea solicitantului.

Copiile prevăzute la primul paragraf trebuie să poată fi obținute din registru pe suport de hârtie sau pe cale electronică, la alegerea solicitantului. Aceasta se aplică tuturor actelor și informațiilor deja depuse. Statele membre pot, cu toate acestea, să decidă că actele și informațiile depuse pe suport de hârtie până la 31 decembrie 2006, sau anumite categorii ale acestora, nu se pot obține din registru pe cale electronică, în cazul în care a trecut un interval determinat între data depunerii și cea a depunerii cererii la registru. Acest interval nu poate fi mai scurt de 10 ani.

Costul obținerii unei copii a tuturor sau a unei părți a actelor și informațiilor prevăzute la articolul 14, fie că sunt pe suport de hârtie sau pe cale electronică, nu poate depăși costul administrativ.

Copiile transmise unui solicitant pe suport de hârtie sunt certificate pentru conformitate, cu excepția cazului în care solicitantul renunță la această certificare. Copiile transmise în format electronic nu sunt certificate pentru conformitate, cu excepția cererii exprese a solicitantului.

Statele membre iau măsurile necesare pentru ca certificarea copiilor electronice să garanteze atât autenticitatea originii, cât și integritatea conținutului lor, prin intermediul a cel puțin o semnătură electronică avansată în sensul articolului 2 alineatul (2) din Directiva 1999/93/CE a Parlamentului European și a Consiliului (¹).

(5) Publicitatea actelor și a informațiilor prevăzute la alineatul (3) se asigură prin publicarea, integrală, parțială sau sub forma unei mențiuni care semnalează depunerea documentului la dosar sau transcrierea lui în registru, în buletinul național desemnat de statul membru în acest sens. Buletinul național desemnat de statul membru în acest sens poate fi în format electronic.

Statele membre pot să decidă înlocuirea acestei publicări în buletinul național printr-o măsură cu efect echivalent, care implică cel puțin folosirea unui sistem în care informațiile publicate să poată fi consultate, în ordine cronologică, prin intermediul unei platforme electronice centrale.

(6) Actele și informațiile sunt opozabile terților față de către societatea comercială numai după publicitatea prevăzută la alineatul (5), cu excepția cazului în care societatea comercială poate dovedi că terții aveau cunoștință de acestea.

(¹) Directiva 1999/93/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 1999 privind un cadru comunitar pentru semnăturile electronice (JO L 13, 19.1.2000, p. 12).

Cu toate acestea, în ceea ce privește tranzacțiile încheiate înainte de a șaisprezecea zi de la publicare, aceste acte și informații nu sunt opozabile terților care dovedesc că se aflau în imposibilitatea de a le cunoaște.

(7) Statele membre iau măsurile necesare pentru a evita apariția unor neconcordanțe între cele publicate în aplicarea alineatului (5) și conținutul dosarului sau al registrului.

Cu toate acestea, în cazul unei neconcordanțe, textul care a făcut obiectul unei publicări în conformitate cu alineatul (5) nu poate fi opus terților; terții se pot totuși prevala de textul în cauză, cu excepția cazului în care societatea comercială dovedește că ei au avut cunoștință de textul depus la dosar sau transcris în registru.

Terții pot, de asemenea, să se prevaleze de orice act sau informație pentru care nu au fost încă îndeplinite formalitățile de publicitate, cu excepția cazului în care nepublicarea le privează de efect.

Articolul 17

Informații actualizate ale legislației naționale privind drepturile părților terțe

(1) Statele membre se asigură că sunt puse la dispoziție informații actualizate, prin care se explică dispozițiile din legislația națională conform cărora părțile terțe se pot baza, în conformitate cu articolul 16 alineatele (5), (6) și (7), pe informațiile și pe fiecare tip de document menționate la articolul 14.

(2) Statele membre furnizează informațiile necesare pentru publicarea pe portalul european e-justiție (denumit în continuare „portalul”) în conformitate cu normele și cerințele tehnice ale portalului.

(3) Comisia publică aceste informații pe portal în toate limbile oficiale ale Uniunii.

Articolul 18

Disponibilitatea copiilor în format electronic ale actelor și informațiilor

(1) Se pun de asemenea la dispoziția publicului, prin sistemul de interconectare a registrelor, copii în format electronic ale actelor și informațiilor menționate la articolul 14.

(2) Statele membre se asigură că actele și informațiile menționate la articolul 14 sunt disponibile prin sistemul de interconectare a registrelor în format standard de mesaj și că sunt accesibile prin mijloace electronice. Statele membre se asigură, de asemenea, că sunt respectate standarde minime de securitate pentru transmisia datelor.

(3) Comisia furnizează un serviciu de căutare în toate limbile oficiale ale Uniunii cu privire la societățile comerciale înmatriculate în statele membre, pentru a pune la dispoziție prin intermediul portalului:

- (a) actele și informațiile menționate la articolul 14;
- (b) etichetele explicative, disponibile în toate limbile oficiale ale Uniunii, care indică lista respectivelor informații și tipurile respectivelor acte.

Articolul 19

Tarifele aplicabile pentru acte și informații

(1) Tarifele aplicate pentru obținerea actelor și informațiilor menționate la articolul 14 prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor nu trebuie să depășească costurile administrative asociate.

(2) Statele membre se asigură că următoarele informații sunt disponibile gratuit prin sistemul de interconectare a registrelor:

- (a) denumirea și forma juridică a societății comerciale;
- (b) sediul social al societății comerciale și statul membru în care este înmatriculată; și
- (c) numărul de înmatriculare al societății comerciale.

În plus față de aceste informații, statele membre pot alege să pună la dispoziție gratuit mai multe acte și informații.

Articolul 20

Informații privind deschiderea și încetarea oricărei proceduri de dizolvare sau de insolvență a societății comerciale și privind radierea societății comerciale din registru

- (1) Registrul societății comerciale pune la dispoziție fără întârziere, prin sistemul de interconectare a registrelor, informațiile privind deschiderea și încetarea oricărei proceduri de dizolvare sau de insolvență a societății comerciale și privind radierea societății comerciale din registru, dacă acestea au consecințe juridice în statul membru al registrului societății comerciale.
- (2) Registrul sucursalei asigură, prin sistemul de interconectare a registrelor, primirea fără întârziere a informațiilor menționate la alineatul (1).
- (3) Schimbul de informații menționat la alineatele (1) și (2) este gratuit pentru registre.

Articolul 21

Reguli lingvistice de publicitate și de traducere pentru actele și informațiile publicate

- (1) Actele și informațiile care urmează să fie publicate în conformitate cu articolul 14 sunt întocmite și depuse în una dintre limbile autorizate de normele lingvistice aplicabile în acest domeniu în statul membru în care se deschide dosarul prevăzut la articolul 16 alineatul (1).
- (2) În afara publicității obligatorii prevăzute la articolul 16, statele membre autorizează publicitatea voluntară a traducerilor actelor și a informațiilor prevăzute la articolul 14, în conformitate cu dispozițiile articolului 16, în orice limbă oficială a Uniunii.

Statele membre pot impune ca traducerea acestor acte și informații să fie certificată.

Statele membre iau măsurile necesare pentru a facilita accesul terților la traducerile care au făcut obiectul unei publicități voluntare.

- (3) În afara publicității obligatorii prevăzute la articolul 16 și a publicității voluntare prevăzute la alineatul (2) din prezentul articol, statele membre pot permite ca publicitatea actelor și a informațiilor în cauză să se asigure, în conformitate cu dispozițiile articolului 16, în orice altă limbă.

Statele membre pot impune ca traducerea acestor acte și informații să fie certificată.

- (4) În caz de neconcordanță între actele și informațiile publicate în limbile oficiale ale registrului și traducerea publicată voluntar, aceasta din urmă nu este opozabilă terților; cu toate acestea, terții se pot prevala de traducerile publicate voluntar, cu excepția cazului în care societatea comercială dovedește că ei au avut cunoștință de versiunea care făcea obiectul publicității obligatorii.

Articolul 22

Sistemul de interconectare a registrelor

- (1) Se instituie o platformă centrală europeană (denumită în continuare „platforma”).
- (2) Sistemul de interconectare a registrelor este format din:
 - registrele statelor membre;
 - platforma;
 - portalul care servește drept punct de acces electronic european.
- (3) Statele membre asigură interoperabilitatea registrelor lor cu sistemul de interconectare a registrelor prin intermediul platformei.
- (4) Statele membre pot institui puncte de acces opționale la sistemul de interconectare a registrelor. Statele membre notifică Comisiei, fără întârzieri nejustificate, instituirea unor astfel de puncte de acces și orice modificare semnificativă privind funcționarea acestora.

(5) Accesul la informațiile din sistemul de interconectare a registrelor este asigurat prin portal și prin punctele de acces opționale instituite de statele membre.

(6) Instituirea sistemului de interconectare a registrelor nu afectează acordurile bilaterale existente încheiate între statele membre privind schimbul de informații referitoare la societăți comerciale.

Articolul 23

Dezvoltarea și exploatarea platformei

(1) Comisia decide să dezvolte și/sau să exploateze platforma fie prin propriile mijloace, fie prin intermediul unui terț.

În cazul în care Comisia decide să dezvolte și/sau să exploateze platforma prin intermediul unui terț, alegerea terțului și executarea, de către Comisie, a acordului încheiat cu terțul respectiv se face în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012.

(2) În cazul în care Comisia decide să dezvolte platforma prin intermediul unui terț, aceasta stabilește, prin intermediul actelor de punere în aplicare, specificațiile tehnice pentru procedura de achiziții publice și durata acordului care urmează să fie încheiat cu terțul respectiv.

(3) În cazul în care Comisia decide să gestioneze platforma prin intermediul unui terț, aceasta adoptă, prin intermediul actelor de punere în aplicare, norme detaliate privind gestionarea operațională a platformei.

Gestionarea operațională a platformei include, în special:

- supravegherea funcționării platformei;
- securitatea și protecția datelor distribuite și comunicate prin utilizarea platformei;
- coordonarea relațiilor dintre registrele statelor membre și terț.

Supravegherea funcționării platformei se efectuează de către Comisie.

(4) Actele de punere în aplicare menționate la alineatele (2) și (3) se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 164 alineatul (2).

Articolul 24

Acte de punere în aplicare

Prin intermediul actelor de punere în aplicare, Comisia adoptă următoarele:

- (a) specificațiile tehnice care definesc metodele de comunicare prin mijloace electronice pentru sistemul de interconectare a registrelor;
- (b) specificațiile tehnice ale protocoalelor de comunicare;
- (c) măsurile tehnice de asigurare a standardelor minime de securitate TI pentru comunicarea și distribuirea informațiilor în cadrul sistemului de interconectare a registrelor;
- (d) specificațiile tehnice care definesc metodele de schimb de informații dintre registrul societății comerciale și registrul sucursalei, menționat la articolele 20 și 34;
- (e) lista detaliată a datelor care urmează a fi transmise în scopul schimbului de informații între registre, menționat la articolele 20, 34 și 130;
- (f) specificațiile tehnice care definesc structura formatului standard de mesaj în scopul schimbului de informații dintre registre, platformă și portal;
- (g) specificațiile tehnice care definesc setul de date necesare pentru ca platforma să își execute funcțiile, precum și metoda de stocare, utilizare și protecție a unor astfel de date;

- (h) specificațiile tehnice ce definesc structura și utilizarea identificatorului unic pentru comunicarea între registre;
- (i) specificația care definește metodele tehnice de funcționare a sistemului de interconectare a registrelor în ceea ce privește distribuția și schimbul de informații, precum și specificația care definește serviciile TI furnizate de platformă, asigurând transmiterea mesajelor în versiunea lingvistică relevantă;
- (j) criteriile armonizate pentru serviciul de căutare furnizat de portal;
- (k) modalitățile de plată, ținând seama de mecanismele de plată disponibile, cum ar fi plata online;
- (l) detaliile etichetelor explicative prin care se enumeră informațiile și tipul de acte menționate la articolul 14;
- (m) condițiile tehnice de disponibilitate a serviciilor furnizate de sistemul de interconectare a registrelor;
- (n) procedura și cerințele tehnice pentru conectarea punctelor de acces opționale la platformă.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 164 alineatul (2).

Articolul 25

Finanțarea

- (1) Instituirea și dezvoltarea viitoare a platformei și modificările portalului în urma prezentei directive sunt finanțate din bugetul general al Uniunii.
- (2) Întreținerea și funcționarea platformei se finanțează din bugetul general al Uniunii și pot fi cofinanțate din tarifele pentru accesul la sistemul de interconectare a registrelor, percepute utilizatorilor individuali. Nicio prevedere a prezentului alineat nu aduce atingere tarifelor la nivel național.
- (3) Prin intermediul actelor delegate și în conformitate cu articolul 163, Comisia poate adopta norme privind cofinanțarea sau nu a platformei prin impunerea de tarife și, în caz de introducere a cofinanțării, nivelul tarifelor percepute utilizatorilor individuali în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol.
- (4) Tarifele impuse în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol nu aduc atingere tarifelor, dacă există, impuse de statele membre pentru obținerea actelor și informațiilor menționate la articolul 19 alineatul (1).
- (5) Tarifele impuse în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol nu sunt percepute pentru obținerea informațiilor menționate la articolul 19 alineatul (2) literele (a), (b) și (c).
- (6) Fiecare stat membru suportă costurile pentru modificarea propriilor registre naționale, precum și costurile de întreținere și de funcționare a acestora, rezultate în urma aplicării prezentei directive.

Articolul 26

Informații privind scrisorile și notele de comandă

Statele membre dispun ca scrisorile și notele de comandă, întocmite pe suport de hârtie sau în orice alt format, să conțină următoarele informații:

- (a) informațiile necesare pentru determinarea registrului la care este păstrat dosarul menționat la articolul 15, împreună cu numărul de înmatriculare al societății comerciale în registrul în cauză;
- (b) forma societății comerciale, adresa sediului social și, după caz, faptul că societatea comercială este în dizolvare.

În cazul în care în aceste documente se menționează capitalul societății comerciale, se precizează capitalul subscris și vărsat.

Statele membre impun ca orice site internet al unei societăți comerciale să furnizeze cel puțin informațiile menționate la primul paragraf, precum și, după caz, informațiile privind capitalul subscris și vărsat.

Articolul 27

Persoanele responsabile pentru îndeplinirea formalităților de publicitate

Fiecare stat membru stabilește persoanele responsabile pentru îndeplinirea formalităților de publicitate.

Articolul 28

Sanțiuni

Statele membre prevăd sanțiuni adecvate cel puțin pentru:

- (a) lipsa de publicitate a documentelor contabile, astfel cum este prevăzută la articolul 14 litera (f);
- (b) absența, din documentele comerciale sau de pe orice site internet al societății comerciale, a informațiilor obligatorii prevăzute la articolul 26.

Secțiunea 2

Norme de publicitate aplicabile sucursalelor societăților comerciale din alte state membre

Articolul 29

Publicitatea actelor și informațiilor privind sucursala

- (1) Actele și informațiile privind sucursalele înființate într-un stat membru de către o societate comercială enumerată în anexa II, care intră sub incidența legislației unui alt stat membru sunt publicate în conformitate cu legislația statului membru în care este situată sucursala, conform articolului 16.
- (2) Dacă cerințele privind publicitatea pentru sucursală diferă de cerințele impuse societății comerciale, cele dintâi prevalează pentru operațiunile încheiate cu sucursala.
- (3) Actele și informațiile menționate la articolul 30 alineatul (1) se pun la dispoziția publicului prin sistemul de interconectare a registrelor. Articolul 18 și articolul 19 alineatul (1) din directiva menționată se aplică *mutatis mutandis*.
- (4) Statele membre se asigură că sucursalele au un identificator unic, care permite identificarea lor fără echivoc în comunicarea dintre registre prin sistemul de interconectare a registrelor. Acest identificator unic include cel puțin elemente care să permită identificarea statului membru al registrului, a registrului național de origine și a numărului sucursalei din registrul respectiv și, dacă este necesar, elemente pentru a evita erorile de identificare.

Articolul 30

Actele și informațiile care trebuie publicate

- (1) Publicitatea obligatorie prevăzută la articolul 29 se referă doar la următoarele acte și informații:
 - (a) adresa sucursalei;
 - (b) activitățile sucursalei;
 - (c) registrul la care este păstrat dosarul societății comerciale menționat la articolul 16 împreună cu numărul de înmătrulare în registrul în cauză;
 - (d) denumirea și forma societății comerciale și denumirea sucursalei, dacă este diferită de cea a societății comerciale;
 - (e) numirea, încetarea funcției și identitatea persoanelor care au competența de a angaja societatea comercială față de terți și de a o reprezenta în justiție:
 - ca organ al societății comerciale constituit în temeiul legii sau ca membri ai unui astfel de organ, în conformitate cu publicitatea făcută societății comerciale în conformitate cu dispozițiile articolului 14 litera (d);
 - ca reprezentanți permanenți ai societății comerciale pentru activitățile sucursalei, cu menționarea extinderii competențelor lor;

- (f) — dizolvarea societății comerciale, numirea, identitatea și competențele lichidatorilor, precum și finalizarea lichidării în conformitate cu publicitatea făcută societății comerciale în temeiul dispozițiilor articolului 14 literele (h), (j) și (k);
 - procedura falimentului, concordatului și orice proceduri similare care se aplică societății comerciale;
 - (g) documentele contabile în conformitate cu articolul 31;
 - (h) închiderea sucursalei.
- (2) Statul membru în care a fost înființată sucursala poate să prevadă publicarea, conform articolului 29:
- (a) a semnăturii persoanelor menționate la alineatul (1) literele (e) și (f) din prezentul articol;
 - (b) a actului constitutiv și a statutului, dacă sunt conținute în documente separate, în conformitate cu articolul 14 literele (a), (b) și (c), împreună cu modificările acestor documente;
 - (c) a unui certificat de la registrul menționat la alineatul (1) litera (c) din prezentul articol privind existența societății comerciale;
 - (d) a unei precizări a garanțiilor care grevează bunurile societății comerciale situate în statul membru în cauză, dacă aceste informații privesc validitatea garanțiilor respective.

Articolul 31

Limite aplicabile publicității obligatorii a documentelor contabile

Publicitatea obligatorie prevăzută la articolul 30 alineatul (1) litera (g) este limitată la documentele contabile ale societății comerciale, întocmite, auditate și publicate în conformitate cu legislația statului membru sub incidența căruia intră societatea comercială, conform Directivei 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ și Directivei 2013/34/UE.

Articolul 32

Reguli lingvistice de publicitate și de traducere pentru documentele publicate

Statul membru în care a fost înființată sucursala poate să impună ca publicitatea documentelor menționate la articolul 30 alineatul (2) litera (b) și articolul 31 să fie realizată într-o altă limbă oficială a Uniunii și ca traducerea documentelor în cauză să fie certificată.

Articolul 33

Publicitatea în ipoteza mai multor sucursale într-un stat membru

Dacă o societate comercială a înființat mai multe sucursale într-un stat membru, publicitatea prevăzută la articolul 30 alineatul (2) litera (b) și articolul 31 se poate face în registrul uneia dintre sucursale, la alegerea societății comerciale.

În cazul menționat la primul paragraf, publicitatea obligatorie impusă celorlalte sucursale include informații privind registrul sucursalei în care se face publicitatea, împreună cu numărul de înmatriculare a sucursalei în registru.

Articolul 34

Informații privind deschiderea și încetarea oricărei proceduri de dizolvare sau de insolvență a societății comerciale și privind radierea societății comerciale din registru

- (1) Articolul 20 se aplică în mod corespunzător atât registrului societății comerciale, cât și registrului sucursalei.

⁽¹⁾ Directiva 2006/43/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 mai 2006 privind auditul legal al conturilor anuale și al conturilor consolidate, de modificare a Directivelor 78/660/CEE și 83/349/CEE ale Consiliului și de abrogare a Directivei 84/253/CEE a Consiliului (JO L 157, 9.6.2006, p. 87).

(2) Statele membre stabilesc procedura care trebuie urmată la primirea informațiilor menționate la articolul 20 alineatele (1) și (2). O astfel de procedură garantează faptul că, în cazul în care o societate comercială a fost dizolvată sau radiată în orice alt mod din registru, și sucursalele sale sunt radiate din registru fără nicio întârziere nejustificată.

(3) Alineatul (2) a doua teză nu se aplică sucursalelor societăților comerciale care au fost radiate din registru ca o consecință a unei modificări a formei juridice a societății comerciale în cauză, a unei fuziuni sau divizări sau a unui transfer transfrontalier al sediului social.

Articolul 35

Informații privind scrisorile și notele de comandă

Statele membre prevăd ca scrisorile și notele de comandă utilizate de sucursală să menționeze, în plus față de informațiile prevăzute la articolul 26, registrul la care este păstrat dosarul pentru sucursala în cauză, împreună cu numărul de înmatriculare a sucursalei în registrul respectiv.

Secțiunea 3

Norme de publicitate aplicabile sucursalelor societăților comerciale din țări terțe

Articolul 36

Publicitatea actelor și a informațiilor privind sucursala

(1) Actele și informațiile privind sucursalele înființate într-un stat membru de societățile comerciale care nu intră sub incidența legislației unui stat membru, dar a căror formă juridică este comparabilă cu tipurile de societăți comerciale enumerate în anexa II se publică în conformitate cu legislația statului membru în care a fost creată sucursala, în conformitate cu dispozițiile articolului 16.

(2) Se aplică articolul 29 alineatul (2).

Articolul 37

Publicitatea obligatorie a actelor și informațiilor

Publicitatea obligatorie prevăzută la articolul 36 include cel puțin următoarele acte și informații:

- (a) adresa sucursalei;
- (b) activitățile sucursalei;
- (c) legislația statului sub incidența căruia intră societatea comercială;
- (d) dacă legislația în cauză prevede astfel, registrul în care este înmatriculată societatea comercială și numărul de înmatriculare a societății comerciale în registrul respectiv;
- (e) actul constitutiv și statutul, dacă sunt conținute în documente separate, împreună cu toate modificările acestor documente;
- (f) forma, sediul și obiectul de activitate ale societății comerciale și, cel puțin o dată pe an, cuantumul capitalului subscris, dacă aceste informații nu sunt furnizate în documentele prevăzute la litera (e);
- (g) denumirea societății comerciale și denumirea sucursalei, dacă este diferită de cea a societății comerciale;
- (h) numirea, încetarea funcției și identitatea persoanelor care au competența de a angaja societatea comercială față de terți și de a o reprezenta în justiție:

— ca organ al societății comerciale constituit în temeiul legii sau ca membri ai unui astfel de organ;

— ca reprezentanți permanenți ai societății comerciale pentru activitățile sucursalei.

Trebuie să se precizeze întinderea competențelor acestor persoane precum și dacă acestea pot reprezenta societatea comercială individual sau solidar;

- (i) — dizolvarea societății comerciale și numirea, identitatea și competențele lichidatorilor, precum și finalizarea lichidării,
— procedura falimentului, a concordatului și orice proceduri similare care se aplică societății comerciale;
- (j) documentele contabile în conformitate cu articolul 38;
- (k) închiderea sucursalei.

Articolul 38

Limite aplicabile publicității obligatorii a documentelor contabile

- (1) Publicitatea obligatorie prevăzută la articolul 37 litera (j) se aplică documentelor contabile ale societății comerciale, întocmite, auditate și publicate în conformitate cu legislația statului membru sub incidența căruia intră societatea comercială. Dacă acestea nu sunt elaborate în conformitate cu Directiva 2013/34/UE sau într-o manieră echivalentă, statele membre pot să impună elaborarea și publicarea documentelor contabile privind activitățile sucursalei.
- (2) Se aplică articolele 32 și 33.

Articolul 39

Informații privind scrisorile și notele de comandă

Statele membre prevăd ca scrisorile și notele de comandă utilizate de o sucursală să menționeze registrul la care este păstrat dosarul pentru sucursala în cauză, împreună cu numărul de înmatriculare a sucursalei în registrul în cauză. Dacă legislația statului sub incidența căreia intră societatea comercială prevede înmatricularea într-un registru, trebuie să se menționeze, de asemenea, registrul în care este înregistrată societatea comercială și numărul de înmatriculare a societății comerciale în registrul în cauză.

Secțiunea 4

Aranjamente de aplicare și de punere în aplicare

Articolul 40

Sanțiuni

Statele membre prevăd sancțiuni adecvate în cazul neîndeplinirii obligațiilor de publicitate prevăzute la articolele 29, 30, 31, 36, 37 și 38 și în cazul omiterii din scrisori și note de comandă a informațiilor obligatorii prevăzute la articolele 35 și 39.

Articolul 41

Persoanele responsabile pentru îndeplinirea formalităților de publicitate

Fiecare stat membru determină persoanele responsabile pentru îndeplinirea formalităților de publicitate prevăzute în secțiunile 2 și 3.

Articolul 42

Excepții de la normele de publicitate privind documentele contabile ale sucursalelor

- (1) Articolele 31 și 38 nu se aplică sucursalelor înființate de instituții de credit și de alte instituții financiare reglementate prin Directiva 89/117/CEE a Consiliului ⁽¹⁾.
- (2) Până la o coordonare ulterioară, statele membre pot să nu aplice articolele 31 și 38 sucursalelor înființate de societăți de asigurare.

⁽¹⁾ Directiva 89/117/CEE a Consiliului din 13 februarie 1989 privind obligațiile în materie de publicare a documentelor contabile anuale ale sucursalelor, stabilite într-un stat membru, ale instituțiilor de credit și instituțiilor financiare cu sediul social în afara statului membru respectiv (JO L 44, 16.2.1989, p. 40).

*Articolul 43***Comitetul de contact**

Comitetul de contact instituit în temeiul articolului 52 din Directiva 78/660/CEE a Consiliului ⁽¹⁾ trebuie, de asemenea:

- (a) să faciliteze, fără a aduce atingere articolelor 258 și 259 din tratat, aplicarea armonizată a dispozițiilor secțiunilor 2, 3 și a prezentei secțiuni prin reuniuni periodice vizând, în special, problemele concrete survenite în aplicarea acestora;
- (b) să consilieze, dacă este necesar, Comisia asupra completărilor și modificărilor aduse dispozițiilor secțiunilor 2, 3 și a prezentei secțiuni.

*CAPITOLUL IV***Mentținerea și modificarea capitalului***Secțiunea 1***Cerințele de capital***Articolul 44***Dispoziții generale**

- (1) Măsurile de coordonare prevăzute de prezentul capitol se aplică actelor cu putere de lege, regulamentelor și actelor administrative ale statelor membre cu privire la formele de societăți comerciale enumerate în anexa I.
- (2) Statele membre pot hotărî să nu aplice dispozițiile prezentului capitol societăților de investiții cu capital variabil și cooperativelor înregistrate sub una din formele juridice de societăți comerciale enumerate în anexa I. Dacă folosesc această opțiune, legislațiile statelor membre impun societăților comerciale în cauză să includă cuvintele „societate de investiții cu capital variabil” sau „cooperativă” în toate documentele menționate la articolul 26.

*Articolul 45***Cerința minimă de capital**

- (1) Legislațiile statelor membre impun, pentru constituirea unei societăți comerciale sau pentru acordarea autorizației de începere a activității, subscrierea unui capital minim în valoare de cel puțin 25 000 EUR.
- (2) La fiecare cinci ani, Parlamentul European și Consiliul, hotărând la propunerea Comisiei în conformitate cu articolul 50 alineatul (1) și cu articolul 50 alineatul (2) litera (g) din tratat, examinează și, dacă este nevoie, revizuiesc valorile exprimate în alineatul (1) în euro, ținând cont, pe de o parte, de evoluția economică și monetară din Uniune și, pe de altă parte, de tendința de a permite doar întreprinderilor mari și mijlocii să opteze pentru formele de societate comercială enumerate în anexa I.

*Articolul 46***Active**

Capitalul subscris poate fi format doar din active care pot fi evaluate economic. Cu toate acestea, un angajament de a presta muncă sau servicii nu poate face parte din activele respective.

*Articolul 47***Emiterea valorilor pentru acțiuni**

Acțiunile nu pot fi emise la o valoare mai mică decât valoarea lor nominală sau, dacă nu au valoare nominală, decât echivalentul lor contabil.

⁽¹⁾ A Patra Directivă 78/660/CEE a Consiliului din 25 iulie 1978 în temeiul articolului 54 alineatul (3) litera (g) din tratat, privind conturile anuale ale anumitor forme de societăți comerciale (JO L 222, 14.8.1978, p. 11).

Cu toate acestea, statele membre pot să permită celor care, prin profesia lor, se angajează să plaseze acțiuni să plătească mai puțin decât prețul total al acțiunilor pentru care subscriu în cursul respectivei tranzacții.

Articolul 48

Achitarea acțiunilor emise pentru un aport de capital

Acțiunile emise pentru un aport de capital trebuie să fie achitate în momentul constituirii societății comerciale sau în momentul autorizării societății comerciale pentru începerea activității în proporție de cel puțin 25 % din valoarea lor nominală sau, în absența valorii nominale, din echivalentul lor contabil.

Cu toate acestea, dacă acțiunile sunt emise pentru un alt aport de capital decât cel în numerar, în momentul constituirii societății comerciale sau în momentul autorizării societății comerciale pentru începerea activității, aportul trebuie transferat complet în termen de cinci ani de la momentul în cauză.

Secțiunea 2

Garanții în ceea ce privește capitalul social

Articolul 49

Raportul expertului asupra oricărui alt aport decât cel în numerar

(1) Unul sau mai mulți experți independenți, desemnați sau agreeți de o autoritate administrativă sau judiciară, vor întocmi un raport asupra oricărui alt aport decât cel în numerar înainte de constituirea sau autorizarea începerii activității societății comerciale. Experții în cauză pot fi persoane fizice sau juridice sau societăți comerciale, conform legislației fiecărui stat membru.

(2) Raportul experților menționat la alineatul (1) conține cel puțin descrierea fiecăruia dintre activele care formează aportul, precum și metoda de evaluare utilizată și menționează dacă valorile obținute prin aplicarea respectivelor metode corespund cel puțin numărului și valorii nominale sau, în absența valorii nominale, a echivalentului contabil și, dacă este cazul, a primei de emisiune a acțiunilor emise pentru aport.

(3) Raportul experților se publică în conformitate cu normele prevăzute de legislația fiecărui stat membru, în conformitate cu articolul 16.

(4) Statele membre pot hotărî să nu aplice prezentul articol dacă 90 % din valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, din echivalentul contabil al tuturor acțiunilor este emisă pentru un alt aport decât cel în numerar adus de una sau mai multe societăți comerciale și dacă sunt îndeplinite următoarele cerințe:

- (a) în ceea ce privește societatea comercială care primește astfel de aporturi, persoanele menționate la articolul 4 litera (i) au fost de acord să renunțe la întocmirea raportului de expertiză;
- (b) acordul în cauză a fost publicat în conformitate cu alineatul (3);
- (c) societățile comerciale care fac astfel de aporturi dețin rezerve care, conform legii sau conform statutului, nu pot fi repartizate și care sunt cel puțin egale cu valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, cu echivalentul contabil al acțiunilor emise pentru aporturi altele decât în numerar;
- (d) societățile comerciale care fac astfel de aporturi garantează, până la concurența valorii menționate la litera (c), datoriile societății comerciale beneficiare acumulate în perioada dintre emiterii acțiunilor pentru alte aporturi decât cele în numerar și un an după publicarea conturilor anuale ale societății comerciale beneficiare pentru exercițiul financiar în care au fost făcute aporturile în cauză. Orice transfer al acțiunilor astfel emise este interzis în această perioadă;
- (e) garanția menționată la litera (d) a fost publicată în conformitate cu alineatul (3); și
- (f) societățile comerciale care fac astfel de aporturi depun o sumă egală cu cea menționată la litera (c) într-o rezervă care nu poate fi repartizată până la expirarea unui termen de trei ani de la publicarea conturilor anuale ale societății comerciale beneficiare pentru exercițiul financiar în cursul căruia au fost făcute aporturile în cauză sau, dacă este necesar, până la o dată ulterioară la care sunt soluționate toate pretențiile prezentate în respectiva perioadă cu privire la garanția menționată la litera (d).

(5) Statele membre pot decide să nu aplice prezentul articol în cazul constituirii, prin fuziune sau prin divizare, a unei noi societăți comerciale atunci când se întocmește de către unul sau mai mulți experți independenți un raport privind proiectul de fuziune sau de divizare.

Atunci când statele membre decid să aplice prezentul articol în cazurile menționate la primul paragraf, acestea pot să prevadă ca raportul întocmit în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol și raportul întocmit de unul sau mai mulți experți independenți privind proiectul de fuziune sau de divizare să poată fi întocmite de același expert sau experți.

Articolul 50

Derogări de la cerința raportului întocmit de expert

(1) Statele membre pot decide să nu aplice articolul 49 alineatele (1), (2) și (3) din prezenta directivă atunci când, prin decizia organului administrativ sau de conducere, valorile mobiliare în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 44 din Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ sau instrumentele pieței monetare în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 17 din aceea directivă reprezintă un aport care nu este în numerar, iar aceste valori sau instrumente sunt evaluate la prețul mediu ponderat la care au fost tranzacționate în cadrul uneia sau mai multor piețe reglementate în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 21 din directiva menționată anterior pe o perioadă cu o durată suficientă, determinată de legislația internă, precedând data efectivă a aportului care nu este în numerar.

Cu toate acestea, în cazul în care acest preț a fost afectat de circumstanțe excepționale care ar putea modifica în mod semnificativ valoarea activului la data efectivă a aportului său, inclusiv situațiile în care piața acestor valori mobiliare sau a acestor instrumente ale pieței monetare nu mai este lichidă, are loc o reevaluare la inițiativa și sub responsabilitatea organului administrativ sau de conducere.

În scopul realizării unei astfel de reevaluări se aplică articolul 49 alineatele (1), (2) și (3).

(2) Statele membre pot decide să nu aplice articolul 49 alineatele (1), (2) și (3) atunci când, prin decizia organului administrativ sau de conducere, aportul care nu este în numerar este alcătuit din active, altele decât valorile mobiliare sau instrumentele pieței monetare menționate la alineatul (1) al prezentului articol, și care au făcut deja obiectul unei evaluări a valorii juste de către un expert independent recunoscut și atunci când sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) valoarea justă este determinată la o dată care nu poate preceda cu mai mult de șase luni aducerea efectivă a aportului; și
- (b) evaluarea a fost realizată în conformitate cu standardele și principiile de evaluare general recunoscute în statele membre pentru tipul de activ care constituie aportul.

În cazul unor circumstanțe noi care ar putea modifica în mod semnificativ valoarea justă a activului la data efectivă a aportului, are loc o reevaluare la inițiativa și sub responsabilitatea organului administrativ sau de conducere.

În scopul realizării reevaluării menționate la al doilea paragraf, se aplică articolul 49 alineatele (1), (2) și (3).

În absența unei asemenea reevaluări, unul sau mai mulți acționari care dețin un procentaj total de minimum 5 % din capitalul subscris al societății comerciale la data luării deciziei de majorare a capitalului pot cere o evaluare de către un expert independent, caz în care se aplică articolul 49 alineatele (1), (2) și (3).

Acționarul sau acționarii pot face această cerere până la data efectivă a aportului, cu condiția ca, la data cererii, acționarul sau acționarii în cauză încă să dețină un procentaj total de minimum 5 % din capitalul subscris al societății comerciale, la fel ca la data luării deciziei de majorare a capitalului.

(3) Statele membre pot decide să nu aplice articolul 49 alineatele (1), (2) și (3) atunci când, la decizia organului administrativ sau de conducere, aportul care nu este în numerar este alcătuit din active, altele decât valorile mobiliare sau instrumentele pieței monetare menționate la alineatul (1) al prezentului articol, a căror justă valoare derivă din valoarea fiecărui element al activului, din conturi legale ale exercițiului financiar precedent, cu condiția ca aceste conturi legale să fi făcut obiectul unui audit în conformitate cu Directiva 2006/43/CE.

Paragrafele de la al doilea la al cincilea ale alineatului (2) de la prezentul articol se aplică *mutatis mutandis*.

⁽¹⁾ Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind piețele instrumentelor financiare și de modificare a Directivei 2002/92/CE și a Directivei 2011/61/UE (JO L 173, 12.6.2014, p. 349).

Articolul 51

Lipsa raportului întocmit de expert pentru aportul care nu este în numerar

(1) Atunci când aportul care nu este în numerar, menționat la articolul 50, se efectuează fără a recurge la raportul unor experți, așa cum este menționat la articolul 49 alineatele (1), (2) și (3), în afară de cerințele prevăzute la articolul 4 litera (h) și în termen de o lună de la data efectivă a aportului, se face publică o declarație care conține următoarele elemente:

- (a) o descriere a aportului care nu este în numerar în cauză;
- (b) valoarea sa, sursa evaluării respective și, după caz, metoda de evaluare;
- (c) o declarație care să precizeze dacă valorile obținute corespund cel puțin numărului, valorii nominale sau, în absența unei valori nominale, valorii nominale contabile și, după caz, a primei de emisie a acțiunilor care trebuie emise în schimbul acestui aport;
- (d) o declarație potrivit căreia nu a intervenit nicio circumstanță nouă care ar putea influența evaluarea inițială.

Publicitatea unei astfel de declarații este asigurată potrivit modalităților prevăzute de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 16.

(2) Atunci când se propune să se efectueze un aport care nu este în numerar fără a recurge la raportul unor experți, menționat la articolul 49 alineatele (1), (2) și (3), în cadrul unei majorări a capitalului propusă spre realizare în temeiul articolului 68 alineatul (2), se face public un anunț care conține data la care a fost luată decizia de majorare a capitalului și informațiile enumerate la alineatul (1) al prezentului articol, publicitatea acestuia realizându-se potrivit modalităților prevăzute de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 16, înainte de aducerea efectivă a activelor ca aport care nu este în numerar. În acest caz, declarația prevăzută la alineatul (1) al prezentului articol se rezumă la declarația potrivit căreia nu a survenit nicio circumstanță nouă din momentul în care anunțul menționat anterior a fost făcut public.

(3) Fiecare stat membru va oferi garanții adecvate pentru a asigura respectarea procedurii prevăzute de articolul 50 și de prezentul articol, atunci când un aport care nu este în numerar se efectuează fără a recurge la raportul unor experți menționat la articolul 49 alineatele (1), (2) și (3).

Articolul 52

Achiziționări substanțiale realizate după constituire sau după autorizarea societății comerciale de a desfășura activități

(1) Dacă, înainte de expirarea termenului stabilit prin legislația internă, de cel puțin doi ani de la constituirea sau de la autorizarea începerii activității societății comerciale, societatea comercială achiziționează orice element de activ de la o persoană sau societate comercială menționată la articolul 4 litera (i) în schimbul a cel puțin o zecime din capitalul subscris, achiziția este examinată și detaliile cu privire la achiziție sunt publicate în conformitate cu articolul 49 alineatele (1), (2) și (3), iar achiziția face obiectul aprobării adunării generale.

Articolele 50 și 51 se aplică *mutatis mutandis*.

Statele membre pot, de asemenea, să dispună aplicarea respectivelor dispoziții în cazul în care activele aparțin unui acționar sau oricărei alte persoane.

(2) Alineatul (1) nu se aplică pentru achizițiile efectuate în cadrul operațiunilor curente ale societății comerciale, pentru achizițiile efectuate la inițiativa sau sub supravegherea unei autorități administrative sau judiciare, sau pentru achizițiile realizate la bursă.

Articolul 53

Obligația acționarilor de a vărsa contribuțiile datorate

Sub rezerva dispozițiilor privind reducerea capitalului subscris, acționarii nu pot fi scutiți de obligația de a vărsa contribuțiile datorate.

Articolul 54

Garanții în cazul transformării

Până la coordonarea ulterioară a legislațiilor interne, statele membre adoptă măsurile necesare pentru a impune cel puțin garanțiile prevăzute la articolele 3-6 și articolele 45-53 în cazul transformării unei alte forme de societate comercială într-o societate comercială pe acțiuni.

Articolul 55

Procedura de modificare a statutului sau a actului constitutiv

Articolele 3-6 și articolele 45-53 nu aduc atingere dispozițiilor prevăzute de statele membre privind competența și procedura de modificare a statutului sau a actului constitutiv.

Secțiunea 3

Norme privind distribuirea

Articolul 56

Norme generale privind distribuirea

(1) Cu excepția cazurilor de reducere a capitalului subscris, nu se poate realiza nici o distribuire către acționari dacă, la data încheierii ultimului exercițiu financiar, activul net rezultat din conturile anuale ale societății comerciale este sau, după o astfel de distribuire, ar scădea sub quantumul capitalului subscris plus rezervele care nu pot fi distribuite conform legii sau statutului societății comerciale.

(2) Dacă partea nevărsată a capitalului subscris nu este inclusă în activul din bilanț, quantumul respectiv se deduce din quantumul capitalului subscris menționat la alineatul (1).

(3) Quantumul distribuirii către acționari nu poate depăși quantumul profiturilor de la sfârșitul ultimului exercițiu financiar plus eventualele profituri reportate și sume retrase din rezerve disponibile în acest scop, minus orice pierderi reportate și sume depuse în rezerve în conformitate cu legea sau statutul.

(4) Noțiunea de „distribuire” utilizată la alineatele (1) și (3) include, în special, plata dividendelor și a dobânzilor pentru acțiuni.

(5) Dacă legislația statului membru permite plata de avansuri din dividende, se aplică cel puțin următoarele condiții:

- (a) se elaborează o situație contabilă interimară care să arate că fondurile disponibile pentru distribuire sunt suficiente;
- (b) quantumul de repartizat nu poate depăși profiturile totale obținute de la sfârșitul ultimului exercițiu financiar pentru care s-au întocmit conturile anuale, plus eventualele profituri reportate și sume retrase din rezerve disponibile în acest scop, minus orice pierderi reportate și sume depuse în rezerve în conformitate cu cerințele legale sau statutare.

(6) Alineatele (1)-(5) nu aduc atingere dispozițiilor statelor membre privind majorarea capitalului subscris prin capitalizarea rezervelor.

(7) Legislația statului membru poate să prevadă derogări de la alineatul (1) în cazul societăților de investiții cu capital fix.

În sensul prezentului alineat, expresia „societate de investiții cu capital fix” înseamnă numai societățile comerciale:

- (a) al căror obiect exclusiv de activitate îl constituie plasarea fondurilor lor în diverse titluri și acțiuni, terenuri sau alte active cu singurul scop de a repartiza riscurile de investiții și de a le acorda acționarilor lor beneficiile rezultate din gestionarea activelor lor;
- (b) care oferă acțiunile proprii spre subscripție publică.

Dacă fac uz de această opțiune, legislațiile statelor membre:

- (a) impun acestor societăți comerciale să includă expresia „societate de investiții” în toate documentele menționate la articolul 26;
- (b) nu permit unei astfel de societăți comerciale al cărei activ net scade sub cuantumul specificat la alineatul (1) să facă distribuiri către acționari dacă la data încheierii ultimului exercițiu financiar activul total al societății comerciale rezultat din conturile anuale este sau, după o astfel de distribuire, ajunge sub o dată și jumătate din cuantumul obligațiilor totale către creditorii rezultate din conturile anuale; și
- (c) impun oricărei astfel de societăți comerciale care efectuează o distribuire când activul său net este sub cuantumul menționat la alineatul (1) să includă în conturile sale anuale o notă în acest sens.

Articolul 57

Restituirea distribuirii realizate ilegal

Orice distribuire care contravine articolului 56 trebuie restituită de acționarii care au primit-o, dacă societatea comercială dovedește că acționarii în cauză aveau sau, în împrejurările date, nu puteau să nu aibă cunoștință de neregulile privind repartizarea efectuată în favoarea lor.

Articolul 58

Pierderi semnificative de capital subscris

- (1) În cazul unei pierderi semnificative de capital subscris, trebuie convocată o adunare generală a acționarilor în termenul prevăzut de legislația statului membru în cauză, pentru a analiza dacă societatea comercială ar trebui dizolvată sau dacă ar trebui adoptate alte măsuri.
- (2) Cuantumul unei pierderi considerate semnificative în înțelesul alineatului (1) nu poate fi stabilit prin legislațiile statelor membre la o valoare mai mare de jumătate din capitalul subscris.

Secțiunea 4

Norme privind achiziționarea propriilor acțiuni

Articolul 59

Interdicția subscrierii propriilor acțiuni

- (1) Societatea comercială nu poate subscrie propriile acțiuni.
- (2) Dacă acțiunile unei societăți comerciale sunt subscrise de o persoană acționând în nume propriu, dar în contul societății comerciale în cauză, se consideră că subscriitorul a subscris acțiunile în contul propriu.
- (3) Persoanele sau societățile comerciale menționate la articolul 4 litera (i) sau, în cazul unei majorări a capitalului subscris, membrii organului de administrare sau conducere, sunt obligați să achite contravaloarea acțiunilor subscrise prin nerespectarea prezentului articol.

Cu toate acestea, legislația statului membru poate să prevadă că orice persoană interesată poate fi liberată de această obligație, dacă dovedește că nu îi poate fi imputată personal nicio greșală.

Articolul 60

Achiziționarea propriilor acțiuni

- (1) Fără a duce atingere principiului egalității de tratament a tuturor acționarilor care se găsesc în aceeași situație și Regulamentului (UE) nr. 596/2014, statele membre pot permite unei societăți comerciale să achiziționeze propriile acțiuni, fie ea însăși, fie prin intermediul unei persoane care acționează în nume propriu dar în contul acestei societăți comerciale. În măsura în care aceste achiziții sunt permise, statele membre le vor aplica următoarele condiții:
 - (a) autorizația de achiziție se acordă de către adunarea generală, care fixează condițiile achizițiilor avute în vedere și, în special, numărul maxim de acțiuni care trebuie cumpărate, durata pentru care se acordă autorizația, durata maximă fiind stabilită de legislația internă, fără însă a putea depăși cinci ani și, în cazul achiziției cu titlu oneros, contravaloarea maximă și minimă. Membrii organelor administrative sau de conducere se asigură că, la momentul efectuării oricărei achiziții autorizate, sunt respectate condițiile prevăzute la literalele (b) și (c);

- (b) achizițiile, inclusiv acțiunile pe care societatea comercială le-a achiziționat anterior și pe care le deține în portofoliu, precum și acțiunile achiziționate de o persoană care acționează în nume propriu dar în contul societății comerciale, nu pot avea ca efect reducerea activului net sub nivelul cuantumului menționat la articolul 56 alineatele (1) și (2); și
- (c) numai acțiunile achitate integral pot fi incluse în tranzacție.

În plus, statele membre pot aplica, pentru achizițiile în înțelesul primului paragraf, următoarelor condiții:

- (a) valoarea nominală sau, în absența acesteia, echivalentul contabil al acțiunilor achiziționate, inclusiv acțiunile pe care societatea comercială le-a achiziționat anterior și pe care le deține în portofoliu, precum și acțiunile achiziționate de o persoană care acționează în nume propriu dar în contul societății comerciale, să nu poată depăși o limită determinată de statele membre; această limită nu poate fi mai mică de 10 % din capitalul subscris;
- (b) autorizația acordată societății comerciale pentru a achiziționa acțiunile proprii în înțelesul primului paragraf, numărul maxim de acțiuni care pot fi achiziționate, perioada pentru care se acordă autorizația și contravaloarea maximă sau minimă să figureze în statutul sau în actul constitutiv al societății comerciale;
- (c) societatea comercială să respecte cerințele corespunzătoare cu privire la notificări și rapoarte;
- (d) anumitor societăți comerciale, desemnate de statele membre, să li se poată solicita anularea acțiunilor achiziționate, cu condiția ca o sumă egală cu valoarea nominală a acțiunilor anulate să fie inclusă într-o rezervă care, cu excepția unei reduceri a capitalului subscris, să nu poată fi distribuită acționarilor; această rezervă nu poate fi utilizată decât pentru majorarea capitalului subscris prin capitalizarea rezervelor;
- (e) achiziția să nu compromită satisfacerea creanțelor creditorilor.

(2) Legislația unui stat membru poate să prevadă derogări de la alineatul (1) litera (a) prima teză, dacă achiziționarea de către societatea comercială a propriilor acțiuni este necesară pentru a evita ca societatea comercială să sufere prejudicii iminente și semnificative. În acest caz, următoarea adunare generală trebuie să fie informată de către organul de administrare sau conducere cu privire la motivele sau natura achiziției efectuate, numărul și valoarea nominală sau, în absența unei valori nominale, echivalentul contabil al acțiunilor achiziționate, proporția din capitalul subscris pe care acestea o reprezintă și contravaloarea acestor acțiuni.

(3) Statele membre pot să nu aplice alineatul (1) litera (a) prima teză pentru acțiunile achiziționate chiar de către societatea comercială sau de către o persoană acționând în nume propriu, dar în contul societății comerciale, pentru a fi repartizate angajaților societății comerciale sau angajaților unei societăți comerciale asociate. Acțiunile în cauză trebuie repartizate în termen de 12 luni de la achiziționare.

Articolul 61

Excepții privind normele de achiziționarea a propriilor acțiuni

- (1) Statele membre pot să nu aplice articolul 60 pentru:
 - (a) acțiunile achiziționate prin punerea în aplicare a unei decizii de reducere a capitalului sau în împrejurările menționate la articolul 82;
 - (b) acțiunile achiziționate ca urmare a unui transfer universal de active;
 - (c) acțiunile integral achitate, achiziționate cu titlu gratuit sau achiziționate de către bănci sau alte instituții financiare cu titlul de comision de achiziție;
 - (d) acțiunile achiziționate în temeiul unei obligații legale sau care rezultă dintr-o hotărâre judecătorească de protejare a acționarilor minoritari în cazul, în special, al unei fuziuni, al unei modificări a obiectului de activitate și a formei juridice, al unui transfer în străinătate al sediului social sau în cazul introducerii unor restricții privind transferul de acțiuni;
 - (e) acțiunile achiziționate de la un acționar în cazul în care nu au fost achitate;
 - (f) acțiunile achiziționate pentru despăgubirea acționarilor minoritari la societăți comerciale asociate;
 - (g) acțiunile integral achitate, achiziționate în cadrul unei vânzări impuse printr-o hotărâre judecătorească pentru plata unei creanțe datorate societății comerciale de către proprietarul acțiunilor; și

(h) acțiunile integral achitate, emise de o societate de investiții cu capital fix, definită la articolul 56 alineatul (7) al doilea paragraf, și achiziționate la cererea investitorului de societatea comercială în cauză sau de o societate comercială asociată. Se aplică articolul 56 alineatul (7) al treilea paragraf litera (a). Astfel de achiziții nu trebuie să conducă la reducerea activului net sub cuantumul capitalului subscris plus eventualele rezerve a căror distribuție este interzisă de lege.

(2) Cu toate acestea, acțiunile achiziționate în cazurile menționate la alineatul (1) literele (b)-(g) trebuie înstrăinate în termen de maximum trei ani de la achiziționare, cu excepția cazului în care valoarea nominală sau, în absența valorii nominale, echivalentul contabil al acțiunilor achiziționate, inclusiv acțiunile pe care societatea comercială le-a achiziționat prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar în contul societății comerciale, nu depășește 10 % din capitalul subscris.

(3) Dacă acțiunile nu sunt înstrăinate în termenul prevăzut la alineatul (2), ele trebuie anulate. Legislația statului membru poate să condiționeze această anulare de reducerea corespunzătoare a capitalului subscris. O astfel de reducere trebuie prevăzută în cazul în care achiziționarea acțiunilor care urmează a fi anulate conduce la reducerea activului net sub cuantumul stabilit în articolul 56 alineatele (1) și (2).

Articolul 62

Efectele achiziționării ilegale a propriilor acțiuni

Acțiunile achiziționate prin încălcarea articolelor 60 și 61 trebuie înstrăinate în termen de un an de la achiziționare. Dacă ele nu sunt înstrăinate în termenul prevăzut, se aplică articolul 61 alineatul (3).

Articolul 63

Deținerea propriilor acțiuni și întocmirea raportului anual în cazul achiziționării propriilor acțiuni

(1) Dacă legislația statului membru permite unei societăți comerciale să-și achiziționeze propriile acțiuni, fie direct, fie prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar în contul societății comerciale, deținerea acțiunilor în cauză respectă în orice moment cel puțin următoarele condiții:

- (a) printre drepturile asociate acțiunilor în cauză, dreptul de vot conferit de acțiunile deținute de societatea comercială trebuie să se suspende în orice situație;
- (b) dacă acțiunile sunt incluse în activul bilanțului, în pasivul bilanțului se prevede o rezervă de valoare egală, care nu poate fi distribuită.

(2) Dacă legislația statului membru permite unei societăți comerciale să-și achiziționeze propriile acțiuni, fie direct, fie prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar în contul societății comerciale, aceasta va impune ca raportul anual să menționeze cel puțin următoarele:

- (a) motivele achizițiilor efectuate în cursul exercițiului financiar;
- (b) numărul și valoarea nominală sau, în absența acesteia, echivalentul contabil al acțiunilor achiziționate și înstrăinate în cursul exercițiului financiar și proporția pe care o reprezintă acestea în cadrul capitalului subscris;
- (c) în cazul achiziției și înstrăinării cu titlu oneros, contravaloarea acțiunilor;
- (d) numărul și valoarea sau, în absența acesteia, echivalentul contabil al tuturor acțiunilor achiziționate și deținute de societatea comercială și proporția pe care o reprezintă acestea în cadrul capitalului subscris.

Articolul 64

Asistență financiară în vederea achiziționării acțiunilor proprii de către un terț

(1) Atunci când statele membre permit unei societăți comerciale ca, direct sau indirect, să avanseze fonduri, să acorde împrumuturi sau să ofere garanții în vederea achiziționării acțiunilor proprii de către un terț, astfel de tranzacții respectă condițiile enunțate la alineatele (2)-(5).

(2) Tranzacțiile au loc sub responsabilitatea organului administrativ sau de conducere în condiții corecte de piață, în special în ceea ce privește dobânda primită de societatea comercială și garanțiile oferite societății comerciale pentru împrumuturile și avansurile menționate la alineatul (1).

Situația financiară a terțului sau, în cazul tranzacțiilor care implică mai multe țări, a fiecărei părți implicate trebuie analizată în mod corespunzător.

(3) Organul administrativ sau de conducere transmite tranzacțiile, spre aprobare prealabilă, adunării generale, care hotărăște în conformitate cu regulile cvorumului și majorității stabilite la articolul 83.

Organul administrativ sau de conducere prezintă adunării generale un raport scris indicând:

- (a) motivele tranzacției;
- (b) interesul pe care tranzacția îl prezintă pentru societatea comercială;
- (c) condițiile în care se efectuează tranzacția;
- (d) riscurile pe care le presupune pentru lichiditatea și solvabilitatea societății comerciale; și
- (e) prețul la care se consideră că terțul va achiziționa acțiunile.

Raportul respectiv va fi comunicat registrului în scopul asigurării publicității în conformitate cu articolul 16.

(4) Ajutorul financiar total acordat terților nu poate avea ca rezultat reducerea activului net al societății comerciale sub cuantumul menționat la articolul 56 alineatele (1) și (2), luând în considerare, de asemenea, orice reducere a activului net care ar fi putut apărea ca urmare a achiziției, de către societatea comercială sau în contul acesteia, a propriilor acțiuni în conformitate cu articolul 60 alineatul (1).

Societatea comercială înscrie în pasivul bilanțului o rezervă, care nu poate fi distribuită, de un cuantum corespunzător ajutorului financiar total.

(5) Atunci când un terț achiziționează, cu ajutorul financiar al unei societăți comerciale, acțiunile proprii ale societății comerciale în sensul articolului 60 alineatul (1) sau subscris acțiunile emise în cadrul unei majorări a capitalului subscris, această achiziție sau subscriere se efectuează la un preț corect.

(6) Alineatele (1)-(5) nu se aplică tranzacțiilor efectuate în cadrul operațiunilor curente ale băncilor și ale altor instituții financiare, nici tranzacțiilor efectuate în vederea achiziționării de acțiuni de către sau pentru salariații societății comerciale sau ai unei societăți comerciale comerciale asociate.

Cu toate acestea, tranzacțiile menționate nu pot avea ca efect reducerea activului net sub cuantumul menționat la articolul 56 alineatul (1).

(7) Alineatele (1)-(5) nu se aplică operațiunilor efectuate în vederea achiziționării de acțiuni în conformitate cu articolul 61 alineatul (1) litera (h).

Articolul 65

Garanții suplimentare în cazul tranzacțiilor făcute de o parte afiliată

Atunci când membrii organului administrativ sau de conducere al societății comerciale parte la o tranzacție menționată la articolul 64 alineatul (1) din prezenta directivă sau ai organului administrativ sau de conducere al unei întreprinderi-mamă în sensul articolului 22 din Directiva 2013/34/UE sau această întreprindere-mamă însăși sau particulari care acționează în nume propriu dar în contul membrilor acestor organe sau în contul acestei întreprinderi sunt părți la o astfel de tranzacție, statele membre trebuie să se asigure, prin garanții adecvate, că o astfel de tranzacție nu contravine intereselor societății comerciale.

Articolul 66

Luarea în gaj a propriilor acțiuni de către societatea comercială

(1) Luarea în gaj a propriilor acțiuni de către societatea comercială, fie direct, fie prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar în contul societății comerciale, este considerată ca o achiziție în înțelesul articolului 60, al articolului 61 alineatul (1) și al articolelor 63 și 64.

(2) Statele membre pot să nu aplice alineatul (1) operațiunilor curente ale băncilor sau ale altor instituții financiare.

Articolul 67

Subscrierea, achiziționarea sau deținerea de acțiuni ale societății comerciale pe acțiuni de către altă societate comercială la care societatea comercială pe acțiuni dispune direct sau indirect de majoritatea drepturilor de vot sau asupra căreia poate exercita direct sau indirect o influență dominantă

(1) Subscrierea, achiziționarea sau deținerea de acțiuni ale societății comerciale pe acțiuni de către altă societate comercială din cele enumerate în anexa II la care societatea comercială pe acțiuni dispune direct sau indirect de majoritatea drepturilor de vot sau asupra căreia poate exercita direct sau indirect o influență dominantă sunt considerate ca fiind efectuate de însăși societatea comercială pe acțiuni.

Primul paragraf se aplică, de asemenea, atunci când cealaltă societate comercială se află sub incidența legislației unei țări terțe și are o formă juridică comparabilă cu cele enumerate în anexa II.

Cu toate acestea, atunci când societatea comercială pe acțiuni deține indirect majoritatea drepturilor de vot sau poate exercita indirect o influență dominantă, statele membre pot să nu aplice primul și al doilea paragraf, dacă prevăd suspendarea drepturilor de vot aferente acțiunilor societății comerciale pe acțiuni deținute de cealaltă societate comercială.

(2) În absența coordonării dispozițiilor de drept intern privind grupurile, statele membre pot:

(a) să definească cazurile în care se consideră că o societate comercială pe acțiuni este în măsură să exercite o influență dominantă asupra unei alte societăți comerciale; dacă un stat membru exercită această opțiune, dreptul său intern prevede, în orice caz, că poate fi exercitată o influență dominantă dacă o societate comercială pe acțiuni:

(i) are dreptul să numească sau să demită majoritatea membrilor organului administrativ, de conducere sau de supraveghere și, în același timp, este acționar sau asociat al altei societăți comerciale; sau

(ii) este acționar sau asociat al altei societăți comerciale și are control unic asupra majorității drepturilor de vot ale acționarilor sau asociaților săi în baza unui contract încheiat cu ceilalți acționari sau asociați ai societății comerciale în cauză.

Statele membre nu sunt obligate să prevadă dispoziții pentru alte cazuri decât cele prevăzute la primul paragraf punctele (i) și (ii);

(b) să definească cazurile în care o societate comercială pe acțiuni este considerată ca deținând indirect drepturile de vot sau fiind indirect în măsură să exercite o influență dominantă;

(c) să precizeze împrejurările în care o societate comercială pe acțiuni este considerată ca deținând drepturile de vot.

(3) Statele membre pot să nu aplice primul și al doilea paragraf ale alineatului (1) atunci când subscrierea, achiziția sau deținerea este efectuată în numele unei alte persoane decât persoana care subscrie, achiziționează sau deține acțiuni, care nu este nici societatea comercială pe acțiuni menționată la alineatul (1), nici altă societate comercială la care societatea comercială pe acțiuni deține, direct sau indirect, majoritatea drepturilor de vot sau la care poate exercita o influență dominantă, direct sau indirect.

(4) Statele membre pot să nu aplice primul și al doilea paragraf ale alineatului (1) atunci când subscrierea, achiziția sau deținerea este efectuată de altă societate comercială în calitate sa și în contextul activității sale ca agent profesionist de titluri de valoare, cu condiția ca aceasta să fie membru al unei burse de valori situate sau operând într-un stat membru sau să fie aprobată sau supervizată de o autoritate a statului membru cu competențe în supravegherea agenilor profesioniști de titluri de valoare, care, în înțelesul prezentei directive, pot să includă instituii de credit.

(5) Statele membre pot să nu aplice primul și al doilea paragraf ale alineatului (1), atunci când acțiunile deținute la o societate comercială pe acțiuni de altă societate comercială au fost achiziționate înainte de stabilirea raporturilor dintre cele două societăți comerciale în conformitate cu criteriile menționate la alineatul (1).

Cu toate acestea, drepturile de vot aferente acelor acțiuni sunt suspendate și acțiunile sunt luate în considerare când se determină dacă este îndeplinită condiția prevăzută la articolul 60 alineatul (1) litera (b).

(6) Statele membre pot să nu aplice articolul 61 alineatele (2) sau (3) sau articolul 62 atunci când acțiunile unei societăți comerciale pe acțiuni sunt achiziționate de o altă societate comercială, cu condiția ca acestea să asigure următoarele:

- (a) suspendarea drepturilor de vot aferente acțiunilor societății comerciale pe acțiuni deținute de cealaltă societate comercială; și
- (b) obligarea membrilor organelor administrative sau de conducere ale societății comerciale pe acțiuni să răscumpere de la cealaltă societate comercială acțiunile prevăzute la articolul 61 alineatele (2) și (3) și la articolul 62 la prețul la care cealaltă societate comercială le-a achiziționat; această sancțiune nu este aplicabilă atunci când membrii organelor administrative și de conducere ale societății comerciale pe acțiuni demonstrează că acea societate comercială nu a avut niciun rol în subscrierea sau achiziționarea acțiunilor respective.

Secțiunea 5

Norme privind majorarea sau reducerea de capital

Articolul 68

Hotărârea adunării generale privind majorarea de capital

(1) Orice majorare de capital trebuie să fie hotărâtă de adunarea generală. Atât hotărârea în cauză, cât și majorarea capitalului subscris sunt publicate sub forma prevăzută de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 16.

(2) Cu toate acestea, statutul, actul constitutiv sau adunarea generală, ale cărei hotărâri urmează a fi publicate în conformitate cu dispozițiile alineatului (1), pot să autorizeze o majorare a capitalului subscris până la un quantum maxim stabilit ținând cont de valoarea maximă prevăzută prin lege. Dacă este cazul, majorarea capitalului subscris poate fi decisă, în limitele quantumului stabilit, de către organul societății comerciale abilitat în acest sens. Organul în cauză poate fi abilitat în această privință pentru un termen de maximum cinci ani, termen care poate fi reînnoit o dată sau de mai multe ori de către adunarea generală, de fiecare dată pentru maximum cinci ani.

(3) Dacă există mai multe categorii de acțiuni, hotărârea adunării generale privind majorarea de capital menționată la alineatul (1) sau aprobarea de a majora capitalul menționată la alineatul (2) face obiectul unui vot separat cel puțin pentru fiecare categorie de acționari ale căror drepturi sunt afectate de operațiunea în cauză.

(4) Prezentul articol se aplică emisiunilor de orice titluri care pot fi convertite în acțiuni sau conferă dreptul de subscriere de acțiuni, dar nu și conversiei unor astfel de titluri sau exercitării dreptului de subscriere.

Articolul 69

Achitarea acțiunilor emise în schimbul unor aporturi

Acțiunile emise în schimbul unor aporturi, în cursul unei majorări a capitalului subscris, trebuie achitate în proporție de cel puțin 25 % din valoarea lor nominală sau, în absența unei valori nominale, din echivalentul lor contabil. Dacă este prevăzută o primă de emisiune, aceasta trebuie achitată integral.

Articolul 70

Acțiuni emise pentru alte aporturi decât cele în numerar

(1) Acțiunile emise pentru alte aporturi decât cele în numerar ca efect al unei majorări a capitalului subscris trebuie achitate integral în termen de cinci ani de la decizia de majorare a capitalului subscris.

(2) Aporturile menționate la alineatul (1) fac obiectul unui raport întocmit, înainte de majorarea de capital, de către unul sau mai mulți experți independenți față de societatea comercială, desemnați sau aprobați de către o autoritate administrativă sau judecătorească. Experții în cauză pot fi persoane fizice sau juridice sau societăți comerciale, în conformitate cu legislația statelor membre.

Se aplică articolul 49 alineatele (2) și (3) și articolele 50 și 51.

(3) Statele membre pot decide să nu aplice alineatul (2) în cazul unei majorări de capital subscris efectuate pentru realizarea unei fuziuni, a unei divizări sau a unei oferte publice de achiziționare sau schimb de acțiuni și pentru plata în numerar a acționarilor societății comerciale care este absorbită sau divizată, ori care face obiectul unei oferte publice de achiziționare sau schimb de acțiuni.

Cu toate acestea, în cazul unei fuziuni sau al unei divizări, statele membre aplică dispozițiile de la primul paragraf numai dacă se întocmește de către unul sau mai mulți experți independenți un raport privind proiectul de fuziune sau de divizare.

Atunci când statele membre decid să aplice alineatul (2) în cazul unei fuziuni sau al unei divizări, acestea pot să prevadă ca raportul în temeiul prezentului articol și raportul întocmit de unul sau mai mulți experți independenți privind proiectul de fuziune sau de divizare să poată fi întocmite de același expert sau de aceiași experți.

(4) Statele membre pot să nu aplice alineatul (2), dacă toate acțiunile emise în cursul unei majorări a capitalului subscris sunt emise pentru alte aporturi decât cele în numerar subscrise de una sau mai multe societăți comerciale, cu condiția ca toți acționarii societății comerciale beneficiare să fi fost de acord să nu se întocmească raportul de expertiză și cu condiția îndeplinirii cerințelor din articolul 49 alineatul (4) literele (b)-(f).

Articolul 71

Cazul majorării de capital care nu este subscrisă integral

Dacă majorarea de capital nu este subscrisă integral, capitalul va fi majorat cu cuantumul subscrierilor vărsate doar în cazul în care condițiile de emisiune prevăd această posibilitate.

Articolul 72

Majorarea de capital pentru aporturi în numerar

(1) Ori de câte ori majorarea de capital are loc pentru aporturi în numerar, acționarii trebuie să beneficieze, proporțional cu capitalul reprezentat de acțiunile deținute de aceștia, de dreptul de preempțiune asupra acțiunilor emise.

(2) Legislația unui stat membru:

- (a) poate să nu aplice alineatul (1) acțiunilor care oferă un drept limitat de participare la distribuire în înțelesul articolului 56 și/sau la repartizarea activelor societății comerciale în caz de lichidare; sau
- (b) în cazul în care o societate comercială având mai multe categorii de acțiuni care conferă drepturi diferite de vot sau de participare la distribuire în înțelesul articolului 56 sau la repartizarea activelor societății comerciale în caz de lichidare procedează la o majorare a capitalului subscris prin emisiune de acțiuni noi din doar una dintre aceste categorii, aceasta poate permite ca dreptul de preempțiune al acționarilor din celelalte categorii să se exercite doar după exercitarea dreptului menționat de către acționarii din categoria căreia aparțin noile acțiuni emise.

(3) Orice ofertă de subscriere în temeiul dreptului de preempțiune și perioada în care trebuie exercitat dreptul menționat se publică în buletinul național desemnat în conformitate cu articolul 16. Cu toate acestea, legislația unui stat membru poate să nu prevadă respectiva obligație de publicare în cazul în care toate acțiunile societății comerciale sunt nominative. În acest caz, toți acționarii societății comerciale trebuie informați în scris. Dreptul de preempțiune trebuie exercitat într-un termen care nu poate fi mai scurt de 14 zile de la data publicării ofertei de subscriere sau de la data expedierii scrisorilor către acționari.

(4) Dreptul de preempțiune nu poate fi limitat sau retras prin statut sau actul constitutiv. Cu toate acestea, adunarea generală poate decide cu privire la aceasta. Organul de administrare sau conducere trebuie să prezinte acestei adunări un raport scris motivând limitarea sau retragerea dreptului de preempțiune și justificând prețul de emisiune propus. Adunarea generală hotărăște în conformitate cu normele privind cvorumul și majoritatea prevăzute la articolul 83. Hotărârea adunării se publică sub forma prevăzută de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 16.

(5) Legislația unui stat membru poate prevedea că statutul, actul constitutiv sau adunarea generală, hotărând în conformitate cu normele privind cvorumul și majoritatea prevăzute la alineatul (4) din prezentul articol, pot să acorde competența de a limita sau retrage dreptul de preempțiune organului societății comerciale care este împuternicit să decidă asupra unei majorări a capitalului subscris în limitele capitalului autorizat. Competența respectivă nu poate fi acordată pentru un termen mai lung decât termenul prevăzut în cazul competenței prevăzute la articolul 68 alineatul (2).

(6) Dispozițiile alineatelor (1)-(5) se aplică pentru emisiunea tuturor titlurilor convertibile în acțiuni sau care conferă dreptul de subscriere de acțiuni, dar nu și pentru conversia titlurilor în cauză sau exercitarea dreptului de subscriere.

(7) Dreptul de preempțiune nu este exclus în înțelesul alineatelor (4) și (5) dacă, în conformitate cu decizia de majorare a capitalului subscris, acțiunile sunt emise la bănci și alte instituții financiare pentru a fi oferite acționarilor societății comerciale în conformitate cu alineatele (1) și (3).

Articolul 73

Hotărârea adunării generale privind reducerea capitalului subscris

Orice reducere a capitalului subscris, cu excepția celei hotărâte prin hotărâre judecătorească, trebuie să facă obiectul cel puțin unei hotărâri a adunării generale, care hotărâște în conformitate cu normele privind cvorumul și majoritatea prevăzute la articolul 83, fără a aduce atingere articolelor 79 și 80. Decizia adunării se publică sub forma prevăzută de legislația statelor membre în conformitate cu articolul 16.

Notificarea de convocare a adunării generale trebuie să specifice cel puțin scopul și modul de realizare a reducerii.

Articolul 74

Reducerea capitalului subscris în cazul existenței mai multor categorii de acțiuni

Dacă există mai multe categorii de acțiuni, hotărârea adunării generale privind o reducere a capitalului subscris face obiectul unui vot separat, cel puțin pentru fiecare categorie de acționari ale căror drepturi sunt afectate de operațiunea în cauză.

Articolul 75

Garanții pentru creditorii în cazul reducerii capitalului subscris

(1) În cazul reducerii capitalului subscris, cel puțin creditorii ale căror creanțe sunt anterioare datei publicării deciziei de reducere au cel puțin dreptul de a obține o garanție pentru creanțele care nu sunt încă scadente la momentul acestei publicări. Statele membre nu pot retrage acest drept decât în cazul în care creditorul dispune de garanții adecvate sau în cazul în care aceste garanții nu sunt necesare luând în considerare patrimoniul societății comerciale.

Statele membre stabilesc condițiile pentru exercitarea dreptului prevăzut de primul paragraf. În orice caz, statele membre se asigură că creditorii sunt autorizați să sesizeze autoritatea administrativă sau judiciară competentă pentru a obține garanțiile adecvate, cu condiția ca aceștia să poată dovedi, în mod credibil, că această reducere a capitalului subscris pune în pericol satisfacerea creanțelor lor și că nu au obținut garanții adecvate din partea societății comerciale.

(2) De asemenea, prin legislațiile statelor membre se prevede cel puțin că reducerea nu are efect sau că nu se pot face plăți în beneficiul acționarilor până când creditorii nu vor fi obținut satisfacție sau o instanță nu va fi decis neonorarea solicitărilor creditorilor.

(3) Prezentul articol se aplică dacă reducerea capitalului subscris se realizează prin exonerarea totală sau parțială de la plata soldului contribuțiilor acționarilor.

Articolul 76

Excepții de la garanțiile pentru creditorii în cazul reducerii capitalului subscris

(1) În cazul unei reduceri a capitalului subscris efectuată cu scopul de a compensa pierderile suferite sau de a include anumite sume într-o rezervă, nu este necesar ca statele membre să aplice articolul 75, cu condiția ca, după această operațiune, cuantumul rezervei în cauză să nu depășească 10 % din capitalul subscris redus. Exceptând cazul unei reduceri a capitalului subscris, rezerva în cauză nu poate fi distribuită acționarilor; rezerva poate fi utilizată doar pentru compensarea pierderilor suferite sau pentru majorarea capitalului subscris prin capitalizarea rezervei în cauză, în măsura în care statele membre permit o astfel de operațiune.

(2) În cazurile menționate la alineatul (1), legislațiile statelor membre trebuie să prevadă cel puțin măsurile necesare pentru a garanta că sumele derivând din reducerea capitalului social nu pot fi utilizate pentru plăți și distribuiri în beneficiul acționarilor sau pentru scutirea acționarilor de obligația de a-și plăti contribuțiile.

Articolul 77

Reducerea capitalului subscris și capitalul minim

Capitalul subscris nu poate fi redus la un quantum mai mic decât capitalul minim prevăzut în conformitate cu articolul 45.

Statele membre pot permite, totuși, o astfel de reducere, dacă prevăd, de asemenea, că decizia de reducere a capitalului subscris poate avea efect doar atunci când capitalul subscris este majorat la un quantum cel puțin egal cu capitalul minim prescris.

Articolul 78

Amortizarea capitalului subscris fără reducere

În cazul în care prin legislația statului membru se permite amortizarea integrală sau parțială a capitalului subscris fără reducerea acestuia, aceasta impune cel puțin respectarea următoarelor condiții:

- (a) în cazul în care statutul sau actul constitutiv prevăd amortizarea, aceasta din urmă este decisă de adunarea generală care hotărăște cel puțin în condițiile normale de cvorum și majoritate; în cazul în care statutul și actul constitutiv nu prevăd amortizarea, aceasta din urmă este decisă de adunarea generală care hotărăște cel puțin în condițiile de cvorum și majoritate prevăzute la articolul 83; decizia trebuie publicată sub forma prevăzută de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 16;
- (b) doar sumele care pot fi utilizate pentru distribuire în înțelesul articolului 56 alineatele (1)-(4) pot fi utilizate pentru amortizare;
- (c) acționarii ale căror acțiuni sunt amortizate își mențin drepturile în societatea comercială, cu excepția drepturilor de rambursare a investițiilor lor și de participare la repartizarea unui dividend inițial pentru acțiunile neamortizate.

Articolul 79

Reducerea capitalului subscris prin retragerea obligatorie de acțiuni

(1) Dacă permite societăților comerciale reducerea capitalului subscris prin retragerea obligatorie de acțiuni, legislația unui stat membru impune îndeplinirea cel puțin a următoarelor condițiilor:

- (a) retragerea obligatorie trebuie să fie prevăzută sau permisă prin statut sau actul constitutiv, înainte de subscrierea acțiunilor care urmează a fi retrase;
- (b) dacă este autorizată doar prin statut sau actul constitutiv, retragerea obligatorie este decisă de către adunarea generală, cu excepția cazului în care a fost unanim aprobată de către acționarii implicați;
- (c) organul societății comerciale care decide retragerea obligatorie determină condițiile și modul de retragere, dacă acestea nu au fost stabilite prin statut sau actul constitutiv;
- (d) articolul 75 se aplică, cu excepția acțiunilor integral achitate și puse la dispoziția societății comerciale cu titlu gratuit sau retrase folosind sume disponibile pentru distribuire în conformitate cu articolul 56 alineatele (1)-(4); în cazurile menționate, o sumă egală cu valoarea nominală sau, în absența unei valori nominale, cu echivalentul contabil al tuturor acțiunilor retrase trebuie depusă într-o rezervă; rezerva în cauză nu poate fi distribuită acționarilor, exceptând cazul unei reduceri a capitalului subscris; rezerva în cauză poate fi utilizată doar pentru compensarea unor pierderi suferite sau pentru majorarea capitalului subscris prin capitalizarea rezervei în cauză, cu condiția ca statele membre să permită o astfel de operațiune; și
- (e) decizia de retragere obligatorie se publică sub forma prevăzută de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 16.

(2) Articolul 73 alineatul (1) și articolele 74, 76 și 83 nu se aplică cazurilor menționate la alineatul (1) din prezentul articol.

*Articolul 80***Reducerea capitalului subscris prin retragerea de acțiuni achiziționate de către societatea comercială, direct sau prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar în contul societății comerciale**

- (1) În cazul unei reduceri a capitalului subscris prin retragerea de acțiuni achiziționate de către societatea comercială, direct sau prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar în contul societății comerciale, retragerea este întotdeauna hotărâtă de adunarea generală.
- (2) Se aplică articolul 75, cu excepția cazurilor în care acțiunile sunt achiziționate integral și sunt dobândite cu titlu gratuit sau folosind sume disponibile pentru distribuire în conformitate cu articolul 56 alineatele (1)-(4); în cazurile menționate, o sumă egală cu valoarea nominală sau, în absența acesteia, cu echivalentul contabil al tuturor acțiunilor retrase trebuie depusă într-o rezervă. Rezerva în cauză nu poate fi repartizată acționarilor, exceptând cazul unei reduceri a capitalului subscris. Rezerva în cauză poate fi utilizată doar pentru compensarea unor pierderi suferite sau pentru majorarea capitalului subscris prin capitalizarea rezervei în cauză, cu condiția ca statele membre să permită o astfel de operațiune.
- (3) Articolele 74, 76 și 83 nu se aplică cazurilor menționate la alineatul (1) din prezentul articol.

*Articolul 81***Amortizarea sau reducerea capitalului subscris prin retragerea de acțiuni în cazul mai multor categorii de acțiuni**

În cazurile care intră sub incidența articolului 78, a articolului 79 alineatul (1) litera (b) și a articolului 80 alineatul (1), dacă există mai multe categorii de acțiuni, decizia adunării generale privind amortizarea capitalului subscris sau reducerea acestuia prin retragerea de acțiuni face obiectul unui vot separat, cel puțin pentru fiecare categorie de acționari ale căror drepturi sunt afectate de operațiunea în cauză.

*Articolul 82***Condiții pentru amortizarea acțiunilor**

Dacă societățile comerciale sunt autorizate să emită acțiuni răscumpărabile, prin legislația unui stat membru se impune îndeplinirea cel puțin a următoarelor condiții pentru răscumpărarea acestor acțiuni:

- (a) răscumpărarea trebuie să fie permisă prin statutul sau actul constitutiv al societății comerciale înainte de subscrierea acțiunilor care urmează să fie răscumpărate;
- (b) acțiunile trebuie să fie achitate integral;
- (c) condițiile și modul de răscumpărare sunt stabilite prin statutul sau actul constitutiv al societății comerciale;
- (d) răscumpărarea se poate face doar utilizând sume disponibile pentru distribuire în conformitate cu articolul 56 alineatele (1)-(4) sau sume obținute dintr-o nouă emisiune realizată în vederea efectuării rambursării în cauză;
- (e) o sumă egală cu valoarea nominală sau, în absența acesteia, cu echivalentul contabil al tuturor acțiunilor răscumpărate trebuie depusă într-o rezervă care nu poate fi distribuită acționarilor, exceptând cazul unei reduceri a capitalului subscris; rezerva în cauză poate fi utilizată doar pentru majorarea capitalului subscris prin capitalizarea rezervelor;
- (f) litera (e) nu se aplică dacă răscumpărarea se face cu sume obținute dintr-o nouă emisiune realizată în vederea efectuării răscumpărării în cauză;
- (g) dacă se prevede plata unei prime către acționari ca urmare a răscumpărării, prima poate fi plătită doar din sumele disponibile pentru distribuire în conformitate cu articolul 56 alineatele (1)-(4) sau dintr-o altă rezervă decât cea menționată la litera (e) a prezentului articol care nu poate fi distribuită acționarilor, exceptând cazul unei reduceri a capitalului subscris; rezerva în cauză poate fi utilizată doar pentru majorarea capitalului subscris prin capitalizarea rezervelor sau pentru acoperirea costurilor menționate în articolul 4 litera (j) sau a costurilor emisiunii de acțiuni sau obligațiuni sau pentru plata unei prime către deținătorii de acțiuni sau obligațiuni răscumpărabile;

- (h) notificarea răscumpărării se publică sub forma prevăzută de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 16.

Articolul 83

Cerințe de vot pentru luarea hotărârilor de către adunarea generală

Prin legislațiile statelor membre se prevede că deciziile menționate la articolul 72 alineatele (4) și (5) și la articolele 73, 74, 78 și 81 urmează a fi adoptate cu cel puțin o majoritate de nu mai puțin de două treimi din voturile conferite de titlurile sau capitalul subscris reprezentante.

Cu toate acestea, prin legislațiile statelor membre poate să se prevadă că este suficientă o majoritate simplă a voturilor menționate la primul paragraf, dacă este reprezentat cel puțin jumătate din capitalul subscris.

Secțiunea 6

Aranjamente de aplicare și de punere în aplicare

Articolul 84

Excepții privind anumite cerințe

(1) Statele membre pot deroga de la primul paragraf al articolului 48, de la articolul 60 alineatul (1) litera (a) prima teză, precum și de la articolele 68, 69 și 72 în măsura în care aceste derogări sunt necesare pentru adoptarea sau aplicarea dispozițiilor menite să încurajeze participarea angajaților sau a altor categorii de persoane stabilite de legislația internă la capitalul întreprinderilor.

(2) Statele membre pot să nu aplice articolul 60 alineatul (1) litera (a) prima teză și articolele 73, 74, 79, 80, 81 și 82 pentru societățile comerciale constituite în conformitate cu un act cu putere de lege specială, care emit atât acțiuni de capital, cât și acțiuni pentru lucrători, cele din urmă fiind emise în favoarea colectivului angajaților societății comerciale, acesta fiind reprezentat la adunările generale ale acționarilor prin delegați cu drept de vot.

(3) Statele membre se asigură că articolul 49, articolul 58 alineatul (1), articolul 68 alineatele (1), (2) și (3), articolul 70 alineatul (2) primul paragraf, articolele 72-75, 79, 80 și 81 nu se aplică în cazul utilizării instrumentelor, competențelor și mecanismelor de rezoluție menționate în titlul IV din Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾.

Articolul 85

Egalitatea de tratament a tuturor acționarilor aflați în condiții identice

În scopul punerii în aplicare a prezentului capitol, prin actele cu putere de lege ale statelor membre se asigură egalitatea de tratament a tuturor acționarilor aflați în condiții identice.

Articolul 86

Dispoziții tranzitorii

Statele membre pot să nu aplice articolul 4 literele (g), (i), (j) și (k) pentru societățile comerciale existente la data intrării în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative care au fost adoptate pentru a se conforma Directivei 77/91/CEE a Consiliului ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CEE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului (JO L 173, 12.6.2014, p. 190).

⁽²⁾ A doua Directivă 77/91/CEE a Consiliului din 13 decembrie 1976 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților comerciale în statele membre, în înțelesul articolului 58 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților, în ceea ce privește constituirea societăților comerciale pe acțiuni și menținerea și modificarea capitalului acestora (JO L 26, 31.1.1977, p. 1).

TITLUL II

FUZIUNILE ȘI DIVIZĂRILE SOCIETĂȚILOR COMERCIALE

CAPITOLUL I

Fuziunea societăților comerciale pe acțiuni

Secțiunea 1

Dispoziții generale privind fuziunile

Articolul 87

Dispoziții generale

- (1) Măsurile de coordonare prevăzute în prezentul capitol se aplică actelor cu putere de lege și actelor administrative ale statelor membre privind formele de societate comercială enumerate în anexa I.
- (2) Statele membre pot să nu aplice prezentul capitol cooperativelor înregistrate sub una dintre formele de societate comercială enumerate în anexa I. În măsura în care fac uz de această opțiune, legislațiile statelor membre impun unor astfel de societăți comerciale să includă cuvântul „cooperativă” în toate documentele menționate la articolul 26.
- (3) Statele membre pot să nu aplice prezentul capitol în cazurile în care societatea comercială sau societățile comerciale care sunt achiziționate sau care încetează să existe fac obiectul procedurilor de faliment, al procedurilor referitoare la dizolvare, concordat sau al altor proceduri similare.
- (4) Statele membre se asigură că prezentul capitol nu se aplică societății sau societăților comerciale care fac obiectul utilizării instrumentelor, competențelor și mecanismelor de rezoluție menționate în titlul IV din Directiva 2014/59/UE.

Articolul 88

Norme de reglementare a fuziunii prin absorbția uneia sau mai multor societăți comerciale de către o altă societate comercială și a fuziunii prin constituirea unei noi societăți comerciale

În ceea ce privește societățile comerciale aflate sub incidența legislațiilor interne, statele membre prevăd norme de reglementare a fuziunii prin absorbția uneia sau mai multor societăți comerciale de către o altă societate comercială și a fuziunii prin constituirea unei noi societăți comerciale.

Articolul 89

Definiția „fuziunii prin absorbție”

- (1) În înțelesul prezentului capitol, „fuziune prin absorbție” înseamnă operațiunea prin care una sau mai multe societăți comerciale sunt dizolvate fără a intra în lichidare și transferă toate activele și pasivele lor unei alte societăți comerciale, în schimbul emiterii către acționarii societății sau societăților comerciale absorbite de acțiuni la societatea comercială absorbantă și, eventual, al unei plăți în numerar de maximum 10 % din valoarea nominală sau, în absența acesteia, din echivalentul contabil al acțiunilor astfel emise.
- (2) Legislația unui stat membru poate să prevadă că fuziunea prin absorbție poate fi, de asemenea, realizată dacă una sau mai multe dintre societățile comerciale absorbite sunt în lichidare, cu condiția ca această opțiune să fie limitată la societățile comerciale care nu au început încă repartizarea activelor între acționari.

Articolul 90

Definiția „fuziunii prin constituirea unei noi societăți comerciale”

- (1) În înțelesul prezentului capitol, „fuziune prin constituirea unei noi societăți comerciale” înseamnă operațiunea prin care mai multe societăți comerciale sunt dizolvate fără a fi lichidate și transferă toate activele și pasivele lor unei societăți comerciale pe care o constituie, în schimbul emiterii către acționarii lor de acțiuni la societatea comercială nou constituită și, eventual, al unei plăți în numerar de maximum 10 % din valoarea nominală sau, în absența acesteia, din echivalentul contabil al acțiunilor astfel emise.

(2) Legislația unui stat membru poate să prevadă că fuziunea prin constituirea unei noi societăți comerciale poate fi, de asemenea, realizată dacă una sau mai multe dintre societățile comerciale care încetează să mai existe sunt în lichidare, cu condiția ca această opțiune să fie limitată la societățile comerciale care nu au început încă repartizarea activelor între acționari.

Secțiunea 2

Fuziunea prin absorbție

Articolul 91

Proiectul de fuziune

- (1) Organele administrative sau de conducere ale societăților comerciale care fuzionează întocmesc în scris un proiect de fuziune.
- (2) Proiectul de fuziune menționează cel puțin următoarele:
- (a) forma juridică, denumirea și sediul social al societăților comerciale care fuzionează;
 - (b) rata de schimb a acțiunilor și valoarea eventualelor plăți în numerar;
 - (c) condițiile de alocare a acțiunilor la societatea comercială absorbantă;
 - (d) data de la care deținerea acestor acțiuni conferă acționarilor dreptul de a participa la beneficii, precum și orice condiții speciale care afectează acest drept;
 - (e) data de la care tranzacțiile societății comerciale absorbite sunt considerate din punct de vedere contabil ca aparținând societății comerciale absorbante;
 - (f) drepturile acordate de societatea comercială absorbantă deținătorilor de acțiuni care conferă drepturi speciale și deținătorilor de titluri, altele decât acțiuni, sau măsurile propuse în privința acestora;
 - (g) orice avantaj special acordat experților menționați la articolul 96 alineatul (1) și membrilor organelor administrative, de conducere, de supraveghere și control ale societăților comerciale care fuzionează.

Articolul 92

Publicarea proiectului de fuziune

Proiectul de fuziune trebuie publicat sub forma prevăzută de legislația statelor membre, în conformitate cu articolul 16, pentru fiecare dintre societățile comerciale care fuzionează, cu cel puțin o lună înainte de data adunării generale care urmează să se pronunțe asupra proiectului de fuziune.

Oricare dintre societățile comerciale care fuzionează este exonerată de obligația de publicare prevăzută la articolul 16 dacă, pentru o perioadă continuă începând cu cel puțin o lună înainte de data fixată pentru adunarea generală care urmează să decidă cu privire la proiectul de fuziune și încheindu-se nu mai devreme de finalul adunării respective, pune în mod gratuit la dispoziția publicului proiectul fuziunii respective pe propria sa pagină de internet. Statele membre nu condiționează această exonerare de alte obligații sau restricții decât cele necesare pentru a asigura securitatea paginii de internet și a autenticității documentelor și pot impune astfel de obligații sau restricții numai în măsura în care acestea sunt proporționale cu realizarea obiectivelor respective.

Prin derogare de la al doilea paragraf al acestui articol, statele membre pot solicita ca publicarea să fie efectuată prin intermediul platformei electronice centrale menționate la articolul 16 alineatul (5). Alternativ, statele membre pot solicita ca respectiva publicare să fie efectuată pe orice altă pagină de internet desemnată în acest scop de acestea. În cazul în care recurg la una dintre aceste posibilități, statele membre se asigură că nu se impune societăților comerciale o taxă specială pentru o astfel de publicare.

În cazul în care se utilizează o altă pagină de internet decât platforma electronică centrală, o referință care oferă acces la pagina respectivă de internet se publică pe platforma electronică centrală cu cel puțin o lună înaintea datei la care este programată adunarea generală. Respectiva referință conține data publicării pe pagina de internet a proiectului de fuziune și este accesibilă în mod gratuit publicului. Nu se impune societăților comerciale o taxă specială pentru această publicare.

Interdicția de a impune societăților comerciale o taxă specială pentru publicare, prevăzută la al treilea și al patrulea paragraf, nu aduce atingere capacității statelor membre de a transfera societăților comerciale costurile aferente platformei electronice centrale.

Statele membre pot impune societăților comerciale să mențină informațiile pe paginile acestora de internet pe o perioadă determinată ulterior adunării generale sau, după caz, pe platforma electronică centrală sau pe orice altă pagină de internet desemnată de statul membru respectiv. Statele membre pot stabili consecințele unei întreruperi temporare a accesului la pagina de internet respectivă sau la platforma electronică centrală, cauzată de factori tehnici sau de altă natură.

Articolul 93

Aprobarea adunării generale a fiecăreia dintre societățile comerciale care fuzionează

(1) Pentru o fuziune este necesară cel puțin aprobarea din partea adunării generale a fiecăreia dintre societățile comerciale care fuzionează. Legislațiile statelor membre prevăd că pentru hotărârea de aprobare în cauză este nevoie de o majoritate de cel puțin două treimi din voturile aferente acțiunilor sau capitalului subscris reprezentate.

Cu toate acestea, legislațiile statelor membre pot să prevadă că este suficientă o majoritate simplă a voturilor indicate în primul paragraf, dacă este reprezentat cel puțin jumătate din capitalul social. În plus, dacă este cazul, se aplică normele privind modificarea statutului.

(2) Dacă există mai multe categorii de acțiuni, decizia privind fuziunea face obiectul unui vot separat cel puțin pentru fiecare categorie de acționari ale căror drepturi sunt afectate de operațiune.

(3) Decizia privește atât aprobarea proiectului de fuziune, cât și orice modificare a statutului, necesară pentru realizarea fuziunii.

Articolul 94

Excepții de la cerința aprobării fuziunii de către adunarea generală a societății comerciale absorbante

Legislația unui stat membru poate să nu impună aprobarea fuziunii de către adunarea generală a societății comerciale absorbante, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) publicitatea prevăzută la articolul 92 are loc, pentru societatea comercială absorbantă, cu cel puțin o lună înainte de data stabilită pentru adunarea generală a societății sau societăților comerciale absorbite care trebuie să se pronunțe asupra proiectului de fuziune;
- (b) cu cel puțin o lună înainte de data menționată la litera (a), toți acționarii societății comerciale absorbante au dreptul de a consulta documentele menționate la articolul 97 alineatul (1) la sediul social al societății comerciale absorbante;
- (c) unul sau mai mulți acționari ai societății comerciale absorbante care dețin acțiuni pentru un procent minim din capitalul subscris au dreptul de a solicita convocarea unei adunări generale a societății comerciale absorbante pentru a se pronunța asupra aprobării fuziunii; procentul minim nu poate fi stabilit la mai mult de 5 %. Cu toate acestea, statele membre pot să prevadă excluderea acțiunilor fără drept de vot din acest calcul.

În sensul primului paragraf litera (b), se aplică articolul 97 alineatele (2), (3) și (4).

Articolul 95

Raportul scris detaliat și informațiile privind fuziunea

(1) Organele de administrare sau de conducere ale fiecăreia dintre societățile comerciale care fuzionează întocmesc un raport scris detaliat explicând proiectul de fuziune și precizând fundamentul juridic și economic al proiectului, în special cu privire la rata de schimb a acțiunilor.

Raportul respectiv descrie, de asemenea, orice dificultăți speciale de evaluare survenite.

(2) Organele de administrare sau de conducere ale fiecărei societăți comerciale implicate informează adunarea generală a societății lor, precum și organele de administrare sau de conducere ale celorlalte societăți comerciale implicate, pentru ca acestea să poată informa adunările generale ale societăților comerciale respective referitor la orice modificare substanțială a activelor și pasivelor intervenită între data întocmirii proiectului de fuziune și data adunărilor generale care urmează să decidă asupra proiectului de fuziune.

(3) Statele membre pot decide că, în cazul în care toți acționarii și deținătorii de alte titluri care conferă drept de vot ai fiecăreia dintre societățile comerciale implicate în fuziune au convenit în acest sens, raportul menționat la alineatul (1) și/sau informațiile menționate la alineatul (2) nu sunt necesare.

Articolul 96

Examinarea propunerii de fuziune de către experți

(1) Pentru fiecare dintre societățile comerciale care fuzionează, unul sau mai mulți experți, acționând în numele societăților comerciale care fuzionează, dar independent de acestea, desemnați sau agreeți de către o autoritate administrativă sau judecătorească, analizează propunerea de fuziune și întocmesc un raport scris către acționari. Cu toate acestea, legislația statelor membre poate să prevadă desemnarea unui sau mai multor experți independenți pentru toate societățile comerciale care fuzionează, dacă desemnarea se face de către o autoritate judecătorească sau administrativă, la solicitarea comună a societăților comerciale respective. Experții în cauză pot să fie, în funcție de legislația fiecărui stat membru, persoane fizice sau juridice sau societăți comerciale.

(2) În raportul menționat la alineatul (1), experții trebuie să menționeze în fiecare caz dacă, în opinia lor, rata de schimb a acțiunilor este corectă și rezonabilă. Declarația lor trebuie cel puțin:

- (a) să indice metoda sau metodele utilizate pentru obținerea ratei propuse pentru schimbul de acțiuni;
- (b) să indice dacă metoda sau metodele respective sunt adecvate pentru cazul în speță, să menționeze valorile obținute prin utilizarea fiecăreia dintre aceste metode și să emită o opinie privind importanța relativă atribuită metodelor în cauză pentru obținerea valorii decise.

Raportul descrie, de asemenea, orice dificultăți speciale de evaluare survenite.

(3) Fiecare expert are dreptul de a obține de la societățile comerciale care fuzionează toate informațiile și documentele relevante și să facă toate investigațiile necesare.

(4) În cazul în care toți acționarii și deținătorii de alte titluri care conferă drept de vot ai fiecăreia dintre societățile comerciale implicate în fuziune au convenit în acest sens, nu este necesară nici examinarea proiectului de fuziune și niciun raport de expertiză.

Articolul 97

Disponibilitatea documentelor pentru consultare de către acționari

(1) Toți acționarii au dreptul de a consulta cel puțin următoarele documente la sediul social cu cel puțin o lună înainte de data adunării generale care urmează să se pronunțe asupra proiectului de fuziune:

- (a) proiectul de fuziune;
- (b) conturile și rapoartele anuale ale societăților comerciale care fuzionează pentru cele trei exerciții financiare anterioare;
- (c) după caz, o situație contabilă întocmită nu mai devreme de prima zi a celei de a treia luni anterioare datei proiectului de fuziune, dacă cele mai recente conturi anuale au fost întocmite pentru un exercițiu financiar încheiat cu mai mult de șase luni înainte de această dată;
- (d) după caz, rapoartele organelor de administrare sau de conducere ale societăților comerciale care fuzionează, prevăzute la articolul 95;
- (e) după caz, raportul menționat la articolul 96 alineatul (1).

În sensul primului paragraf litera (c), nu este necesară o situație contabilă dacă societatea comercială publică un raport financiar semestrial în conformitate cu articolul 5 din Directiva 2004/109/CE și îl pune la dispoziția acționarilor, în conformitate cu prezentul alineat. În plus, statele membre pot decide că nu este necesară o situație contabilă în cazul în care toți acționarii și deținătorii de alte titluri care conferă drept de vot ai fiecăreia dintre societățile comerciale implicate în fuziune au convenit în acest sens.

(2) Declarația contabilă prevăzută la alineatul (1) primul paragraf litera (c) se întocmește în conformitate cu metodele și structura utilizate pentru ultimul bilanț anual.

Cu toate acestea, legislația unui stat membru poate să prevadă că:

- (a) nu este necesar să se efectueze un nou inventar fizic;
- (b) evaluările înregistrate în ultimul bilanț sunt modificate doar pentru a reflecta intrările din registrele contabile; cu toate acestea, se țin cont de următoarele:
 - amortizări și provizioane interimare;
 - modificări semnificative ale valorii reale neînregistrate în registre.

(3) Fiecare acționar are dreptul să obțină, la cerere și gratuit, copii integrale sau, dacă dorește, parțiale, ale documentelor prevăzute la alineatul (1).

În cazul în care un acționar a fost de acord ca pentru comunicarea de informații societatea comercială să utilizeze mijloace electronice, se pot trimite astfel de copii prin poșta electronică.

(4) O societate comercială este exonerată de obligația de a pune la dispoziție la sediul său social documentele menționate la alineatul (1) dacă, pentru o perioadă continuă începând cu cel puțin o lună înainte de data fixată pentru adunarea generală care urmează să decidă cu privire la proiectul de fuziune și încheindu-se nu mai devreme de finalul adunării respective, le pune la dispoziție, pe pagina sa de internet. Statele membre nu condiționează această exonerare de alte obligații sau restricții decât cele necesare pentru a asigura securitatea paginii de internet și autenticitatea documentelor și pot impune astfel de obligații sau restricții numai în măsura în care acestea sunt proporționale cu realizarea obiectivelor respective.

Alineatul (3) nu se aplică dacă pagina de internet oferă acționarilor posibilitatea de a descărca și de a imprima documentele menționate la alineatul (1), pe durata întregii perioade menționate la primul paragraf din prezentul alineat. Totuși, în acest caz, statele membre pot solicita societății comerciale să pună aceste documente la dispoziția acționarilor spre consultare la sediul său social.

Statele membre pot impune societăților comerciale să mențină informațiile pe propriile pagini de internet pe o perioadă determinată ulterior adunării generale. Statele membre pot stabili consecințele unei întreruperi temporare a accesului la pagina de internet, cauzate de factori tehnici sau de altă natură.

Articolul 98

Protecția drepturilor salariaților

Protecția drepturilor salariaților fiecăreia dintre societățile comerciale care fuzionează este reglementată în conformitate cu Directiva 2001/23/CE.

Articolul 99

Protecția intereselor creditorilor societăților comerciale care fuzionează

(1) Legislațiile statelor membre trebuie să prevadă un sistem adecvat de protecție a intereselor creditorilor societăților comerciale care fuzionează, ale căror creanțe sunt anterioare datei publicării proiectului de fuziune și nu sunt scadente la data publicării.

(2) În sensul alineatului (1), legislațiile statelor membre prevăd cel puțin dreptul creditorilor în cauză de a obține garanții adecvate, dacă această protecție este impusă de situația financiară a societăților comerciale care fuzionează și dacă respectivii creditori nu dispun deja de astfel de garanții.

Statele membre stabilesc condițiile pentru protecția prevăzută la alineatul (1) și la primul paragraf din prezentul alineat. În orice caz, statele membre se asigură că creditorii au posibilitatea să sesizeze autoritatea administrativă sau judiciară competentă pentru a obține garanțiile adecvate, cu condiția ca aceștia să poată dovedi, în mod credibil, că fuziunea pune în pericol satisfacerea creanțelor lor și că nu au obținut garanții adecvate din partea societății comerciale.

(3) Protecția în cauză poate fi diferită pentru creditorii societății comerciale absorbante și pentru cei ai societății comerciale absorbite.

Articolul 100

Protecția deținătorilor de obligațiuni ale societăților comerciale care fuzionează

Fără a aduce atingere normelor privind exercitarea colectivă a drepturilor lor, articolul 99 se aplică deținătorilor de obligațiuni ale societăților comerciale care fuzionează, cu excepția cazului în care fuziunea a fost aprobată de o adunare a deținătorilor de obligațiuni, dacă legislația internă prevede o astfel de adunare, sau individual de către deținătorii de obligațiuni.

Articolul 101

Protecția deținătorilor de titluri, altele decât acțiuni, care conferă drepturi speciale

Deținătorilor de titluri, altele decât acțiuni, care conferă drepturi speciale trebuie să li se acorde în cadrul societății comerciale absorbante drepturi cel puțin echivalente cu cele pe care le dețineau la societatea comercială absorbită, cu excepția cazului în care modificarea drepturilor în cauză este aprobată de o adunare a deținătorilor de astfel de titluri, dacă legislația internă prevede o astfel de adunare, sau individual de către deținătorii de astfel de titluri sau a cazului în care deținătorii au dreptul de a obține răscumpărarea titlurilor lor de către societatea comercială absorbantă.

Articolul 102

Întocmirea și certificarea documentelor în formă autentică

(1) Dacă legislația unui stat membru nu prevede controlul preventiv judecătoresc sau administrativ al legalității fuziunilor sau dacă acest control nu se referă la toate actele juridice necesare pentru fuziune, procesele-verbale ale adunărilor generale care decid asupra fuziunii și, dacă este cazul, contractul de fuziune încheiat ca urmare a acestor adunări generale se întocmesc și se certifică în forma legală adecvată. În cazurile în care fuziunea nu trebuie aprobată de adunările generale ale tuturor societăților comerciale care fuzionează, proiectul de fuziune este întocmit și certificat în forma legală adecvată.

(2) Notarul sau autoritatea competentă să întocmească și să certifice documentul în forma legală adecvată trebuie să verifice și să ateste existența și legalitatea actelor și a formalităților impuse societății comerciale pentru care acționează notarul sau autoritatea competentă respectivă și ale proiectului de fuziune.

Articolul 103

Data de la care fuziunea produce efecte

Legislațiile statelor membre determină data de la care fuziunea produce efecte.

Articolul 104

Formalitățile de publicitate

(1) O fuziune trebuie făcută publică în modul prevăzut de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 16, pentru fiecare dintre societățile comerciale care fuzionează.

(2) Societatea comercială absorbantă poate să îndeplinească ea însăși formalitățile de publicitate pentru societatea sau societățile comerciale absorbite.

Articolul 105

Efectele fuziunii

- (1) O fuziune are următoarele efecte *ipso jure* și simultan:
- (a) transferul, atât între societatea comercială absorbită și societatea comercială absorbantă, cât și în ceea ce privește terții, a tuturor activelor și pasivelor societății comerciale absorbite către societatea comercială absorbantă;
 - (b) acționarii societății comerciale absorbite devin acționari ai societății comerciale absorbante; și
 - (c) societatea comercială absorbită încetează să mai existe.
- (2) Nicio acțiune la societatea comercială absorbantă nu este schimbată pentru o acțiune la societatea comercială absorbită deținută:
- (a) de către societatea comercială absorbantă, direct sau prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar în contul societății comerciale; sau
 - (b) de către societatea comercială absorbită, direct sau prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar în contul societății comerciale.
- (3) Prevederea anterioară nu aduce atingere legislațiilor statelor membre care impun îndeplinirea de formalități speciale pentru ca transferul anumitor active, drepturi și obligații ale societății comerciale absorbite să fie opozabil terților. Societatea comercială absorbantă poate îndeplini astfel de formalități ea însăși; totuși, legislația statelor membre poate permite societății comerciale absorbite să continue îndeplinirea unor astfel de formalități pentru o perioadă limitată care, cu excepția unor cazuri excepționale, nu poate fi stabilită la mai mult de șase luni de la data la care fuziunea produce efecte.

Articolul 106

Răspunderea civilă față de acționarii societății comerciale absorbite a membrilor organelor administrative sau de conducere ale societății comerciale în cauză

Legislațiile statelor membre prevăd cel puțin norme care reglementează răspunderea civilă față de acționarii societății comerciale absorbite a membrilor organelor administrative sau de conducere ale societății comerciale în cauză pentru greșeli comise de membrii organismelor respective în pregătirea și realizarea fuziunii.

Articolul 107

Răspunderea civilă a experților însărcinați cu întocmirea raportului în numele societății comerciale absorbite

Legislațiile statelor membre prevăd cel puțin norme care reglementează răspunderea civilă față de acționarii societății comerciale absorbite a experților însărcinați cu întocmirea, în contul societății comerciale în cauză, a raportului prevăzut la articolul 96 alineatul (1) pentru greșeli comise de experții respectivi în îndeplinirea misiunii lor.

Articolul 108

Condiții privind nulitatea fuziunilor

- (1) Legislațiile statelor membre pot adopta dispoziții privind nulitatea fuziunilor doar în conformitate cu următoarele condiții:
- (a) nulitatea este pronunțată prin hotărâre judecătorească;
 - (b) fuziunile care produc efecte în temeiul articolului 103 pot fi declarate nule doar dacă legalitatea lor nu a făcut obiectul controlului preventiv judecătoresc sau administrativ, dacă nu au fost întocmite sau certificate în forma legală adecvată sau dacă se arată că decizia adunării generale este nulă sau poate fi anulată în conformitate cu dreptul intern;
 - (c) procedurile de anulare nu pot fi inițiate după expirarea unui termen de șase luni de la data la care fuziunea este opozabilă persoanei care invocă nulitatea sau dacă situația a fost rectificată;
 - (d) dacă neregula care poate conduce la anularea unei fuziuni poate fi remediată, instanța competentă acordă societăților comerciale implicate un termen pentru rectificarea situației;

- (e) hotărârea de pronunțare a nulității fuziunii se publică în modul prevăzut de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 16;
 - (f) opoziția terților, dacă legislația unui stat membru prevede acest lucru, poate fi exprimată doar în termen de șase luni de la publicarea hotărârii în modul prevăzut în titlul I capitolul III secțiunea 1;
 - (g) hotărârea care pronunță nulitatea fuziunii nu aduce atingere prin ea însăși valabilității obligațiilor în sarcina sau în beneficiul societății comerciale absorbante, angajate înainte de publicarea hotărârii și după data de la care fuziunea produce efecte; și
 - (h) societățile comerciale care au participat la fuziune poartă răspunderea comună și indivizibilă pentru obligațiile societății comerciale absorbante prevăzute la litera (g).
- (2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (a), legislația unui stat membru poate să prevadă pronunțarea nulității unei fuziuni de către o autoritate administrativă, dacă o astfel de decizie poate fi contestată în instanță. Litera (b) și literele (d)-(h) de la alineatul (1) se aplică prin analogie autorității administrative. Aceste proceduri de anulare nu pot fi inițiate după expirarea unui termen de șase luni de la data de la care fuziunea produce efecte.
- (3) Nu se aduce atingere legislațiilor statelor membre privind nulitatea unei fuziuni pronunțată ca urmare a unei monitorizări, alta decât controlul preventiv judecătoresc sau administrativ al legalității.

Secțiunea 3

Fuziunea prin constituirea unei societăți comerciale

Articolul 109

Fuziunea prin constituirea unei noi societăți comerciale

(1) Articolele 91, 92, 93 și articolele 95-108 se aplică, fără a aduce atingere articolelor 11 și 12, pentru fuziunea prin constituirea unei noi societăți comerciale. În acest scop, „societățile comerciale care fuzionează” și „societatea comercială absorbită” înseamnă societățile comerciale care încetează să mai existe, iar „societatea comercială absorbantă” înseamnă noua societate comercială.

Articolul 91 alineatul (2) litera (a) se aplică, de asemenea, noii societăți comerciale.

(2) Proiectul de fuziune și, dacă sunt conținute într-un document separat, actul constitutiv sau proiectul de act constitutiv și statutul sau proiectul de statut al noii societăți comerciale trebuie să fie aprobate de adunarea generală a fiecăreia dintre societățile comerciale care încetează să mai existe.

Secțiunea 4

Absorbția unei societăți comerciale de către o altă societate comercială care deține cel puțin 90 % din acțiunile sale

Articolul 110

Transferul tuturor activelor și pasivelor de către una sau mai multe societăți comerciale unei alte societăți comerciale care deține toate acțiunile lor

În ceea ce privește societățile comerciale aflate sub incidența legislațiilor interne, statele membre adoptă dispoziții privind operațiunea prin care una sau mai multe societăți comerciale sunt dizolvate fără a intra în lichidare și transferă toate activele și pasivele lor unei alte societăți comerciale care deține toate acțiunile lor sau alte titluri conferind drepturi de vot în adunarea generală. Aceste operațiuni sunt reglementate de dispozițiile din prezentul capitol secțiunea 2. Cu toate acestea, statele membre nu impun cerințele stabilite la articolul 91 alineatul (2) literele (b), (c) și (d), articolele 95, 96, articolul 97 alineatul (1) literele (d) și (e), articolul 105 alineatul (1) litera (b) și articolele 106 și 107.

*Articolul 111***Excepții de la cerința aprobării fuziunii de către adunarea generală**

Statele membre nu aplică articolul 93 pentru operațiunile menționate la articolul 110, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) trebuie îndeplinite formalitățile de publicitate prevăzute la articolul 92 pentru fiecare societate comercială implicată în operațiune cu cel puțin o lună înainte ca operațiunea să producă efecte;
- (b) cu cel puțin o lună înainte ca operațiunea să producă efecte, toți acționarii societății comerciale absorbante trebuie să aibă dreptul de a lua cunoștință de documentele prevăzute la articolul 97 alineatul (1) literele (a), (b) și (c) la sediul societății comerciale;
- (c) se aplică articolul 94 primul paragraf litera (c).

În sensul prezentului articol primul paragraf litera (b), se aplică articolul 97 alineatele (2), (3) și (4).

*Articolul 112***Acțiuni deținute în contul societății comerciale absorbante**

Statele membre pot să aplice articolele 110 și 111 pentru operațiunile prin care una sau mai multe societăți comerciale sunt dizolvate fără a intra în lichidare și transferă toate activele și pasivele lor unei alte societăți comerciale, dacă toate acțiunile și alte titluri menționate la articolul 110 ale societății sau societăților comerciale absorbite aparțin societății comerciale absorbante și/sau persoanelor care dețin acțiunile și titlurile respective în nume propriu, dar în contul societății comerciale absorbante.

*Articolul 113***Fuziunea prin absorbție de către o societate comercială care deține 90 % sau mai mult din acțiunile unei societăți comerciale absorbite**

În cazul în care fuziunea prin absorbție este realizată de o societate comercială care deține 90 % sau mai mult, dar nu totalitatea acțiunilor sau a altor titluri care conferă drept de vot în adunările generale ale societății sau ale societăților comerciale absorbite, statele membre nu impun aprobarea fuziunii de către adunarea generală a societății comerciale absorbante, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) trebuie îndeplinite formalitățile de publicitate prevăzute la articolul 92 pentru societatea comercială absorbantă cu cel puțin o lună înainte de data stabilită pentru adunarea generală a societății sau a societăților comerciale absorbite care urmează să se pronunțe asupra proiectului de fuziune;
- (b) cu cel puțin o lună înainte de data menționată la litera (a), toți acționarii societății comerciale absorbante au dreptul să consulte, la sediul societății comerciale, documentele specificate la articolul 97 alineatul (1) literele (a), (b) și, după caz, (c), (d) și (e);
- (c) se aplică articolul 94 primul paragraf litera (c).

În sensul primului paragraf litera (b), se aplică articolul 97 alineatele (2), (3) și (4).

*Articolul 114***Excepții de la cerințele aplicabile fuziunii prin absorbție**

Statele membre nu impun cerințele stabilite la articolele 95, 96 și 97 în cazul unei fuziuni în sensul articolului 113, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) acționarii minoritari ai societății comerciale absorbite își pot exercita dreptul ca acțiunile lor să fie achiziționate de societatea comercială absorbantă;

- (b) dacă își exercită acest drept, ei au dreptul de a obține în schimb contravaloarea acțiunilor lor;
- (c) în cazul unui dezacord asupra contravalorii acțiunilor, este posibilă stabilirea acesteia de către instanță sau de o autoritate administrativă desemnată în acest scop de statul membru.

Un stat membru poate să nu aplice primul paragraf, în cazul în care legislația respectivului stat membru permite societății comerciale absorbante să ceară tuturor deținătorilor de titluri rămase ale societății sau societăților comerciale absorbite să îi vândă aceste titluri la un preț echitabil înainte de fuziune, fără vreo ofertă publică prealabilă.

Articolul 115

Transferul tuturor activelor și pasivelor de către una sau mai multe societăți comerciale unei alte societăți comerciale care deține cel puțin 90 % sau mai mult din acțiuni

Statele membre pot să aplice articolele 113 și 114 pentru operațiunile prin care una sau mai multe societăți comerciale sunt dizolvate fără a intra în lichidare și transferă toate activele și pasivele lor unei alte societăți comerciale, dacă cel puțin 90 %, dar nu 100 %, din acțiunile și celelalte titluri prevăzute la articolul 113 ale societății sau societăților comerciale absorbite aparțin societății comerciale absorbante în cauză și/sau persoanelor care dețin acțiunile și titlurile respective în nume propriu, dar în contul societății comerciale absorbante.

Secțiunea 5

Alte operațiuni asimilate fuziunii

Articolul 116

Fuziuni care permit o plată în numerar de peste 10 %

Dacă, în cazul uneia dintre operațiunile prevăzute la articolul 88, legislațiile statelor membre permit o plată în numerar de peste 10 %, au aplicare dispozițiile prezentului capitol secțiunile 2 și 3, precum și articolele 113, 114 și 115.

Articolul 117

Fuziuni fără ca societățile comerciale care își transferă patrimoniul să înceteze să existe

Dacă legislația unui stat membru permite realizarea uneia dintre operațiunile prevăzute la articolele 88, 110 și 116 fără ca toate societățile comerciale care își transferă patrimoniul să înceteze să existe, au aplicare, după caz, secțiunea 2, cu excepția articolului 105 alineatul (1) litera (c) și secțiunea 3 sau 4 a prezentului capitol.

CAPITOLUL II

Fuziuni transfrontaliere ale societăților comerciale

Articolul 118

Dispoziții generale

Prezentul capitol se aplică fuziunilor de societăți comerciale pe acțiuni constituite în conformitate cu dreptul unui stat membru și care își au sediul social, administrația centrală sau sediul principal în interiorul Uniunii, cu condiția ca cel puțin două dintre ele să fie reglementate de dreptul unor state membre diferite (denumite în continuare „fuziuni transfrontaliere”).

Articolul 119

Definiții

În sensul prezentului capitol:

1. „societate comercială pe acțiuni”, denumită în continuare „societate comercială”, înseamnă:

- (a) o societate comercială precum cea menționată în anexa II; sau

- (b) o societate comercială cu capital social și personalitate juridică, care posedă active separate numai pentru plata datoriilor și căreia, prin dreptul intern, i se aplică condițiile referitoare la garanții prevăzute de titlul I capitolul II secțiunea 2, și de titlul I capitolul III secțiunea 1 în scopul protecției intereselor asociaților și ale terților;

2. „fuziune” înseamnă o operațiune prin care:

- (a) una sau multe societăți comerciale care, ca urmare a dizolvării fără lichidare, își transferă toate activele și pasivele unei alte societăți comerciale existente, societatea comercială absorbantă, în schimbul emiterii către asociați a unor titluri de valoare sau acțiuni reprezentând capitalul celeilalte societăți comerciale și, după caz, prin efectuarea unei plăți în numerar care nu depășește 10 % din valoarea nominală sau, în absența unei valori nominale, din valoarea contabilă nominală a titlurilor de valoare sau acțiunilor respective; sau
- (b) două sau multe societăți comerciale care, ca urmare a dizolvării fără lichidare, își transferă toate activele și pasivele unei societăți comerciale pe care o constituie, noua societate comercială, în schimbul emiterii către asociați a unor titluri de valoare sau acțiuni reprezentând capitalul acestei noi societăți comerciale și, după caz, prin efectuarea unei plăți în numerar care nu depășește 10 % din valoarea nominală sau, în absența unei valori nominale, din valoarea contabilă nominală a titlurilor de valoare sau acțiunilor respective; sau
- (c) o societate comercială care, ca urmare a dizolvării fără lichidare, își transferă toate activele și pasivele către societatea comercială care deține toate titlurile de valoare sau acțiunile reprezentând capitalul său.

Articolul 120

Alte dispoziții privind domeniul de aplicare

(1) În pofida articolului 119 punctul 2, prezentul capitol se aplică, de asemenea, fuziunilor transfrontaliere, în cazul în care dreptul cel puțin unuia dintre statele membre implicate permite ca plata în numerar menționată la articolul 119 punctul 2 literele (a) și (b) să depășească 10 % din valoarea nominală sau, în absența unei valori nominale, din valoarea contabilă nominală a titlurilor de valoare sau acțiunilor reprezentând capitalul societății comerciale care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere.

(2) Statele membre pot decide să nu aplice prezentul capitol fuziunilor transfrontaliere la care participă o societate cooperativă, chiar și în cazurile în care aceasta din urmă corespunde definiției de „societate comercială pe acțiuni” prevăzute la articolul 119 punctul 1.

(3) Prezentul capitol nu se aplică fuziunilor transfrontaliere la care participă o societate comercială al cărui obiect de activitate este plasamentul colectiv de capitaluri furnizate de către public, care funcționează pe principiul repartizării riscurilor și ale cărei acțiuni sunt răscumpărate sau rambursate, în mod direct sau indirect, din activele respectivei societăți comerciale, la cererea acționarilor. Măsurile luate de o astfel de societate comercială pentru a se asigura că valoarea bursieră a acțiunilor sale nu variază semnificativ față de valoarea netă a activelor sunt considerate ca fiind echivalente cu o răscumpărare sau rambursare.

(4) Statele membre se asigură că prezentul capitol nu se aplică societății sau societăților comerciale care fac obiectul utilizării instrumentelor, competențelor și mecanismelor de rezoluție menționate în titlul IV din Directiva 2014/59/UE.

Articolul 121

Condiții privind fuziunile transfrontaliere

(1) Cu excepția unor dispoziții contrare ale prezentului capitol,

- (a) fuziunile transfrontaliere sunt posibile numai între formele de societăți comerciale care pot fuziona în temeiul dreptului intern al statelor membre în cauză;
- (b) o societate comercială care participă la o fuziune transfrontalieră trebuie să respecte dispozițiile și formalitățile dreptului intern care i se aplică. În cazul în care dreptul unui stat membru permite autorităților sale naționale să se opună unei anumite fuziuni interne, din motive de interes public, dreptul respectiv se aplică, de asemenea, unei fuziuni transfrontaliere, în cazul în care cel puțin una dintre societățile comerciale care fuzionează face obiectul dreptului statului membru respectiv. Această dispoziție nu se aplică, în măsura în care este aplicabil articolul 21 din Regulamentul (CE) nr. 139/2004.

(2) Dispozițiile și formalitățile menționate la alineatul (1) litera (b) se referă în special la procesul decizional referitor la fuziune și, luând în considerare natura transfrontalieră a fuziunii, la protecția creditorilor societăților comerciale care fuzionează, a titularilor de creanțe și a titularilor de titluri de valoare sau acțiuni, precum și a salariaților în ceea ce privește alte drepturi decât cele reglementate la articolul 133. Un stat membru poate adopta, în cazul societăților comerciale care participă la o fuziune transfrontalieră și căreia i se aplică dreptul acestuia, dispoziții destinate asigurării unei protecții adecvate a membrilor minoritari care s-au opus fuziunii transfrontaliere.

Articolul 122

Proiect comun de fuziune transfrontalieră

Organul de conducere sau administrativ al fiecăreia dintre societățile comerciale care fuzionează elaborează un proiect comun de fuziune transfrontalieră. Acest proiect trebuie să cuprindă cel puțin următoarele elemente:

- (a) forma, denumirea și sediul social al societăților comerciale care fuzionează și cele propuse pentru societatea comercială care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere;
- (b) raportul aplicabil schimbului titlurilor de valoare sau acțiunilor care reprezintă capitalul societății comerciale și valoarea oricărei plăți în numerar;
- (c) modalitățile de distribuire a titlurilor de valoare sau acțiunilor reprezentând capitalul societății comerciale care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere;
- (d) posibilele repercusiuni ale fuziunii transfrontaliere asupra forței de muncă;
- (e) data începând cu care deținerea titlurilor de valoare sau a acțiunilor care reprezintă capitalul societății comerciale dau dreptul deținătorilor să participe la profit, precum și toate condițiile speciale care afectează acest drept;
- (f) data începând cu care tranzacțiile societăților comerciale care fuzionează sunt tratate din punct de vedere contabil ca aparținând societății comerciale care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere;
- (g) drepturile acordate de societatea comercială care rezultă în urma tranzacției transfrontaliere membrilor care se bucură de drepturi speciale sau deținătorilor de titluri de valoare, altele decât acțiuni reprezentând capitalul societății comerciale sau măsurile propuse cu privire la aceștia;
- (h) toate avantajele speciale acordate experților care examinează proiectul comun privind condițiile tranzacției transfrontaliere sau membrilor organelor administrative, de conducere, de supraveghere sau de control ale societăților comerciale care fuzionează;
- (i) statutul societății comerciale care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere;
- (j) după caz, informații privind procedurile de stabilire, în temeiul articolului 133, a modalităților de participare a salariaților la definirea drepturilor de participare ale acestora la societatea comercială care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere;
- (k) informații privind evaluarea activelor și pasivelor care sunt transferate societății comerciale care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere;
- (l) datele din contabilitatea societăților comerciale care fuzionează, utilizate pentru stabilirea condițiilor fuziunii transfrontaliere.

Articolul 123

Publicare

(1) Proiectul comun de fuziune transfrontalieră se publică în modalitatea prevăzută de dreptul fiecărui stat membru, în conformitate cu articolul 16 pentru fiecare dintre societățile comerciale care fuzionează, cu cel puțin o lună înainte de data adunării generale care trebuie să decidă în acest sens.

Oricare dintre societățile comerciale care fuzionează este exonerată de obligația de publicare prevăzută la articolul 16 dacă, pentru o perioadă continuă începând cel puțin cu o lună înainte de data fixată pentru adunarea generală care urmează să decidă cu privire la proiectul de fuziune transfrontalieră și încheindu-se nu mai devreme de finalul adunării respective, pune în mod gratuit la dispoziția publicului proiectul comun al fuziunii respective pe pagina sa de internet. Statele membre nu condiționează această exonerare de alte obligații și restricții decât cele necesare pentru a asigura securitatea paginii de internet și autenticitatea documentelor și pot impune astfel de obligații sau restricții numai în măsura în care acestea sunt proporționale cu realizarea obiectivelor respective.

Prin derogare de la al doilea paragraf, statele membre pot solicita ca publicarea să fie efectuată prin intermediul platformei electronice centrale menționate la articolul 16 alineatul (5). Alternativ, statele membre pot solicita ca respectiva publicare să se facă pe orice altă pagină de internet desemnată în acest scop de acestea. În cazul în care recurg la una dintre aceste posibilități, statele membre se asigură că societăților comerciale nu li se impune o taxă specială pentru o astfel de publicare.

În cazul în care se utilizează o altă pagină de internet decât platforma electronică centrală, o referință care oferă acces la respectiva pagină de internet se publică pe platforma electronică centrală cu cel puțin o lună înaintea datei la care este programată adunarea generală. Respectiva referință conține data publicării pe pagina de internet a proiectului comun de fuziune transfrontalieră și este accesibilă publicului în mod gratuit. Societăților comerciale nu li se impune o taxă specială pentru această publicare.

Interdicția de a impune societăților comerciale o taxă specială pentru publicare, prevăzută la al treilea și al patrulea paragraf, nu aduce atingere capacității statelor membre de a transfera societăților comerciale costurile aferente platformei electronice centrale.

Statele membre pot impune societăților comerciale să mențină informațiile pe paginile de internet pe o perioadă determinată ulterior adunării generale sau, după caz, pe platforma electronică centrală sau pe orice altă pagină de internet desemnată de statul membru respectiv. Statele membre pot stabili consecințele unei întreruperi temporare a accesului la respectiva pagină de internet sau la platforma electronică centrală, cauzate de factori tehnici sau de altă natură.

(2) Pentru fiecare dintre societățile comerciale care fuzionează și sub rezerva cerințelor suplimentare impuse de statul membru al cărei subiect de drept este societatea comercială în cauză, în buletinul național al fiecăruia dintre statele membre respective se publică următoarele informații:

- (a) forma, denumirea și sediul social al fiecăreia dintre societățile comerciale care fuzionează;
- (b) registrul la care au fost depuse documentele menționate la articolul 16 alineatul (3) pentru fiecare dintre societățile comerciale care fuzionează, precum și numărul de înscriere în registru;
- (c) o indicație, pentru fiecare din societățile comerciale care fuzionează, privind modalitățile de exercitare a drepturilor creditorilor și, după caz, ale tuturor membrilor minoritari ai societăților comerciale care fuzionează, precum și adresa la care se pot obține informații complete și gratuite privind aceste modalități.

Articolul 124

Raportul organului de conducere sau administrativ

Organul de conducere sau administrativ al fiecăreia dintre societățile comerciale care fuzionează întocmește un raport destinat membrilor, care explică și justifică aspectele juridice și economice ale fuziunii transfrontaliere și care explică implicațiile fuziunii transfrontaliere pentru asociați, creditori și salariați.

Raportul este pus la dispoziția asociaților și a reprezentanților salariaților sau, în absența unor astfel de reprezentanți, a salariaților înșiși, până la împlinirea unui termen de o lună înainte de data adunării generale menționate la articolul 126.

În cazul în care organul de conducere sau administrativ al oricăreia dintre societățile comerciale care fuzionează primește, în timp util, un avis din partea reprezentanților salariaților acestora, în temeiul dreptului intern, avizul respectiv se anexează la raport.

Articolul 125

Raportul expertului independent

(1) Pentru fiecare societate comercială care fuzionează se elaborează un raport de către un expert independent, destinat asociaților, care este pus la dispoziție cu cel puțin o lună înainte de data adunării generale menționate la articolul 126. În funcție de dreptul fiecărui stat membru, acești experți pot fi persoane fizice sau juridice.

(2) Ca o alternativă la experții care activează în numele fiecăreia dintre societățile comerciale care fuzionează, unul sau mai mulți experți independenți, desemnați în acest scop, la cererea comună a societăților comerciale, de către o autoritate judiciară sau administrativă din statul membru al uneia din societățile comerciale care fuzionează sau al societății comerciale care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere sau care sunt autorizați de această autoritate, pot examina proiectul comun de fuziune transfrontalieră și elabora un raport unic, în scris, destinat tuturor membrilor.

(3) Raportul experților trebuie să includă cel puțin informațiile prevăzute la articolul 96 alineatul (2). Experții au dreptul de a obține din partea fiecăreia dintre societățile comerciale care fuzionează toate informațiile pe care le consideră necesare pentru exercitarea atribuțiilor lor.

(4) În cazul în care toți membrii fiecăreia dintre societățile comerciale participante la fuziune decid astfel, nu se va solicita nicio examinare de către experți independenți a proiectului comun de fuziune transfrontalieră și niciun raport al experților.

Articolul 126

Aprobarea de către adunarea generală

(1) După luarea la cunoștință a rapoartelor menționate la articolele 124 și 125, adunarea generală a fiecăreia dintre societățile comerciale care fuzionează decide în legătură cu aprobarea proiectului comun de fuziune transfrontalieră.

(2) Adunarea generală a fiecăreia dintre societățile comerciale care fuzionează își poate rezerva dreptul de a condiționa realizarea fuziunii transfrontaliere de ratificarea expresă a modalităților decise cu privire la participarea salariaților la societatea comercială care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere.

(3) Legislația unui stat membru poate să nu impună aprobarea fuziunii de către adunarea generală a societății comerciale absorbante, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la articolul 94.

Articolul 127

Certificat prealabil fuziunii

(1) Fiecare stat membru desemnează instanța judecătorească, notarul sau o altă autoritate competentă să controleze legalitatea fuziunii transfrontaliere în ceea ce privește partea de procedură referitoare la fiecare societate comercială care fuzionează, căreia i se aplică dreptul intern.

(2) În fiecare stat membru în cauză, autoritatea menționată la alineatul (1) eliberează de îndată fiecărei societăți comerciale care fuzionează, căreia i se aplică dreptul intern al statului respectiv, un certificat care atestă în mod incontestabil îndeplinirea corectă a actelor și formalităților prealabile fuziunii.

(3) În cazul în care dreptul statului membru care reglementează societatea comercială care fuzionează prevede o procedură de control și modificare a raportului aplicabil schimbului de titluri de valoare sau acțiuni, sau o procedură de efectuare de plăți compensatorii către membrii minoritari, fără împiedicarea înregistrării fuziunii transfrontaliere, această procedură se aplică numai în cazul în care celelalte societăți comerciale care fuzionează și care sunt situate în state membre în care nu este prevăzută o asemenea procedură acceptă în mod explicit, atunci când aprobă proiectul de fuziune transfrontalieră în conformitate cu articolul 126 alineatul (1), posibilitatea ca asociații societății comerciale care fuzionează să recurgă la procedura respectivă, care urmează să fie inițiată înaintea instanței judecătorești competente pentru societatea comercială care fuzionează. În astfel de cazuri, autoritatea menționată la alineatul (1) poate elibera certificatul prevăzut la alineatul (2), chiar în cazul în care procedura respectivă a început deja. Cu toate acestea, certificatul trebuie să indice că procedura este în curs. Decizia emisă pe baza procedurii este obligatorie pentru societatea comercială care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere și pentru toți asociații acesteia.

Articolul 128

Controlul legalității fuziunii transfrontaliere

(1) Fiecare stat membru desemnează instanța judecătorească, notarul sau o altă autoritate competentă să controleze legalitatea fuziunii transfrontaliere în ceea ce privește partea de procedură referitoare la realizarea fuziunii transfrontaliere și, după caz, formarea unei societăți comerciale noi în urma fuziunii transfrontaliere, în cazul în care societăți

comerciale create prin fuziunea transfrontalieră i se aplică dreptul său intern. Autoritatea menționată se asigură, în special, că societățile comerciale care fuzionează au aprobat proiectul comun de fuziune transfrontalieră în aceleași condiții și, după caz, că modalitățile referitoare la participarea salariaților au fost stabilite în conformitate cu articolul 133.

(2) În sensul alineatului (1), fiecare societate comercială care fuzionează prezintă autorității menționate la alineatul (1) certificatul menționat la articolul 127 alineatul (2) în termen de șase luni de la eliberarea acestuia, împreună cu proiectul comun de fuziune transfrontalieră aprobat de adunarea generală menționată la articolul 126.

Articolul 129

Data începând cu care fuziunea transfrontalieră produce efecte

Dreptul statului membru sub incidența căruia se află societatea comercială care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere stabilește data începând cu care fuziunea transfrontalieră produce efecte. Data respectivă trebuie să fie ulterioară efectuării controlului menționat la articolul 128.

Articolul 130

Înmatriculare

Legislația fiecăruia dintre statele membre sub jurisdicția căruia se află societățile comerciale care fuzionează stabilește, pentru teritoriul statului respectiv, modalitățile, în conformitate cu articolul 16, prin care se face publică realizarea fuziunii transfrontaliere în registrul public la care societățile comerciale trebuie să-și depună documentele.

Registrul de înmatriculare a societății comerciale rezultate în urma fuziunii transfrontaliere notifică de îndată, prin intermediul sistemului de interconectare a registrelor instituit în conformitate cu articolul 22 alineatul (2), și fără întârziere faptul că fuziunea transfrontalieră s-a produs, în registrul în care fiecare societate comercială trebuia să depună documentele. Radierea vechii înmatriculări se efectuează, dacă este cazul, la primirea notificării, și nu înainte.

Articolul 131

Efectele fuziunii transfrontaliere

(1) Fuziunea transfrontalieră realizată în conformitate cu articolul 119 punctul 2 literele (a) și (c) produce următoarele efecte începând cu data menționată la articolul 129:

- (a) toate activele și pasivele societății comerciale absorbite se transferă societății comerciale absorbante;
- (b) asociații societății comerciale absorbite devin asociații societății comerciale absorbante;
- (c) societatea comercială absorbită își încetează existența.

(2) Fuziunea transfrontalieră realizată în conformitate cu articolul 119 punctul 2 litera (b) produce următoarele efecte începând cu data menționată la articolul 129:

- (a) toate activele și pasivele societăților comerciale care fuzionează se transferă noii societăți comerciale;
- (b) asociații societăților comerciale care fuzionează devin asociații noii societăți comerciale;
- (c) societățile comerciale care fuzionează își încetează existența.

(3) În cazul în care dreptul statelor membre impune, în ce privește fuziunea transfrontalieră a societăților comerciale reglementate de prezentul capitol, îndeplinirea unor formalități speciale, pentru opozabilitatea față de terți, înainte de transferul anumitor active, drepturi și obligații de către societățile comerciale care fuzionează, formalitățile respective sunt îndeplinite de societatea comercială care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere.

(4) Drepturile și obligațiile societăților comerciale care fuzionează, care decurg din contractele de muncă sau din relațiile de muncă și care există la data intrării în vigoare a fuziunii transfrontaliere, se transferă, datorită intrării în vigoare a acestei fuziuni transfrontaliere, societății comerciale care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere la data intrării în vigoare a acesteia.

(5) Niciuna dintre acțiunile societății comerciale absorbante nu poate fi schimbată cu acțiuni la societatea comercială absorbită deținute:

- (a) fie de către societatea comercială absorbantă sau de către o persoană care acționează în nume propriu, dar pentru societatea comercială respectivă;
- (b) fie de către societatea comercială absorbită sau de către o persoană care acționează în nume propriu, dar pentru societatea comercială respectivă.

Articolul 132

Formalități simplificate

(1) În cazul în care fuziunea transfrontalieră prin absorbție este realizată de o societate comercială care deține toate acțiunile și alte titluri de valoare care conferă dreptul de vot în adunările generale ale societății sau ale societăților comerciale absorbite:

— articolul 122 literele (b), (c) și (e), articolul 125 și articolul 131 alineatul (1) litera (b) nu se aplică;

— articolul 126 alineatul (1) nu se aplică societății sau societăților comerciale absorbite.

(2) În cazul în care fuziunea transfrontalieră prin absorbție este realizată de o societate care deține 90 % sau mai mult, dar nu în totalitate, dintre acțiunile și alte titluri care conferă drept de vot în adunările generale ale societății sau ale societăților comerciale absorbite, rapoartele expertului sau experților independenți și documentele necesare controlului sunt obligatorii numai în măsura în care legislația națională care reglementează fie societatea comercială absorbantă, fie societatea sau societățile comerciale absorbite prevede astfel, în conformitate cu titlul II capitolul I.

Articolul 133

Participarea salariaților

(1) Fără a aduce atingere alineatului (2), societatea comercială care rezultă din fuziunea transfrontalieră respectă normele în vigoare privind participarea salariaților, în cazul în care acestea există, ale statului membru în care își are sediul social.

(2) Cu toate acestea, normele în vigoare privind participarea salariaților, în cazul în care acestea există, ale statului membru în care societatea comercială care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere își are sediul social nu se aplică, în cazul în care, în conformitate cu articolul 123, cel puțin una dintre societățile comerciale care fuzionează are, în perioada de șase luni care precede publicarea proiectului de fuziune transfrontalieră, un număr mediu de salariați mai mare de cinci sute și funcționează pe baza unui sistem de participare a salariaților, în sensul articolului 2 litera (k) din Directiva 2001/86/CE, sau în cazul în care legislația națională aplicabilă societății comerciale care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere:

- (a) nu prevede cel puțin același nivel de participare a salariaților precum cel practicat de societățile comerciale respective care fuzionează, măsurat în funcție de proporția reprezentanților salariaților față de numărul membrilor organului administrativ sau de supraveghere sau ai comitetelor acestora sau ai grupului de conducere care gestionează unitățile de profit ale societății comerciale, sub rezerva existenței unei reprezentări a salariaților; sau
- (b) nu prevede, pentru salariații unităților societății comerciale care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere, situate în alte state membre, același drept de a-și exercita drepturile de participare precum salariații din statul membru în care societatea comercială care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere își are sediul social.

(3) În cazurile menționate la alineatul (2), participarea salariaților la societatea comercială care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere și implicarea lor în stabilirea acestor drepturi se reglementează de către statele membre, *mutatis mutandis* și sub rezerva alineatelor (4)-(7), în conformitate cu principiile și procedurile prevăzute la articolul 12 alineatele (2), (3) și (4) din Regulamentul (CE) nr. 2157/2001 și cu următoarele dispoziții ale Directivei 2001/86/CE:

- (a) articolul 3 alineatele (1), (2) și (3), alineatul (4) primul paragraf prima liniuță și al doilea paragraf, alineatele (5) și (7);
- (b) articolul 4 alineatul (1), alineatul (2) literele (a), (g) și (h) și alineatul (3);
- (c) articolul 5;
- (d) articolul 6;
- (e) articolul 7 alineatul (1), alineatul (2) primul paragraf litera (b) și al doilea paragraf și alineatul (3). Cu toate acestea, în sensul prezentei directive, procente prevăzute la articolul 7 alineatul (2) primul paragraf litera (b) din Directiva 2001/86/CE pentru aplicarea normelor standard cuprinse în partea 3 a anexei la directiva respectivă se măresc de la 25 % la 33 1/3 %;
- (f) articolele 8, 10 și 12;
- (g) articolul 13 alineatul (4);
- (h) anexă partea 3 litera (b).

(4) Atunci când reglementează principiile și procedurile menționate la alineatul (3), statele membre:

- (a) acordă organelor competente ale societăților comerciale care fuzionează dreptul de a alege, fără o negociere prealabilă, între a aplica în mod direct normele standard de participare menționate la alineatul (3) litera (h), în conformitate cu legislația statului membru în care societatea comercială care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere își are sediul social, sau a respecta normele respective începând cu data înregistrării;
- (b) acordă organului special de negociere dreptul de a decide, cu o majoritate de două treimi a membrilor săi care reprezintă cel puțin două treimi dintre salariați, inclusiv voturile membrilor care reprezintă salariații din cel puțin două state membre diferite, de a nu iniția negocieri sau de a încheia negocieri deja inițiate și de a se baza pe normele de participare în vigoare în statul membru în care societatea comercială care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere urmează să-și stabilească sediul social;
- (c) pot, în cazul în care, după negocieri prelabile, se aplică normele standard de participare și în pofida unor astfel de norme, să stabilească limitarea proporției de reprezentanți ai salariaților în cadrul organului administrativ al societății comerciale care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere. Cu toate acestea, în cazul în care într-una dintre societățile comerciale care fuzionează reprezentanții salariaților au constituit cel puțin o treime din consiliul de administrație sau de supraveghere, este posibil ca limitarea să nu aibă niciodată drept rezultat o proporție a reprezentanților salariaților în organul administrativ mai mică de o treime.

(5) Extinderea drepturilor de participare la salariații societății comerciale care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere și care lucrează în alte state membre, prevăzută la alineatul (2) litera (b), nu implică nici o obligație pentru statele membre care optează să procedeze astfel de a lua în considerare salariații respectivi la calculul mărimii pragurilor forței de muncă care conferă drepturi de participare în temeiul dreptului intern.

(6) Atunci când cel puțin una dintre societățile comerciale care fuzionează funcționează pe baza sistemului de participare a salariaților și societatea comercială care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere urmează să fie reglementată de un asemenea sistem, în conformitate cu normele menționate la alineatul (2), societatea comercială respectivă este obligată să adopte o formă juridică care să permită exercitarea drepturilor de participare.

(7) Atunci când societatea comercială care rezultă în urma fuziunii transfrontaliere funcționează pe baza unui sistem de participare a salariaților, societatea comercială respectivă este obligată să ia măsuri care să asigure protecția drepturilor de participare a salariaților, în eventualitatea unor fuziuni de drept intern ulterioare, pentru o perioadă de trei ani de la intrarea în vigoare a fuziunii transfrontaliere, prin aplicarea *mutatis mutandis* a normelor prevăzute de prezentul articol.

Articolul 134

Validitate

Fuziunea transfrontalieră care intră în vigoare în conformitate cu articolul 129 nu poate fi declarată nulă.

CAPITOLUL III

Divizarea societăților comerciale pe acțiuni

Secțiunea 1

Dispoziții generale

Articolul 135

Dispoziții generale privind operațiunile de divizare

- (1) Dacă statele membre permit formelor de societăți comerciale aflate sub incidența legislațiilor lor și enumerate în anexa I să efectueze operațiunea de divizare prin absorbție conform definiției de la articolul 136, acestea aplică secțiunea 2 din prezentul capitol operațiunilor în cauză.
- (2) Dacă statele membre permit formelor de societăți comerciale menționate la alineatul (1) să efectueze operațiuni de divizare prin constituirea unei noi societăți comerciale în înțelesul articolului 155, acestea aplică secțiunea 3 din prezentul capitol operațiunilor în cauză.
- (3) Dacă statele membre permit formelor de societăți comerciale menționate la alineatul (1) să efectueze operațiuni prin care o divizare prin absorbție în înțelesul articolului 136 alineatul (1) este combinată cu o divizare prin constituirea uneia sau mai multor noi societăți comerciale în înțelesul articolului 155 alineatul (1), acestea aplică secțiunea 2 din prezentul capitol și articolul 156 operațiunilor în cauză.
- (4) Se aplică articolul 87 alineatele (2), (3) și (4).

Secțiunea 2

Divizarea prin absorbție

Articolul 136

Definiția „divizării prin absorbție”

- (1) În înțelesul prezentului capitol, „divizare prin absorbție” înseamnă operațiunea prin care, după dizolvarea fără intrare în lichidare, o societate comercială transferă mai multor societăți comerciale toate activele și pasivele sale în schimbul alocării către acționarii societății comerciale divizate de acțiuni la societățile comerciale care primesc contribuții ca urmare a divizării (denumite în continuare „societăți comerciale beneficiare”) și, eventual, a unei plăți în numerar care nu poate depăși 10 % din valoarea nominală a acțiunilor alocate sau, în absența acesteia, din echivalentul lor contabil.
- (2) Se aplică articolul 89 alineatul (2).
- (3) În cazul în care prezentul capitol face trimitere la prevederile titlului II capitolului I, expresia „societăți comerciale care fuzionează” înseamnă „societățile comerciale implicate într-o divizare”, expresia „societate comercială absorbită” înseamnă „societatea comercială divizată”, expresia „societate comercială absorbantă” înseamnă „fiecare dintre societățile comerciale beneficiare”, iar expresia „proiect de fuziune” înseamnă „proiect de divizare”.

Articolul 137

Proiectul de divizare

- (1) Organismele administrative sau de conducere ale societăților comerciale implicate într-o divizare întocmesc în scris un proiect de divizare.
- (2) Proiectul de divizare menționează cel puțin următoarele:
- (a) forma juridică, denumirea și sediul social al fiecărei societăți comerciale implicate în divizare;
 - (b) rata de schimb a acțiunilor și, dacă este cazul, valoarea eventualelor plăți în numerar;
 - (c) condițiile de alocare a acțiunilor la societățile comerciale beneficiare;

- (d) data de la care deținerea acestor acțiuni dă deținătorilor dreptul de a participa la beneficii și orice condiții speciale care afectează acest drept;
 - (e) data de la care tranzacțiile societății comerciale divizate sunt considerate din punct de vedere contabil ca aparținând uneia sau alteia dintre societățile comerciale beneficiare;
 - (f) drepturile acordate de societățile comerciale beneficiare deținătorilor de acțiuni care conferă drepturi speciale și deținătorilor de titluri, altele decât acțiuni, sau măsurile propuse în privința acestora;
 - (g) orice avantaj special acordat experților menționați la articolul 142 alineatul (1) și membrilor organismelor administrative, de conducere, de supraveghere și control ale societăților comerciale implicate în divizare;
 - (h) descrierea și repartizarea cu precizie a activelor și pasivelor care urmează a fi transferate fiecăreia dintre societățile comerciale beneficiare;
 - (i) repartizarea către acționarii societății comerciale divizate de acțiuni la societățile comerciale beneficiare și criteriul pe baza căruia se face repartizarea.
- (3) Dacă un element de activ nu este alocat în proiectul de divizare și dacă interpretarea proiectului nu permite luarea unei decizii privind repartizarea sa, elementul de activ în cauză sau contravaloarea acestuia se repartizează între toate societățile comerciale beneficiare proporțional cu cota din activul net alocat societăților comerciale în cauză în conformitate cu proiectul de divizare.

Dacă un element de pasiv nu este alocat în proiectul de divizare și dacă interpretarea proiectului nu permite luarea unei decizii privind repartizarea sa, fiecare dintre societățile comerciale beneficiare are o răspundere solidară pentru elementul de pasiv în cauză. Statele membre pot prevedea ca această răspundere solidară să fie limitată la activul net alocat fiecărei societăți comerciale.

Articolul 138

Publicarea proiectului de divizare

Proiectul de divizare trebuie publicat în forma prevăzută de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 16 pentru fiecare dintre societățile comerciale implicate într-o divizare, cu cel puțin o lună înainte de data adunării generale care urmează să se pronunțe asupra proiectului.

Orice societate comercială implicată în divizare este exonerată de obligația de publicare prevăzută la articolul 16 dacă, pentru o perioadă continuă începând cel puțin cu o lună înainte de data fixată pentru adunarea generală care urmează să decidă cu privire la proiectul de divizare și încheindu-se nu mai devreme de finalul adunării respective, pune la dispoziția publicului, în mod gratuit, proiectul divizării respective pe pagina sa de internet. Statele membre nu condiționează această exonerare de alte obligații și restricții decât cele necesare pentru a asigura securitatea paginii de internet și autenticitatea documentelor și pot impune astfel de obligații sau restricții numai în măsura în care acestea sunt proporționale cu realizarea obiectivelor respective.

Prin derogare de la al doilea paragraf, statele membre pot solicita ca publicarea să fie efectuată prin intermediul platformei electronice centrale menționate la articolul 16 alineatul (5). Alternativ, statele membre pot solicita ca respectiva publicare să se efectueze pe orice altă pagină de internet desemnată în acest scop de acestea. În cazul în care recur la una dintre aceste posibilități, statele membre se asigură că societăților comerciale nu li se impune o taxă specială pentru o astfel de publicare.

În cazul în care se utilizează o altă pagină de internet decât platforma electronică centrală, o referință care oferă acces la respectiva pagină de internet se publică pe platforma electronică centrală cu cel puțin o lună înaintea datei în care este programată adunarea generală. Respectiva referință conține data publicării pe pagina de internet a proiectului de divizare și este accesibilă în mod gratuit publicului. Societăților comerciale nu li se impune o taxă specială pentru această publicare.

Interdicția de a impune societăților comerciale o taxă specială pentru publicare, prevăzută la al treilea și al patrulea paragraf, nu aduce atingere capacității statelor membre de a transfera societăților comerciale costurile aferente platformei electronice centrale.

Statele membre pot cere societăților comerciale să mențină informațiile pe paginile lor de internet pe o perioadă determinată ulterior adunării generale sau, după caz, pe platforma electronică centrală sau pe orice altă pagină de internet desemnată de statul membru respectiv. Statele membre pot stabili consecințele unei întreruperi temporare a accesului la respectiva pagină de internet sau la platforma electronică centrală, cauzate de factori tehnici sau de altă natură.

Articolul 139

Aprobarea adunării generale a fiecăreia dintre societățile comerciale implicate în divizare

(1) Pentru o divizare este necesară cel puțin aprobarea adunării generale a fiecăreia dintre societățile comerciale implicate în divizare. În ceea ce privește majoritatea necesară pentru astfel de decizii, domeniul lor de acoperire și necesitatea unui vot separat, se aplică articolul 93.

(2) Dacă acțiunile la societățile comerciale beneficiare sunt alocate acționarilor societății comerciale divizate altfel decât proporțional cu drepturile pe care le dețin la societatea comercială în cauză, statele membre pot prevedea că acționarii minoritari ai societății comerciale divizate își pot exercita dreptul ca acțiunile lor să fie achiziționate. În acest caz, ei au dreptul de a primi contravaloarea acțiunilor deținute. În cazul unui dezacord privind contravaloarea acțiunilor, trebuie să fie posibil ca aceasta să fie stabilită de către instanță.

Articolul 140

Derogare de la aprobarea unei divizări de către adunarea generală a unei societăți comerciale beneficiare

Legislația unui stat membru poate să nu impună aprobarea unei divizări de către adunarea generală a unei societăți comerciale beneficiare, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) publicitatea prevăzută la articolul 138 are loc, pentru societatea comercială beneficiară, cu cel puțin o lună înainte de data stabilită pentru adunarea generală a societății comerciale divizate care trebuie să se pronunțe asupra proiectului de divizare;
- (b) cu cel puțin o lună înainte de data menționată la litera (a), toți acționarii ai fiecăreia dintre societățile comerciale beneficiare au dreptul de a consulta documentele prevăzute la articolul 143 alineatul (1) la sediul societății comerciale în cauză;
- (c) unul sau mai mulți acționari ai oricăreia dintre societățile comerciale beneficiare care dețin acțiuni pentru un procent minim din capitalul subscris au dreptul de a solicita convocarea unei adunări generale a societății comerciale beneficiare în cauză pentru a se pronunța asupra aprobării divizării. Procentul minim nu poate fi stabilit la mai mult de 5 %. Cu toate acestea, statele membre pot prevedea excluderea acțiunilor fără drept de vot din acest calcul.

În sensul primului paragraf litera (b) se aplică articolul 143 alineatele (2), (3) și (4).

Articolul 141

Raportul scris detaliat și informații privind divizarea

(1) Organismele administrative sau de conducere ale fiecăreia dintre societățile comerciale implicate în divizare întocmesc un raport scris, detaliat, explicând proiectul de divizare și precizând temeiul juridic și economic al propunerii, în special al ratei de schimb a acțiunilor și al criteriului de alocare a acțiunilor.

(2) Raportul descrie, de asemenea, dificultățile speciale de evaluare survenite.

Când este cazul, raportul menționează întocmirea, pentru societățile comerciale beneficiare, a raportului privind alte aporturi decât cele în numerar prevăzute la articolul 70 alineatul (2) și registrul la care trebuie depus raportul.

(3) Organele administrative sau de conducere ale societății comerciale divizate au obligația de a informa adunarea generală a societății comerciale divizate, precum și organele administrative sau de conducere ale societăților comerciale beneficiare pentru ca acestea să poată informa adunările generale ale societăților comerciale respective asupra fiecărei modificări substanțiale a activelor și pasivelor între data întocmirii proiectului de divizare și data adunării generale a societății comerciale divizate care urmează să se pronunțe asupra proiectului de divizare.

Articolul 142

Examinarea proiectelor de divizare de către experți

(1) Pentru fiecare din societățile comerciale implicate în divizare, unul sau mai mulți experți, acționând independent de acestea, desemnați sau agreeți de către o autoritate administrativă sau judiciară, analizează proiectul de divizare și întocmesc un raport scris către acționari. Cu toate acestea, legislația unui stat membru poate să prevadă desemnarea unuia sau mai multor experți independenți pentru toate societățile comerciale implicate în divizare, dacă desemnarea se face de către o autoritate judiciară sau administrativă la solicitarea comună a societăților comerciale respective. Experții în cauză pot să fie, în funcție de legislația fiecărui stat membru, persoane fizice sau juridice sau societăți comerciale.

(2) Se aplică articolul 96 alineatele (2) și (3).

Articolul 143

Disponibilitatea documentelor pentru consultarea de către acționari

(1) Toți acționarii au dreptul de a consulta cel puțin următoarele documente la sediul social cu cel puțin o lună înainte de data adunării generale care urmează să decidă asupra propunerii de divizare:

- (a) proiectul de divizare;
- (b) conturile anuale și rapoartele societăților comerciale implicate în divizare pentru cele trei exerciții financiare anterioare;
- (c) dacă este cazul, o situație contabilă întocmită nu mai devreme de prima zi a celei de a treia luni anterioare datei proiectului de divizare, dacă cele mai recente conturi anuale au fost întocmite pentru un exercițiu financiar încheiat cu mai mult de șase luni înainte de această dată;
- (d) dacă este cazul, rapoartele organelor de administrare sau de conducere ale societăților comerciale implicate în divizare, prevăzute la articolul 141 alineatul (1);
- (e) atunci când este cazul, rapoartele prevăzute la articolul 142.

În sensul primului paragraf litera (c), nu este necesară o situație contabilă dacă societatea comercială publică un raport financiar semestrial în conformitate cu articolul 5 din Directiva 2004/109/CE și îl pune la dispoziția acționarilor, în conformitate cu prezentul alineat.

(2) Declarația contabilă prevăzută la alineatul (1) litera (c) se întocmește în conformitate cu metodele și structura utilizate pentru ultimul bilanț anual.

Cu toate acestea, legislația unui stat membru poate să prevadă că:

- (a) nu este necesar să se efectueze un nou inventar fizic;
- (b) evaluările înregistrate în ultimul bilanț sunt modificate doar pentru a reflecta intrările din registrele contabile; cu toate acestea, se țin cont de următoarele:
 - (i) amortizări și provizioane interimare;
 - (ii) modificări semnificative ale valorii reale neînregistrate în registre.

(3) Fiecare acționar are dreptul de a obține, la cerere și gratuit, copii integrale, sau, dacă dorește, parțiale ale documentelor prevăzute la alineatul (1).

În cazul în care un acționar a fost de acord ca pentru comunicarea de informații societatea comercială să utilizeze mijloace electronice, se pot trimite astfel de copii prin poșta electronică.

(4) O societate comercială este exonerată de cerința de a pune la dispoziție la sediul său social documentele menționate la alineatul (1) dacă pentru o perioadă continuă începând cel puțin cu o lună înainte de data fixată pentru adunarea generală care urmează să decidă cu privire la proiectul de divizare și încheindu-se nu mai devreme de finalul adunării respective, le pune, la dispoziția publicului pe pagina sa de internet. Statele membre nu condiționează această exonerare de alte obligații și restricții decât cele necesare pentru a asigura securitatea paginii de internet și autenticitatea documentelor și pot impune astfel de obligații sau restricții numai în măsura în care acestea sunt proporționale cu realizarea obiectivelor respective.

Alineatul (3) nu se aplică dacă pagina de internet oferă acționarilor posibilitatea de a descărca și imprima documentele menționate la alineatul (1), pe durata întregii perioade menționate la primul paragraf din prezentul alineat. În acest caz, statele membre pot însă să prevadă ca societatea comercială să pună documentele la dispoziția acționarilor, spre consultare la sediul social.

Statele membre pot cere societăților comerciale să mențină informațiile pe paginile lor de internet pe o perioadă determinată, ulterior adunării generale. Statele membre pot stabili consecințele unei întreruperi temporare a accesului la pagina de internet, cauzate de factori tehnici sau de altă natură.

Articolul 144

Formalități simplificate

(1) În cazul în care toți acționarii și deținătorii de alte titluri care conferă drept de vot ai fiecăreia dintre societățile comerciale implicate în divizare au convenit în acest sens, nu este necesară nici examinarea proiectului de divizare și nici un raport de expertiză, astfel cum sunt prevăzute la articolul 142 alineatul (1).

(2) Statele membre pot permite neaplicarea articolului 141 și a articolului 143 alineatul (1) literele (c) și (d) în cazul în care toți acționarii și deținătorii de alte titluri care conferă drept de vot ai fiecăreia dintre societățile comerciale implicate în divizare au convenit în acest sens.

Articolul 145

Protecția drepturilor salariaților

Protecția salariaților fiecăreia dintre societățile comerciale implicate în divizare este reglementată în conformitate cu Directiva 2001/23/CE.

Articolul 146

Protecția intereselor creditorilor societăților comerciale implicate în divizare; răspunderea solidară a societăților comerciale beneficiare

(1) Legislațiile statelor membre trebuie să prevadă un sistem adecvat de protecție a intereselor creditorilor societăților comerciale implicate în divizare ale căror creanțe sunt anterioare datei publicării proiectului de divizare și nu sunt scadente la data publicării.

(2) În sensul alineatului (1), legislațiile statelor membre prevăd cel puțin dreptul creditorilor în cauză de a obține garanții adecvate dacă această protecție este impusă de situația financiară a societății comerciale divizate și de cea a societății comerciale căreia îi va fi transferată obligația în conformitate cu proiectul de divizare și dacă creditorii în cauză nu dispun deja de astfel de garanții.

Statele membre stabilesc condițiile pentru protecția prevăzută la alineatul (1) și la primul paragraf din prezentul alineat. În orice caz, statele membre se asigură că creditorii au posibilitatea să sesizeze autoritatea administrativă sau judiciară competentă pentru a obține garanțiile adecvate, cu condiția ca aceștia să poată dovedi, în mod credibil, că divizarea pune în pericol satisfacerea creanțelor lor și că nu au obținut garanții adecvate din partea societății comerciale.

(3) Dacă un creditor al societății comerciale căreia îi este transferată obligația în conformitate cu proiectul de divizare nu a obținut satisfacție, societățile comerciale beneficiare sunt solidar răspunzătoare pentru obligația în cauză. Statele membre pot limita această răspundere la activul net alocat fiecăreia dintre societățile comerciale în cauză, cu excepția celei căreia i-a fost transferată obligația. Cu toate acestea, statele membre pot să nu aplice prezentul alineat dacă operațiunea de divizare face obiectul monitorizării unei autorități judecătorești în conformitate cu articolul 157 și o majoritate din numărul creditorilor reprezentând trei sferturi din valoarea creanțelor sau o majoritate din orice clasă de creditori ai societății comerciale divizate sunt de acord să renunțe la răspunderea solidară la o adunare convocată în temeiul articolului 157 alineatul (1) litera (c).

(4) Se aplică articolul 99 alineatul (3).

(5) Fără a aduce atingere normelor privind exercitarea colectivă a drepturilor lor, alineatele (1)-(4) se aplică deținătorilor de obligațiuni la societățile comerciale implicate în divizare, cu excepția cazului în care divizarea a fost aprobată de o adunare a deținătorilor de obligațiuni, dacă legislația internă prevede o astfel de adunare, sau individual de către deținătorii de obligațiuni.

(6) Statele membre pot să prevadă că societățile comerciale beneficiare poartă răspunderea solidară și indivizibilă pentru obligațiile societății comerciale divizate. În acest caz, statele membre pot să nu aplice alineatele (1)-(5).

(7) Dacă un stat membru combină sistemul de protecție a creditorilor prevăzut la alineatele (1)-(5) cu răspunderea solidară a societăților comerciale beneficiare prevăzută la alineatul (6), statul membru poate limita această răspundere solidară la activul net alocat fiecăreia dintre societățile comerciale în cauză.

Articolul 147

Protecția deținătorilor de titluri, altele decât acțiuni, care conferă drepturi speciale

Deținătorilor de titluri, altele decât acțiuni, care conferă drepturi speciale trebuie să li se acorde, în cadrul societăților comerciale beneficiare împotriva cărora pot fi invocate titlurile în cauză, în conformitate cu proiectul de divizare, de drepturi cel puțin echivalente cu drepturile de care beneficiau în societatea comercială divizată, cu excepția cazului în care modificarea drepturilor în cauză este aprobată de o adunare a deținătorilor de astfel de titluri, dacă legislația internă prevede o astfel de adunare, sau individual de către deținătorii de astfel de titluri sau a cazului în care deținătorii au dreptul de a obține răscumpărarea titlurilor lor.

Articolul 148

Întocmirea și certificarea documentelor în formă autentică

Dacă legislația unui stat membru nu prevede controlul preventiv judecătoresc sau administrativ al legalității divizărilor sau dacă acest control nu se referă la toate actele juridice necesare pentru divizare, se aplică articolul 102.

Articolul 149

Data de la care divizarea produce efecte

Legislațiile statelor membre determină data de la care divizarea produce efecte.

Articolul 150

Formalitățile de publicitate

(1) O divizare trebuie făcută publică în modul prevăzut de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 16, pentru fiecare dintre societățile comerciale implicate în divizare.

(2) Oricare dintre societățile comerciale beneficiare poate îndeplini formalitățile de publicitate pentru societatea comercială divizată.

Articolul 151

Efectele divizării

(1) O divizare are următoarele efecte ipso jure și simultan:

- (a) transferul, atât între societatea comercială divizată și societățile comerciale beneficiare, cât și în ceea ce privește terții, a tuturor activelor și pasivelor societății comerciale divizate către societățile comerciale beneficiare; la efectuarea acestui transfer, activele și pasivele sunt divizate conform alocării prevăzute în proiectul de divizare sau la articolul 137 alineatul (3);
- (b) acționarii societății comerciale divizate devin acționari ai uneia sau mai multora dintre societățile comerciale beneficiare în conformitate cu alocarea prevăzută în proiectul de divizare;
- (c) societatea comercială divizată încetează să mai existe.

(2) Nici o acțiune la una dintre societățile comerciale beneficiare nu este schimbată pentru acțiuni la societatea comercială divizată deținute:

- (a) de către societatea comercială beneficiară în cauză, direct sau prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar în contul societății comerciale; sau
- (b) de către societatea comercială divizată în sine, direct sau prin intermediul unei persoane acționând în nume propriu, dar în contul societății comerciale.

(3) Dispozițiile menționate anterior nu aduc atingere legislațiilor statelor membre care impun îndeplinirea unor formalități speciale pentru ca transferul anumitor active, drepturi și obligații ale societății comerciale absorbite să fie opozabil terților. Societatea sau societățile comerciale beneficiare cărora le sunt transferate astfel de active, drepturi și obligații în conformitate cu proiectul de divizare sau cu articolul 137 alineatul (3) pot îndeplini aceste formalități ele însele; cu toate acestea, legislațiile statelor membre pot permite unei societăți comerciale divizate să continue îndeplinirea acestor formalități pentru o perioadă limitată care, cu excepția unor cazuri excepționale, nu poate fi stabilită la mai mult de șase luni de la data la care divizarea produce efecte.

Articolul 152

Răspunderea civilă a membrilor organelor administrative sau de conducere ale societății comerciale divizate

Legislațiile statelor membre prevăd cel puțin dispoziții care reglementează răspunderea civilă față de acționarii unei societăți comerciale divizate a membrilor organelor administrative sau de conducere ale societății comerciale în cauză pentru greșeli comise de membrii organelor respective în pregătirea și realizarea divizării și răspunderea civilă a experților răspunzători de întocmirea în contul societății comerciale în cauză a raportului prevăzut la articolul 142 pentru greșeli comise de experții respectivi în îndeplinirea misiunii lor.

Articolul 153

Condiții privind nulitatea divizării

(1) Legislațiile statelor membre pot adopta dispoziții privind nulitatea divizărilor doar în conformitate cu următoarele condiții:

- (a) nulitatea trebuie pronunțată prin hotărâre judecătorească;
- (b) divizările care produc efecte în temeiul articolului 149 sunt declarate nule doar dacă legalitatea lor nu a făcut obiectul controlului preventiv judecătoresc sau administrativ, dacă nu au fost întocmite sau certificate în forma juridică adecvată sau dacă se arată că decizia adunării generale este nulă sau poate fi anulată în conformitate cu dreptul intern;
- (c) procedurile de anulare nu sunt inițiate după expirarea unui termen de șase luni de la data la care divizarea este opozabilă persoanei care invocă nulitatea sau dacă situația a fost rectificată;
- (d) dacă un defect care poate conduce la anularea unei divizări poate fi remediat, instanța competentă acordă societăților comerciale implicate un termen pentru rectificarea situației;
- (e) hotărârea de anulare a unei divizări se publică în modul prevăzut de legislația fiecărui stat membru în conformitate cu articolul 16;
- (f) dacă legislația unui stat membru permite contestarea unei astfel de hotărâri de către terți, contestația poate fi făcută doar în termen de șase luni de la publicarea hotărârii în modul prevăzut de titlul I capitolul III;
- (g) hotărârea de anulare a unei divizări nu afectează prin ea însăși valabilitatea obligațiilor în sarcina sau în beneficiul societăților comerciale beneficiare angajate înainte de publicarea hotărârii și după data prevăzută la articolul 149;
- (h) fiecare dintre societățile comerciale beneficiare este răspunzătoare pentru obligațiile născute după data de la care divizarea produce efecte și înainte de data publicării hotărârii de anulare a divizării. Societatea comercială divizată este, de asemenea, răspunzătoare pentru aceste obligații; statele membre pot prevedea limitarea acestei răspunderi la cota din activul net transferată către societatea comercială beneficiară în sarcina căreia cad obligațiile în cauză.

(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol, legislația unui stat membru poate să prevadă, de asemenea, pronunțarea nulității unei divizări de către o autoritate administrativă, dacă o astfel de decizie poate fi contestată în instanță. Alineatul (1) literele (b), (d), (e), (f), (g) și (h) de la prezentul articol se aplică prin analogie autorității administrative. Această procedură de anulare nu poate fi inițiată după expirarea unui termen de șase luni de la data prevăzută la articolul 149.

(3) Dispozițiile menționate anterior nu aduc atingere legislațiilor statelor membre privind nulitatea unei divizări pronunțată ca urmare a unui alt tip de control decât cel preventiv judecătoresc sau administrativ al legalității.

Articolul 154

Excepții de la aprobarea divizării de către adunarea generală a societății comerciale divizate

Fără a aduce atingere articolului 140, statele membre nu impun aprobarea divizării de către adunarea generală a societății comerciale divizate, dacă societățile comerciale beneficiare dețin împreună toate acțiunile societății comerciale divizate și toate celelalte valori mobiliare care conferă drept de vot în cadrul adunării generale a societății comerciale divizate și dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

- (a) fiecare dintre societățile comerciale implicate în operațiune îndeplinește formalitățile de publicitate prevăzute la articolul 138 cu cel puțin o lună înainte de data la care operațiunea produce efecte;
- (b) cu cel puțin o lună înainte de data la care operațiunea produce efecte, toți acționarii societăților comerciale implicate în operațiune au dreptul de consulta documentele menționate la articolul 143 alineatul (1) la sediul societății lor;
- (c) dacă nu este convocată o adunare generală a societății comerciale divizate, care urmează să se pronunțe asupra aprobării divizării, informațiile prevăzute la articolul 141 alineatul (3) privesc orice modificare semnificativă a activelor și pasivelor după data întocmirii proiectului de divizare.

În sensul primului paragraf litera (b) se aplică articolul 143 alineatele (2), (3) și (4) și articolul 144.

Secțiunea 3

Divizarea prin constituirea de noi societăți comerciale

Articolul 155

Definiția „divizării prin formarea de noi societăți comerciale”

(1) În înțelesul prezentului capitol, „divizare prin formarea de noi societăți comerciale” înseamnă operațiunea prin care, după ce este dizolvată fără a intra în lichidare, o societate comercială transferă către mai multe societăți comerciale nou constituite toate activele și pasivele sale în schimbul alocării către acționarii societății comerciale divizate de acțiuni la societățile comerciale beneficiare și, eventual, al unei plăți în numerar de maximum 10 % din valoarea nominală a acțiunilor alocate sau, în absența acestora, din echivalentul lor contabil.

(2) Se aplică articolul 90 alineatul (2).

Articolul 156

Aplicarea normelor privind divizarea prin absorbție

(1) Articolele 137, 138, 139 și 141, articolul 142 alineatele (1) și (2) și articolele 143-153 se aplică, fără a aduce atingere articolelor 11 și 12, în cazul divizării prin constituirea de noi societăți comerciale. În acest scop, „societăți comerciale implicate într-o divizare” înseamnă societatea comercială divizată, iar expresia „societate comercială beneficiară” înseamnă fiecare dintre noile societăți comerciale.

(2) În plus față de informațiile prevăzute la articolul 137 alineatul (2), proiectul de divizare menționează forma, denumirea și sediul social al fiecăreia dintre noile societăți comerciale.

(3) Proiectul de divizare și, dacă sunt conținute într-un document separat, actul constitutiv sau proiectul de act constitutiv și statutul sau proiectul de statut al fiecăreia dintre noile societăți comerciale trebuie să fie aprobate de adunarea generală a societății comerciale divizate.

(4) Statele membre nu impun cerințele stabilite la articolele 141 și 142 și la articolul 143 alineatul (1) literele (c), (d) și (e) dacă acțiunile fiecăreia dintre societățile comerciale nou constituite sunt repartizate acționarilor societății comerciale divizate proporțional cu drepturile acestora la capitalul societății comerciale divizate.

Secțiunea 4

Divizarea sub controlul unei autorități judecătorești

Articolul 157

Divizarea sub controlul unei autorități judecătorești

(1) Statele membre pot aplica alineatul (2), dacă operațiunile de divizare fac obiectul controlului unei autorități judecătorești competente:

- (a) de a convoca o adunare generală a acționarilor societății comerciale divizate pentru a se pronunța asupra divizării;
- (b) de a se asigura că acționarii fiecăreia dintre societățile comerciale implicate în divizare au primit sau pot obține cel puțin documentele menționate la articolul 143 într-un termen care să permită examinarea lor în timp util, înainte de data adunării generale a societății lor, care urmează să se pronunțe asupra divizării. Dacă un stat membru utilizează opțiunea prevăzută la articolul 140, termenul trebuie să fie suficient pentru a permite acționarilor societăților comerciale beneficiare să își exercite drepturile conferite lor de articolul în cauză;
- (c) de a convoca o adunare a creditorilor fiecăreia dintre societățile comerciale implicate în divizare pentru a se pronunța asupra divizării;
- (d) de a se asigura că creditorii fiecăreia dintre societățile comerciale implicate în divizare au primit sau pot obține cel puțin proiectul de divizare într-un termen care să le permită examinarea în timp util înainte de data prevăzută la litera (b);
- (e) de a aproba proiectul de divizare.

(2) În cazul în care constată că sunt îndeplinite condițiile menționate la alineatul (1) literele (b) și (d) și că nu s-ar cauza nici un prejudiciu acționarilor și creditorilor, autoritatea judecătorească poate scuti societățile comerciale implicate în divizare de aplicarea:

- (a) articolul 138, cu condiția ca sistemul adecvat de protecție a intereselor creditorilor menționat la articolul 146 alineatul (1) să includă toate creanțele, indiferent de data acestora;
- (b) condițiilor menționate la articolul 140 literele (a) și (b), dacă un stat membru utilizează opțiunea prevăzută la articolul 140;
- (c) articolul 143, în ceea ce privește termenul și metoda prevăzută pentru consultarea documentelor menționate în articolul în cauză.

Secțiunea 5

Alte operațiuni asimilate divizărilor

Articolul 158

Divizarea care permite o plată în numerar de peste 10 %

Dacă, în cazul uneia dintre operațiunile menționate la articolul 135, legislația unui stat membru permite o plată în numerar de peste 10 %, se aplică prezentul capitol secțiunile 2, 3 și 4.

*Articolul 159***Divizarea fără ca societatea comercială divizată să înceteze să existe**

Dacă legislația unui stat membru permite una dintre operațiunile menționate la articolul 135, fără ca societatea comercială divizată să înceteze să existe, se aplică prezentul capitol secțiunile 2, 3 și 4, cu excepția articolului 151 alineatul (1) litera (c).

Secțiunea 6

Aranjamente de aplicare*Articolul 160***Dispoziții tranzitorii**

Statele membre pot să nu aplice articolele 146 și 147 în ceea ce privește deținătorii de titluri convertibile și alte titluri convertibile în acțiuni dacă, la intrarea în vigoare a dispozițiilor menționate la articolul 26 alineatul (1) sau (2) din Directiva 82/891/CEE și, poziția respectivilor deținători în cazul unei divizări a fost determinată anterior de condițiile de emisiune.

TITLUL III

DISPOZIȚII FINALE*Articolul 161***Protecția datelor**

Prelucrarea datelor personale efectuată în contextul prezentei directive face obiectul Directivei 95/46/CE ⁽¹⁾.

*Articolul 162***Raport, dialog periodic privind sistemul de interconectare a registrelor și reexaminare**

(1) Comisia publică, cel târziu la 8 iunie 2022, un raport privind funcționarea sistemului de interconectare a registrelor, în special examinând funcționarea tehnică și aspectele financiare ale acestuia.

(2) Raportul este însoțit, dacă este cazul, de propuneri de modificare a dispozițiilor prezentei directive referitoare la sistemul de interconectare a registrelor.

(3) Comisia și reprezentanții statelor membre convoacă periodic reuniuni, în orice forum adecvat, pentru discutarea chestiunilor acoperite de prezenta directivă referitoare la sistemul de interconectare a registrelor.

(4) Până la 30 iunie 2016 Comisia reexaminează funcționarea acelor dispoziții care privesc obligațiilor de raportare și de întocmire a documentației necesare în cazul fuziunilor și al divizărilor și care au fost modificate sau adăugate prin Directiva 2009/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾ și în special efectele lor asupra reducerii sarcinilor administrative ale societăților comerciale, în lumina experienței dobândite în cursul punerii în practică, și prezintă un raport către Parlamentul European și Consiliu, însoțit, după caz, de o propunere legislativă de modificare a respectivelor dispoziții.

⁽¹⁾ Directiva 95/46/CE este abrogată și înlocuită, cu efect de la 25 mai 2018, prin Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2009/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de modificare a Directivelor 77/91/CEE, 78/855/CEE și 82/891/CEE ale Consiliului și a Directivei 2005/56/CE în ceea ce privește obligațiile de raportare și întocmire a documentației necesare în cazul fuziunilor și al divizărilor (JO L 259, 2.10.2009, p. 14).

*Articolul 163***Exercitarea delegării**

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei, în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta actele delegate menționată la articolul 25 alineatul (3), se conferă Comisiei pentru o perioadă nedeterminată.
- (3) Delegarea de competențe menționată la articolul 25 alineatul (3) poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. Decizia de revocare pune capăt delegării competenței specificate în respectiva decizie. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară, menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (5) Un act delegat adoptat în conformitate cu articolul 25 alineatul (3) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

*Articolul 164***Procedura comitetului**

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

*Articolul 165***Comunicare**

Comisiei îi sunt comunicate de statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

*Articolul 166***Abrogare**

Directivele 82/891/CEE, 89/666/CEE, 2005/56/CE, 2009/101/CE, 2011/35/UE și 2012/30/UE, astfel cum au fost modificate prin directivele menționate în anexa III partea A, se abrogă fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre în ceea ce privește termenele de transpunere în dreptul intern și datele de aplicare a directivelor menționate în anexa III partea B.

Trimiterile la directivele abrogate se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa IV.

*Articolul 167***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 168***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Strasbourg, 14 iunie 2017.

Pentru Parlamentul European
Președintele
A. TAJANI

Pentru Consiliu
Președintele
H. DALLI

ANEXA I

FORMELE DE SOCIETĂȚI COMERCIALE MENȚIONATE LA ARTICOLUL 2 ALINEATELE (1) ȘI (2), LA ARTICOLUL 44 ALIEATELE (1) ȘI (2), LA ARTICOLUL 45 ALINEATUL (2), LA ARTICOLUL 87 ALINEATELE (1) ȘI (2) ȘI LA ARTICOLUL 135 ALINEATUL (1)

- Belgia:
société anonyme/naamloze vennootschap;
- Bulgaria:
акционерно дружество;
- Republica Cehă:
akciová společnost;
- Danemarca:
aktieselskab;
- Germania:
Aktiengesellschaft;
- Estonia:
aktsiaselts;
- Irlanda:
cuideachta phoiblí faoi theorainn scaireanna/public company limited by shares;
cuideachta phoiblí faoi theorainn ráthaíochta agus a bhfuil scairchaipiteal aici/public company limited by guarantee and having a share capital;
- Grecia:
ανώνυμη εταιρεία;
- Spania:
sociedad anónima;
- Franța:
société anonyme;
- Croația:
dioničko društvo;
- Italia:
società per azioni;
- Cipru:
δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές,
δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση που διαθέτουν μετοχικό κεφάλαιο;
- Letonia:
akciju sabiedrība;
- Lituania:
akcinė bendrovė;

- Luxemburg:
société anonyme;
 - Ungaria:
nyilvánosan működő részvénytársaság;
 - Malta:
kumpanija pubblika ta' responsabbiltà limitata/public limited liability company;
 - Țările de Jos:
naamloze vennootschap;
 - Austria:
Aktiengesellschaft;
 - Polonia:
spółka akcyjna;
 - Portugalia:
sociedade anónima;
 - România:
societate pe acțiuni;
 - Slovenia:
delniška družba;
 - Slovacia:
akciová spoločnosť;
 - Finlanda:
julkinen osakeyhtiö/publikt aktiebolag;
 - Suedia:
aktiebolag;
 - Regatul Unit:
public company limited by shares;
public company limited by guarantee and having a share capital.
-

ANEXA II

FORMELE DE SOCIETĂȚI COMERCIALE MENȚIONATE LA ARTICOLELE 7 ALINEATUL (1), 13, LA ARTICOLUL 29 ALINEATUL (1), LA ARTICOLUL 36 ALINEATUL (1), LA ARTICOLUL 67 ALINEATUL (1) ȘI LA ARTICOLUL 119 LITERA (a)

- în Belgia:
 - naamloze vennootschap/société anonyme;
 - commanditaire vennootschap op aandelen/société en commandite par actions;
 - personenvennootschap met beperkte aansprakelijkheid/société de personnes à responsabilité limitée;
- în Bulgaria:
 - акционерно дружество, дружество с ограничена отговорност, командитно дружество с акции;
- în Republica Cehă:
 - společnost s ručením omezeným, akciová společnost;
- în Danemarca:
 - aktieselskab, kommanditaktieselskab, anpartsselskab;
- în Germania:
 - die Aktiengesellschaft, die Kommanditgesellschaft auf Aktien, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;
- în Estonia:
 - aktsiaselts, osatühing;
- în Irlanda:
 - cuideachtaí atá corpraithe faoi dhliteanas teoranta/companies incorporated with limited liability;
- în Grecia:
 - ανώνυμη εταιρεία, εταιρεία περιορισμένης ευθύνης, ετερόρρυθμη κατά μετοχές εταιρεία;
- în Spania:
 - la sociedad anónima, la sociedad comanditaria por acciones, la sociedad de responsabilidad limitada;
- în Franța:
 - société anonyme, société en commandite par actions, société à responsabilité limitée, société par actions simplifiée;
- în Croația:
 - dioničko društvo, društvo s ograničenom odgovornošću;
- în Italia:
 - società per azioni, società in accomandita per azioni, società a responsabilità limitata;
- în Cipru:
 - δημόσιες εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή με εγγύηση, ιδιωτικές εταιρείες περιορισμένης ευθύνης με μετοχές ή με εγγύηση;
- în Letonia:
 - akciju sabiedrība, sabiedrība ar ierobežotu atbildību, komanditsabiedrība;

- în Lituania:
akcinė bendrovė, uždaroji akcinė bendrovė;
 - în Luxemburg:
société anonyme, société en commandite par actions, société à responsabilité limitée;
 - în Ungaria:
részvénytársaság, korlátolt felelősségű társaság;
 - în Malta:
kumpannija pubblika/public limited liability company;
kumpannija privata/private limited liability company;
 - în Țările de Jos:
naamloze vennootschap, besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid;
 - în Austria:
die Aktiengesellschaft, die Gesellschaft mit beschränkter Haftung;
 - în Polonia:
spółka z ograniczoną odpowiedzialnością, spółka komandytowo-akcyjna, spółka akcyjna;
 - în Portugalia:
sociedade anónima de responsabilidade limitada, sociedade em comandita por ações, sociedade por quotas de responsabilidade limitada;
 - în România:
societate pe acțiuni, societate cu răspundere limitată, societate în comandită pe acțiuni;
 - în Slovenia:
delniška družba, družba z omejeno odgovornostjo, komaditna delniška družba;
 - în Slovacia:
akciová spoločnosť, spoločnosť s ručením obmedzeným;
 - în Finlanda:
yksityinen osakeyhtiö/privat aktiebolag,
julkisen osakeyhtiö/publikt aktiebolag;
 - în Suedia:
aktiebolag;
 - în Regatul Unit:
companies incorporated with limited liability.
-

ANEXA III

PARTEA A

**DIRECTIVE ABROGATE ȘI LISTA MODIFICĂRILOR LOR ULTERIOARE
(MENȚIONATE ÎN ARTICOLUL 166)**

Directiva 82/891/CEE a Consiliului

(JO L 378, 31.12.1982, p. 47)

Directiva 2007/63/CE a Parlamentului European și a Consiliului

(JO L 300, 17.11.2007, p. 47)

Articolul 3

Directiva 2009/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului

(JO L 259, 2.10.2009, p. 14)

Articolul 3

Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului

(JO L 173, 12.6.2014, p. 190)

Articolul 116

Directiva 89/666/CEE a Consiliului

(JO L 395, 30.12.1989, p. 36)

Directiva 2012/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului

(JO L 156, 16.6.2012, p. 1)

Articolul 1

Directiva 2005/56/CE a Parlamentului European și a Consiliului

(JO L 310, 25.11.2005, p. 1)

Directiva 2009/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului

(JO L 259, 2.10.2009, p. 14)

Articolul 4

Directiva 2012/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului

(JO L 156, 16.6.2012, p. 1)

Articolul 2

Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului

(JO L 173, 12.6.2014, p. 190)

Articolul 120

Directiva 2009/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului

(JO L 258, 1.10.2009, p. 11)

Directiva 2012/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului

(JO L 156, 16.6.2012, p. 1)

Articolul 3

Directiva 2013/24/UE a Consiliului

(JO L 158, 10.6.2013, p. 365)

Articolul 1 și anexă partea A punctul 1

Directiva 2011/35/UE a Parlamentului European și a Consiliului

(JO L 110, 29.4.2011, p. 1)

Directiva 2013/24/UE a Consiliului

(JO L 158, 10.6.2013, p. 365)

Articolul 1 și anexă partea A punctul 3

Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului

(JO L 173, 12.6.2014, p. 190)

Articolul 122

Directiva 2012/30/UE a Parlamentului European și a Consiliului

(JO L 315, 14.11.2012, p. 74)

Directiva 2013/24/UE a Consiliului

(JO L 158, 10.6.2013, p. 365)

Articolul 1 și anexă partea A punctul 4

Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a Consiliului

(JO L 173, 12.6.2014, p. 190)

Articolul 123

PARTEA B

**TERMENELE DE TRANSPUNERE ÎN DREPTUL INTERN ȘI DE APLICARE A DIRECTIVELOR
(MENȚIONATE ÎN ARTICOLUL 166)**

Directiva	Termene de transpunere	Data de aplicare
82/891/CEE	1 ianuarie 1986	—
89/666/CEE	1 ianuarie 1992	1 ianuarie 1993 ⁽¹⁾
2005/56/CE	15 decembrie 2007	—
2007/63/CE	31 decembrie 2008	—
2009/109/CE	30 iulie 2011	—
2012/17/UE	7 iulie 2014 ⁽²⁾	—
2013/24/UE	1 iulie 2013	—
2014/59/UE	31 decembrie 2014	1 ianuarie 2015 ⁽³⁾

⁽¹⁾ În temeiul articolului 16 alineatul (2) al Directivei 89/666/CE, statele membre trebuie să prevadă că dispozițiile alineatului (1) se aplică începând cu 1 ianuarie 1993, iar prevederile privind documentele contabile se aplică pentru prima dată conturilor anuale pentru exercițiul financiar care începe la 1 ianuarie 1993 sau în timpul anului 1993.

⁽²⁾ În temeiul articolului 5 alineatul (2) al Directivei 2012/17/UE statele membre trebuie, nu mai târziu de 8 iunie 2017, să adopte, publice și să aplice dispoziții necesare pentru a fi în conformitate cu:

— articolul 1 alineatele (3) și (4) și articolul 5a al Directivei 89/666/CEE;

— articolul 13 al Directivei 2005/56/CE;

— articolul 3 alineatul (1), al doilea paragraf, articolele 3b, 3c, 3d și articolele 4a (3)-(5) ale Directivei 2009/101/CE.

⁽³⁾ În temeiul articolului 130 alineatul (1) al treilea paragraf al Directivei 2014/59/UE, statele membre trebuie să aplice dispozițiile adoptate pentru a se conforma cu titlul IV capitolul IV secțiunea 5 din directivă de la 1 ianuarie 2016 cel târziu.

ANEXA IV

TABEL DE CORESPONDENȚĂ

Directiva 82/891/CEE	Directiva 89/666/CEE	Directiva 2005/56/CE	Directiva 2009/101/CE	Directiva 2011/35/UE	Directiva 2012/30/UE	Prezenta directivă
—	—	—	—	—	—	Articolul 1
Articolul 1						Articolul 135
Articolul 2						Articolul 136
Articolul 3 ali- neatul (1) și (2)						Articolul 137 alineatele (1) și (2)
Articolul 3 ali- neatul (3) li- tera (a)						Articolul 137 alineatul (3) pri- mul paragraf
Articolul 3 ali- neatul (3) li- tera (b)						Articolul 137 alineatul (3) al doilea paragraf
Articolul 4						Articolul 138
Articolul 5						Articolul 139
Articolul 6						Articolul 140
Articolul 7						Articolul 141
Articolul 8						Articolul 142
Articolul 9						Articolul 143
Articolul 10						Articolul 144
Articolul 11						Articolul 145
Articolul 12						Articolul 146
Articolul 13						Articolul 147
Articolul 14						Articolul 148
Articolul 15						Articolul 149
Articolul 16						Articolul 150
Articolul 17						Articolul 151
Articolul 18						Articolul 152
Articolul 19						Articolul 153
Articolul 20 lite- rele (a) și (b)						Articolul 154 li- terele (a) și (b)
Articolul 20 li- tera (d)						Articolul 154 li- tera (c)
Articolul 21						Articolul 155

Directiva 82/891/CEE	Directiva 89/666/CEE	Directiva 2005/56/CE	Directiva 2009/101/CE	Directiva 2011/35/UE	Directiva 2012/30/UE	Prezenta directivă
Articolul 22 alineatele (1), (2) și (3)						Articolul 156 alineatele (1), (2) și (3)
Articolul 22 alineatul (5)						Articolul 156 alineatul (4)
Articolul 23						Articolul 157
Articolul 24						Articolul 158
Articolul 25						Articolul 159
Articolul 26 alineatul (1)						—
Articolul 26 alineatul (2)						Articolul 160 alineatul (1)
Articolul 26 alineatul (3)						—
Articolul 26 alineatul (4)						Articolul 160 alineatul (1)
Articolul 26 alineatul (5)						—
Articolul 27						—
	Articolul 1					Articolul 29
	Articolul 2					Articolul 30
	Articolul 3					Articolul 31
	Articolul 4					Articolul 32
	Articolul 5					Articolul 33
	—					Articolul 34 alineatul (1)
	Articolul 5a alineatele (1), (2) și (3)					Articolul 20 alineatele (1), (2) și (3)
						Articolul 33 alineatul (1)
	Articolul 5a alineatul (4)					Articolul 34 alineatul (2)
	Articolul 5a alineatul (5)					Articolul 34 alineatul (3)
	Articolul 6					Articolul 35
	Articolul 7					Articolul 36
	Articolul 8					Articolul 37
	Articolul 9					Articolul 38
	Articolul 10					Articolul 39
	Articolul 11					—
	Articolul 11a					Articolul 161
	Articolul 12					Articolul 40
	Articolul 13					Articolul 41
	Articolul 14					Articolul 42

Directiva 82/891/CEE	Directiva 89/666/CEE	Directiva 2005/56/CE	Directiva 2009/101/CE	Directiva 2011/35/UE	Directiva 2012/30/UE	Prezenta directivă
	Articolul 15					—
	Articolul 16					—
	Articolul 17					Articolul 43
	Articolul 18					—
		Articolul 1				Articolul 118
		Articolul 2				Articolul 119
		Articolul 3				Articolul 120
		Articolul 4				Articolul 121
		Articolul 5				Articolul 122
		Articolul 6				Articolul 123
		Articolul 7				Articolul 124
		Articolul 8				Articolul 125
		Articolul 9				Articolul 126
		Articolul 10				Articolul 127
		Articolul 11				Articolul 128
		Articolul 12				Articolul 129
		Articolul 13				Articolul 130
		Articolul 14				Articolul 131
		Articolul 15				Articolul 132
		Articolul 16				Articolul 133
		Articolul 17				Articolul 134
		Articolul 17a				Articolul 161
		Articolul 18				
		Articolul 19				—
		Articolul 20				—
		Articolul 21				—
			Articolul 1			Annexa II
			Articolul 2			Articolul 14
			Articolul 2a			Articolul 15
			Articolul 3			Articolul 16
			Articolul 3a			Articolul 17
			Articolul 3b			Articolul 18

Directiva 82/891/CEE	Directiva 89/666/CEE	Directiva 2005/56/CE	Directiva 2009/101/CE	Directiva 2011/35/UE	Directiva 2012/30/UE	Prezenta directivă
			Articolul 3c			Articolul 19
			Articolul 3d			Articolul 20
			Articolul 4			Articolul 21
			Articolul 4a			Articolul 22
			Articolul 4b			Articolul 23
			Articolul 4c primul și al doilea paragraf			Articolul 24 primul și al doilea paragraf
			Articolul 4c al treilea paragraf			—
			Articolul 4d			Articolul 25
			Articolul 4e			Articolul 165
			Articolul 5			Articolul 26
			Articolul 6			Articolul 27
			Articolul 7			Articolul 28
			Articolul 7a			Articolul 161
			—			Articolul 7 alineatul (1)
			Articolul 8			Articolul 7 alineatul (2)
			Articolul 9			Articolul 8
			Articolul 10			Articolul 9
			Articolul 11			Articolul 10
			Articolul 12			Articolul 11
			Articolul 13			Articolul 12
			Articolul 13a			Articolul 163
			Articolul 14			—
			Articolul 15			—
			Articolul 16			—
			Articolul 17			—
			Articolul 18			—
			Annexa I			—
			Annexa II			—
				Articolul 1		Articolul 87
				Articolul 2		Articolul 88

Directiva 82/891/CEE	Directiva 89/666/CEE	Directiva 2005/56/CE	Directiva 2009/101/CE	Directiva 2011/35/UE	Directiva 2012/30/UE	Prezenta directivă
				Articolul 3		Articolul 89
				Articolul 4		Articolul 90
				Articolul 5		Articolul 91
				Articolul 6		Articolul 92
				Articolul 7		Articolul 93
				Articolul 8		Articolul 94
				Articolul 9		Articolul 95
				Articolul 10		Articolul 96
				Articolul 11		Articolul 97
				Articolul 12		Articolul 98
				Articolul 13		Articolul 99
				Articolul 14		Articolul 100
				Articolul 15		Articolul 101
				Articolul 16		Articolul 102
				Articolul 17		Articolul 103
				Articolul 18		Articolul 104
				Articolul 19		Articolul 105
				Articolul 20		Articolul 106
				Articolul 21		Articolul 107
				Articolul 22		Articolul 108
				Articolul 23		Articolul 109
				Articolul 24		Articolul 110
				Articolul 25		Articolul 111
				Articolul 26		Articolul 112
				Articolul 27		Articolul 113
				Articolul 28		Articolul 114
				Articolul 29		Articolul 115
				Articolul 30		Articolul 116
				Articolul 31		Articolul 117
				Articolul 32		—
				Articolul 33		—

Directiva 82/891/CEE	Directiva 89/666/CEE	Directiva 2005/56/CE	Directiva 2009/101/CE	Directiva 2011/35/UE	Directiva 2012/30/UE	Prezenta directivă
				Articolul 34		—
				Anexa I		—
				Anexa II		—
					Articolul 1 ali- neatul (1)	Articolul 2 ali- neatul (1)
						Articolul 44 ali- neatul (1)
					Articolul 1 ali- neatul (2)	Articolul 2 ali- neatul (2)
						Articolul 44 ali- neatul (2)
					Articolul 2	Articolul 3
					Articolul 3	Articolul 4
					Articolul 4	Articolul 5
					Articolul 5	Articolul 6
					—	Articolul 43
					Articolul 6	Articolul 45
					Articolul 7	Articolul 46
					Articolul 8	Articolul 47
					Articolul 9	Articolul 48
					Articolul 10	Articolul 49
					Articolul 11	Articolul 50
					Articolul 12	Articolul 51
					Articolul 13	Articolul 52
					Articolul 14	Articolul 53
					Articolul 15	Articolul 54
					Articolul 16	Articolul 55
					Articolul 17	Articolul 56
					Articolul 18	Articolul 57
					Articolul 19	Articolul 58
					Articolul 20	Articolul 59
					Articolul 21	Articolul 60
					Articolul 22	Articolul 61
					Articolul 23	Articolul 62
					Articolul 24	Articolul 63
					Articolul 25	Articolul 64

Directiva 82/891/CEE	Directiva 89/666/CEE	Directiva 2005/56/CE	Directiva 2009/101/CE	Directiva 2011/35/UE	Directiva 2012/30/UE	Prezenta directivă
					Articolul 26	Articolul 65
					Articolul 27	Articolul 66
					Articolul 28	Articolul 67
					Articolul 29	Articolul 68
					Articolul 30	Articolul 69
					Articolul 31	Articolul 70
					Articolul 32	Articolul 71
					Articolul 33	Articolul 72
					Articolul 34	Articolul 73
					Articolul 35	Articolul 84
					Articolul 36	Articolul 75
					Articolul 37	Articolul 76
					Articolul 38	Articolul 77
					Articolul 39	Articolul 78
					Articolul 40	Articolul 79
					Articolul 41	Articolul 80
					Articolul 42	Articolul 81
					Articolul 43	Articolul 82
					Articolul 44	Articolul 83
					Articolul 45	Articolul 84
					Articolul 46	Articolul 85
					Articolul 47 ali- neatul (1)	Articolul 86
					Articolul 47 ali- neatul (2)	Articolul 165
					Articolul 48	—
					—	Articolul 166
					Articolul 49	Articolul 167
					Articolul 50	Articolul 168
					Anexa I	Anexa I
					Anexa II	—
					Anexa III	—
					—	Anexa III
					—	Anexa IV

ISSN 1977-0782 (ediție electronică)
ISSN 1830-3625 (ediție tipărită)

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO